

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Lykkens Galoscher (Gunnar Sommerfeldt, DK, 1921)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1801/a (pdf: p. 2–98)

Ns 1801/b (pdf: p. 99–235)

Ns 1801/c (pdf: p. 236–242)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DFI
FILMINSTITUT
/ DANISH
FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT / DANISH FILM INSTITUTE

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

Sykkens Galoscher.

1877.

En moderne Historie i en
gammel Aeventyrramme
fortælt af
Jedemær Andersen & Gunnar Sonnefeldt.

Personer:

Sykkens Juidinde.

Sorgens Juidinde.

Jack Henderson, Chauffeur.

Phillips, hans Kollega.

Maria Martens.

Vita, hendes Arbejds-kammerat.

Simpson, Arbejdsformand.

Statsråd Balling.

Statsrådiinden.

Nina, deres Datter.

Frederik Trimod, Student.

Professa
Tagerup

Sabjærven, Kontorist.

Williamson, Direktør.

Loale, Politibetjent.

Madam Henderson, Jacks Moder.

Bipersoner.

Akt I.

1.

(Nær Bjergtop i et Klippelandskab) Fem
gennem den irrolige Skyhimmel, der da
ner Baggrund, ser Sorens Juidin-
de, - en meget smuk, mørk & alvorlig Kvin-
de, der er hyllet i et mørkt Gæandt.
- Hun standser på Bjergtoppen.

2.

(Nær af Sorens Juidinde), der stier ud
over det triste & øde Landskab.

3.

(Bjergene) Him „glider“ åndeghig og
irriterelig ned ad Bjergene - ned mod
Havet.

4.

(Havet), der ligger blankt og solbe-
skinnert. ... Langsomt toner Lykkeus
Gjudeinde hviddapperede Skikkelse frem
og svæver hen over Havfladen, - frem
mod Bill.^{de} Forgrund.

5.

(Stranden, - ved Foden af Bjergene) Sages
Gjudeinde „glider“ vækkende hen ned
Strandkanten.

6.

(Havet. Nærb. af Lykkeus Gjudeinde),
der med et lyst Smil biler sin alvor-
lige Søster.

7.

(I Nærheden af Strandbredden) Lyk-
kegjudeinden svæver ind mod Stranden,
hvor Sages Gjudeinde modtager hende.
Den mørke Kirude-skikkelse kysser omf sin
livsglade Søster på Panden og siger: Så
møder vi da atter, Søster, på vor vej til
Menneskene! Lad os da følges ad, - du
med din Glæde og jeg med min Sorg!

8.

(Nærb. af de to Gjudeinder) Lykkeus Gjude-
inde nikker mildt og tager sin Søster
i Hænderne... Skikkelserne svinder bort
og bliver usynlige... Stranden ligger ø-
de.

9.

(Flyvemaskine-billedet) Sand, Skove, Bjer-
ge og Landsbyer glider bort under Gjude-
inderne... Billedet brydes, når et
Højdedrag passerer ^{med} ved hvir Fod Bjer-
genes

ligger.

10.

(På Højdedraget), - der et Øjeblik ligger
ode, tæner Gudeindernes Skikkelser ind.
- Den hvidklædte pejer ned mod.

11.

(Bgen), - der ses i Fugleperspektiv.

12.

(På Højdedraget) Lykkens Gudeinde
siger: Lad os herfra betragte Menne-
skenes Færd, - og du vil se, Søster, at de
fleste trækker efter at den Lykke og den
glæde, som jeg kan skabe for dem!
Sorgens Gudeinde nikker alvorligt og
følger den Retning af Søsterens Blik
og Håndbevægelse.

13.

(Flyvemarkens-billede) Bgen set på us-
gød afstand, - så rykker den nærmere
mod den - og man nævner sig Muren
i en af Bygningerne, der hører til et
Fabrikskompleks.

14.

(Nærb. af et Stykke Mur, med et Par
af Svans tilgroede vinduer) Man
ser Muren et Øjeblik, - så bliver
den gennemgigtig og man aner et
Fabrikslokale bag den, - så svinder
Muren helt bort, og man er ind-
de i et Barmhulds-spinderi, hvor en
del af hovedsagelig yngre Kvinder
er beskæftiget.

15.

(Ud en af Markierne), Nærb. af den
gamle Kirke og ~~hvidklædte~~ ^{syndfærdige} Maria Mar-
kens, - der står bøjet over sit Arbejde.
Hendes spændte Skikkelser stråler af Ung-
dom og himmel- og hendes Øjne ^{Blik} er klædt

3 uskyldigere.

16.

(Større Del af Lokaler) Arbejdsfama-
den, den kvindelige og bevisløse Simp-
son inspicerer Arbejdet. Arbejderne
hader og frygter ham - men tør ikke
sætte sig op mod ham og finder sig der-
for i de ret nærgående Tilnærmelser
i hvilke hans "Inspektion" ^{hovedsagelig} ~~består~~
består. - Han går hen til Maria,
der har en noget isoleret Plads.

17.

(ved Marias Plads) Han hilser slet
og ventligt på den unge Pige, der ser ned
på ikke at møde hans frække Blik.
Simpson ^{han} famler om hendes Hænder
og Arme under Påskud af at skulle
visse hen til Rette med Arbejdet.

18.

(Nær af Vita) - et ganske kært Pige-
barn, - hvis Skønhed dog er af en no-
get mere plebejisk Art end Marias.
Simpson har hende ganske i sin Magt
og behandler hende som en viljeløs Slav-
pude... Hun vender sig på sit Ar-
bejde og betragter interesseret de to
andre.

19.

(ved Marias Plads) Simpson ser sig
skulende om og går så en kraftig Til-
nærmelse til den unge Pige. Marias
Ansigt gløder af Harm og hun går
sig bestemt fri for hans nærgående
Hænder... Formanden siger rasende:
Hvad bilder de Dem ind, Snepedor-
te!... De kan få Deres Afspejling med
det samme, - og så er det sidste Dag, de
arbejder her!... Maria svarer ikke og

søger at holde Tårerne tilbage.

20.

(Karb. af Vita), - den skadepo er bid-
ne til Seenu, - og som så atter helli-
ger sig Arbejdet.

21.

(bed Marias Plads) Simpson smider
den Afregnings-seddel, han har skrevet,
hen til Maria, - lei hånligt og slentrer
så bort... Maria smiler, - et trist og
håbløst Smil.

22.

(bed Vitars Plads) Simpson kommer
hen til Vita, - betyder hende med en
Hovedbevægelse, at hun skal følge
efter ham. Han vil tale med hende...
Vita nikker kort, - og Formanden
går så gennem

23.

(Lokalet) og ind i et Rum, om Ar-
bejdskeren bruger til Garderobe og
Omklædningsrum... Vita forlader
sin Plads og følger efter ham.

24.

(Omklædningsrummet) Simpson sid.
Han er rasende over det Nederlag,
han har lidt, og grunder over, hvor-
leder han bedst kan få det trodsi-
ge Pigebarne i sin Magt. Vita kom-
mer, - og de to Forbrødre begynde
at lægge Råd op.

25.

(bed Marias Plads) Karb. af den
unge Pige, der med grin tænker på
Tilfældet og hvad den bærer i sit
Skød... Hun er helt uden Familie, -
og bemærker han hun heller ikke, ...
Hvis hun nu ikke kan få noget Ar-

bejde...! Tårerne pibler frem i
hænder Gjentogelse, og him giver sig
hen i sin Sorg.

26.

(Pakledningsrimmet. Kærb. af Simp-
son 3 Biter) Han griber hende hårdt
om Armen og siger: Him skal ikke
slippe fra mig, Tøse... og Du må
kunne give mig et kys!... Jeg er ik-
ke bange for at betale!... Biter
nikker, - og de to aftaler så, hvore-
der de bedst kan gribe Sagen an.
(Bill. tæner over i:)

27.

(Højdedraget - som 12) „Lykkens“ An-
sigt er bedrøvet og medlidende... Him
siger til sin Søster: Du var i al Fald
den, som var værdig til at få store
Del i Lykken ^{end høje her!}... Men der er flere...
utallige andre!... Him peger i en
anden Retning, - og de to Jæder-
der ser:

28.

(Stor Ejendom set på ugen Afstand).

29.

(Herrensælle hos Etatsråd Balling). - Bill.
åbnes på samme Måde som Bill. 14.

Midt i Kællert - i en mægtig Stol - sid-
der den værdige Etatsråd og blunder.
Idyllen bydes ved et hånd ringe, smukt-
ke - men køkkette og beregnende - Patter, Frø-
ken Nina, kommer stormende ind. Him
har en liste og en Samling Bordkort
i Hånden. - Him løber hen til Fa-
derens Stol.

30.

(Kærb. ved ~~de~~ Etatsrådens Stol) Nina
rækker brødtalt Faderen vågen og siger

i en kommanderende Tone: Tag Dig sammen,
Fader!... Det er virkelig på Tide at få
skrevet Bordkortene til i Aften!...
Faderen protesterer mod at have no-
get med det Arbejde at gøre, - men
Mina slår sig ikke til Fæls, for hun
får Faderen til at rejse sig.

31.

(Herrensæulset) Hun slæber ham
hen mod Skrivebordet. Han kommer
med en Mængde Protester og sætter høj-
lydt: Gid Det var godt havde al den
dumme Selkabslyst, som man er
vædt til at spille sin Tid med!... Mi-
na vrænger smilende ad Faderen og
får ham placeret i Skrivebords-
Stolen.

32 ^{den yngre Pige}

(ved Skrivebordet) ^{den yngre Pige} Hun anvender
Kortstabelen foran Faderen, stikker
ham en Pen i Hånden og giver sig selv
til et stude Bordplade. "Vi be-
gynder med mig selv," siger Mina, "
Jeg skal ha' Direktør Williamson til
Bords. Han må opmuntres, - og jeg tror,
han mener det alvorligt med mig!"...
Faderen ryster fortvivlet på Hovedet
og giver sig selv til at udfylde det
første Kort. Pludselig fæser Fa-
der og Datter sammen og skræner hen
mod Døren.

33.

(Herrensæulset) Etatsrådinden kom-
mer "sejlende" ind, - rystende med et
Brev i Hånden. Hun går indtrykt
af at være i heftigt Lindros og op-
røstet gispende ned på en Stol. "Hvil-
ken mageløs Ujærkammethed!... Afbild

fra Kontorchef Meynde!... & her står i
i sidste Øjeblik & mangler en Herre,
-støiner Etatsrådsmanden & vender sit
Blik mod Himlen, som ~~bestede~~^{hilsede} him
at få Assistance der fra... Etatsrå-
den & Nina går hen til Moderen &
giver også deres Klæde Luft

34.

(Narb. af de 3) De giver ordt af
sig i Kor- men pludselig får Nina
en lys Idé & siger: Vi inviterer
Kandidat Trimod fra Kristen her-
red! Jeg kender en Smule til ham,
& han er rent tosset efter mig - &
han siger sikkert ikke Nej!... Nina
Fældte ~~de tager Forslaget~~^{finder Forslaget} ~~inden~~^{uventageligt}
~~overvejelse~~ ~~men~~ ~~sligt~~ ~~hvor~~ ~~Pigebar-~~
~~net~~ ~~ikke~~ ~~det~~ ~~at~~ ~~vente~~ ~~på~~ & skynder
sig ud gennem

35.

(Herreværelset) - Ja at realisere sin
Plan med det samme.

36.

(Trimods beredne Studenteskybel. Nab.
af Trimod), der sidder & skriver
på fuld Kraft. Han giver en Gang
emellem, læser så videre & giver på-
ny. Pludselig lytter han, - vender
sig mod Døren: Kom ind!

37.

(Narb. ved Døren), der åbner. Nina kommer
ind, - nikker & smiler ~~trudseligt~~^{fortjente}.

38.

(Studenteskybelen) Trimod får sig
helt overbevidst af at få Besøg af det
overjordiske Væsen, der har kaldt hans
Sjerte i Flamme... Han hilser for-
vint & gennem, - vi havde den unge Pi-

ge hie et fage Plads, - hvilket hien dog
rødmende afslår.

39.

(Karb. af Trimod & Nissa) Hien kom-
mer med DuvitaKonen & Tilføjer med
et "Trimodstæligt" Blik: Lov mig at
komme!... For min Skyld!... Og den
Juelkede Yngling kan selvfølgelig stå
for så megen Skibet & Gude - ^{giver} ~~de~~ ^{hender} det ondske-
selvfølgelig ~~at komme~~. Nissa ^{takker ham med} ~~selvfølgelig~~ ^{de dofte}
hien et forjættende Smil.

40.

(Hylbelev) - og for Trimod er kommen
helt hie sig selv igen, - er hien ude af
Døren... Trimod ser modfalden ef-
ter hende, - men Tanken om det udmü-
derlig: at skulle være hendes Gæst en
hel Aften - får otter Divmodet hie
at blivse op i ham... Han omfar-
ner jublende en Bætte af Sokrater,
men bliver pludselig efterbænkome.

41.

(Karb. af Trimod), - der fortvivlet stam-
mer: - En Kjole!... Jeg har jo ingen
Kjole!... Hvor i Alverden får jeg en
Kjole fra!... Hans Ansigt bliver
minkt som Natten, - og han stirrer
modfalden frem for sig.

42.

(Eratsrådens Herreræulse). Nissa kom-
mer stormende ind & meddeler det
gode Resultat. - Eratsrådens
Mitiker, - bliver så påny grebet af ban-
ge Anelser & siger hie sin Mand: Vi
må vist hellere ringe hie Professor Tæge-
rup!... Eller risikerer vi, at han i sin Di-
staktion glemmer, at det er i Aften,
han skal komme!... Eratsråden gri-

den småbrummede Telefonen.

43.

(Professorens Arbejdsværelse. Nærb. af Profes-
soren), der sidder foran sit skrivebord, som
bruger af Bøger og Manuskripter... Det
giver et Choc i den iverigt arbejdende
Professor, - han skæler angstbetst til
Telefonen og råber rå: Jomfru Hansen!
... Jomfru Hansen.

44.

(Hele Arbejdsværelset) Hans gamle
Husbestyreriinde kommer trippende
ind, - tager på Professorens Anmod-
ning Telefonen. Efter at have talt
et Par Ord i den, rækker hun Røret
til Professorens, der kun højst i genue
tager det... Husbestyreriinden lister
Stille ud.

45.

(Stabsrådets Kernerærelse. Nærb. af Familie-
medlemmerne) Stabsråden taler elsk-
værdigt og arbidigt i Telefonen.

46.

(Hrs Professorens. Nærb. af Professorens),
der kan Besvare med et gode sig forståeligt
Hans får dog sagt: Jeg skal nok ikke glem-
me, det er i Aften! V. Jomfru Hansen har
allerede 6 gange mindet mig om det!
Hans lægger Røret på Maden på en Klæde
som var det en gløende Jernstang, han
holder i Hånden... Med et Lettelser
Luk giver han sig atter i Lag med sine
litterære Gøder.

47.

(Trimods Hylbel) Studentens melau-
koliske Ansigt klæber sig. "Gud ved om
jeg ikke kan låne en Kjole hos Se-
bjørnsen ved døden af!" - mumler

han g skynder sig ud på

48.

(Gangen) Han går hen til en Dør,-
bænker på.

49.

(Søbjørnsens spartanske Tælle) Jævel-
sets Dudekaver, den halvgamle, sære
Søbjørnsen, den tjener sit Brød som
Assistent på Hittogodskontoret, er
optaget af et kyle lugle bayenske Pølser,
af hvilke hans beredede Måltid skal
bestå. Han skeler arrigt mod Døren,
brømmer et "Kom ud" - men passer i-
arrigt sine Pølser. - Trimodt kom-
mer ud, hilser farvent g kommer så
frem mod sit Brude. Søbjørnsen
siger quavent: Jo, jeg kan måske nok
hjælpe Dem!... g han går hen til
Klædeskabet - med den forhåbning-
fulde Stillehed i Støvet på sig.

50.

(Nær. ved Klædeskabet) Der er et
fantastisk Rod i Skabet. På Bunden
svømmer Flasker g Fodtøj rindt
mellem hinanden, g midt i det hele
står en gammel, hårdkødet Kvinde, i hvil-
ken der ligger en Kat g sover. ... Sø-
bjørnsen finder Kjoleklædningen
frem g rækker den tvært til
Trimodt.

51.

(Bæulset) Kjolen er halvgrov af
Ålde, g Surtet er længt på moderne,
men Trimodt ser på den med Kæ-
lighedens Øjne, - smider sin jakke g
grover "Lånet". Den passer ham så
uventende, - han takker oprørt dens
Ejer for Elskværdigheden g danner

så vid. - Sæbjoensen ser havedry-
stende efter ham: et Folk kan træ
så faldede! - fiske så Tølserne zo
af banded z gå i Gang med sit
Måltid.

52.

(Nærb. af Sæbjoensen), den rykker
på halsen ad Tølserne z græster:
Tølser den ene Dag z Dig den an-
den!... Takker tie Hændene!... z
han bider arigt Tølse Nimmeler 1
over. ---

53:

(Professorens Arbejdsæulke Nærb. af Pro-
fessoren), den ridder z skriver:

- z når man tænker på Forlovelses-
ceremonierne på den poetiske Tid,
der der være en svindel ---

(Bill. tone over i:)

54.

(Del af gammeldags Stud-Bevt. på 16-17
Aarhundrede) To axtværdige, gamle Bor-
germænd sidder over nogle svingende
Glemis z aftaler det frivillige an-
gænde deres Børns Forlovelse.

55.

(Del af Sal ved Siden af) ^{de to} ~~de to~~ sædige
Bageres Hustru sidder i mindrap Sam-
tale... Lidt på den sidder en berrioven
de, ung Pige i Datidens Dragt z ved Si-
den af hende står en forlegnet Jørgen.

56.

(Nærb. af de to Bagerkoner), - der et Gje-
blik lader Munden hvile z gsmæk-
somt iagttager de to unge.

57.

(Nærb. af de to unge) Hun er uhyre
genert z forvirret z for slet ikke møde

sin Bejleres Blik... Han ^{heller} vil ikke lide
modig ved Situationen men gyser ved
Tanken om umuligheden at kunne bli-
ve vejret og fundet for let.

58.

(Karb. af de to Børgekoner - som 56) De
betragte kritisk "Børnene" og fortæller
i deres hidskende Samtale.

59.

(Den gamle Stue - som 54) Børgermande
ne er kommen til fuld Enighed, skels-
ler et djævt Håndtryk og famner
deres Kinds - Så kalder I den ene
af dem de øvrige Familienmedlem-
mer ind fra Sædetoulset.

60.

(Storie Billede af samme Stue) De fine
ind. Manden, der kaldte, vender sig
mod Unglingen, lægger sin Arm på
hans Skulder og siger: Du ønsker altså
at tage min Datter Merethe til Orde
og famner at kunne gøre begge lyk-
kelige?

61.

(Karb. af Gruppen) Den unge Mand
noder læbet sin tilkommende Sviger-
fæls forstende Blik og rækker...
Så lægger den gamle ~~hans~~ Merethes
Hånd i ~~den~~ hans... Den unge Pige
ser stadig bly mod Jorden... (Bil-
ledet tones over i:)

62.

(Professorens Arbejdsoulset. ved Skrive-
bordet) Professorens lader et Øjeblik
Tænkningstid hvile og stimer smånik-
kende frem for sig: Ja, det var Tiden!

63.

(Arbejdsoulset. Karb. ved en Dør) Jøen

åbnes forigtigt, og en ung, smuk og chic
Dame rækker Hovedet under. - Da hun
ser, Professoren er alene, rækker hun
en kin, smart Yngling ved Hånden
ind i Sædet.

64.

(Hele Arbejdsstæulset) Den unge Tige
fær halvt i Løb den unge Mand
hen mod Professoren, der forvintet rej-
ser sig. Tigelbarnt smiler til ham og
siger - idet hun gør en Berøgete vrod
sin Ledrager: Kære Far, - må jeg ikke
presentere Dig for min Mand!...

65.

(Karb. af Professoren) Han risser med
Gjæne, piller ved Brillene og tam-
me overaldet: Din... din Mand?!

66.

(Karb. af det unge Par) Den unge Fru-
e nikker smilende, - kysser sin Mand på
Kinden og fortsætter: Vi blev medede
sammen for en halv Time siden, og Klok-
ken 7 rejser vi Syd på... på Bryllups-
rejse!... Du skal nok få et Perspektkort
fra os!...

67.

(Stuen) Professoren synker overaldet
ned i sin Stol... Datteren kysser ham
kærligt og forvinder så, igen med sin
Lidsledrager. - Fra Døren slynger hun
et sidste Tingskys til Faderen og er
borte.

68.

(Karb. af Professoren), der rækker frem
og tilbage i sin Stol. Han ryster på sit
arvoldige Hoved og mumler: Ja, det
er ikke sin som den Gang!... Desværre kun
... desværre kun! (Bill. + over i:)

(På Høidedagen - som 27) Lykkeens Gud-
inde vender Blikket mod sin Søster &
siger: Aldrig er Mennesken tilfreds. Al-
tid har de noget at klage over.... Alle
har de Gucker, som de bliver efter skal gå
i Opfyldelse!.... Den lykkeskabende
Gudinde pejer i en ny Retning...

70.

(Den store Automobilgarage) Billedet
åbner på samme Måde som 14 & 29.--
Mange Biler, - Arbejdere & Chauffører.
Nogle af de sidste sætter sig i
og sludrer. En del er optaget af at gøre
deres bogne rene. En ung Trækfyr
med et åbent & ulykkelig Ansigt, - Jack
Henderson, - har postet sig en spand
band & går med den i Hænderne hen
til sin Vogn...

71.

(ved Jacks Vogn) Jack giver sig små-
fløjtede til at fjerne det sidste Smuds
fra boguen, - der snart skinner af Ren-
hed.

72.

(Garagen) Chaufføren Phillips kom-
mer som sædvanligt for sent. - Den fløt-
te & gamle kvinde Tyr slentre - med
en Cigaretstump i Munden - ind i
Garagen. - Han har nogle Papirer
i Hænderne, - bliver mærket & kalder
nogle af sine Kammerater hen til den
Vogn, han selv kører, & som står i
Købeden af Jack's.

73.

(ved Phillips Bil) Phillips vifter med
Papirerne & siger med Selvfølelse: Nu
er Patenterne i Orden, & for jeg ved af

det kommer Millionerne vilkende!...
Phillips Stenkekskem er sikker på sin
Succes siger alle Sagkyndige!... Kam-
meraterne betragter den heldige Gp-
funden med det dultigt Miracu-
delse..

74.

(bed Jacks Bil. Nærb. af Jack) den
roligt gør sig færdig med sit Arbejde
& samtidig med Beundring i Blik-
ket - lytter til Phillips Udrik-
ninger.. Han rejser sig & går hen

75

(bed Phillips Bil) Han giver Phil-
lips et varmt Håndtryk & siger min-
sert: Til Lykke med Succeden, Kamme-
rat!... Du fortjener den, efter al det
Slid du har haft!... & lad mig i Dagens
Anledning give dig togn en lille M-
gang!... Jeg er så godt Gang mig!
Phillips takker ham, & Jack giver
sig i Sag med Arbejdet.. (Bill tæner
over ti:)

76.

(På Højdedsaget - som 69) Sagenes Gid-
inde siger mildt: ~~Der var dog altså en,~~
Ja hvem Utalpede & Miraculøse lod
til at være ukendte Følelser!... Lykkes
Gidende ryser på Hovedet: Dagen er så
lykkelig, at han ikke - ja eller senere -
vil tørste efter mere Lykke!... Men jeg
kommer med en Gave til Mermerke, N
der vil gøre dem det uviligt et nå
dets Gastes Mål & finde den Lykke,
de trakter efter!... "Sagen" betragter
skeptisk sin Søster, som langsomt gør
en Bæse & Håndbevægelser med sin
vide Klædning.

(16)

77.

(Karb. af hendes Hænder), - i hvilket
 der pludselig - som ved et Trylleslag -
 bryder et Par tilsværeladende meget
 almindelige 3 provinske Galoscher.

78.

(På Højdedraget) Lykkeus Gudsinder
 siger: Lad os følges ad ned til Meirne
 Skene, Lister, 3 bringe dem min Gave.
 ... Den, der bærer Lykkeus Galoscher, bli-
 ver det, han ønsker at være, 3 kommer
 til at leve på den Tid 3 på det Sted,
 han ønsker at leve! ... Galoscherne
 svinder bort, - "Lykkeus" tager sin Lister
 om livet, - 3 de to Gudsinder Skikkel-
 ser opløses... En Flok vilde Trige
 flyver skævt op på Højdedraget,
 - 3 Billedet byder så.

 Akt II

79.

(Fabrikslokalet) Der arbejdes ja fuld Kraft,
 - Simpson står 3 kritiserer en af Kvindernes
 Arbejde. - Lykkeus 3 Suzanne Gudsinder
 tøner langsomt frem i Billedet, - betager
 sig åndeligt gennem Lokalet, - passerer
 gennem Meirne Skene 3 Maskinene 3
 går hen mod Marias Plads

80.

(Marias Plads) Den uheldige, unge Pige
 har Tåren i Øjnene 3 ^{hæ}verset ved at for-
 ge sig til et passende Arbejde. - Gudsin-
 derne betager hende medlidende

81.

(En Fabriksfløjte), - der giver signal til
 Tyskpen.

82.

(Fabriklokalet) Arbejderkerne forlader
deres Plads. Maria går yd. Simp-
son ser efter hende & tænker på hende
til bida.

83.

(bed bitas Plads) Han hidsker uget
til sin bevidende. Han nikker lygyldigt.
Ja, han behøver ikke at være bange! Han
skal nok tage Affære!... Han går.

84.

(Omklædningsrummet) Arbejderkerne
~~trækker~~^{tager} deres Kitter af & ifører sig Over-
tøj... Maria trækker apatisk sin jaket
& har slet ikke efter de mere eller mindre
de deltagende Bemærkninger, som hende
der Kammerater kommer med. - Bida
går hen til hende & er ikyse venlig &
fidél. - Jønderne kommer ind gennem Døren.

85.

(Nærb. af de to) Bida tager Maria om
Skulderen & siger: Lad din søn at tage
det hele så højtideligt!... Nu flytter du
hjem til mig hos min Tante!... Så koster
Logis'et Dig ikke uget, & i Mellemtiden
finder vi uget nyt Arbejde til Dig!...
Den trokyldige Maria bliver meget
roft & takker bevidende for hendes
Godhed.

86.

(Omklædningsrummet) Bida trækker i sit
Tøj, tager Maria under Armen &
går sammen med hende... Jønderne
går langsomt efter.

87.

(Frau Fabrikken) Arbejderkerne myld-
rer ud. - Bida & Maria kommer, & stand-
ser uden for Døren.

88.

(Nærb. ved Porten) Vita spørger Maria, hvor hun boer. Maria forklarer det og peger i en bestemt Retning.

89.

(Fraan Porten) De to unge Piger ^{går} så videre, - nye Skarer af Arbejdskammerater strømmer ind, - og mellem dem sandrer Jüdiinderne på deres sædvanlige, i virkelige Måde. - Simpson kommer, standser uden for Porten.

90.

(Nærb. af Simpsons Ansigt) Han stirrer efter Vita og Maria. Han smiler med ~~grænseløst~~ og et uskyldigt Glimt i hans Øjne svarer ildet ~~for~~ Maria's Fremtidsskelne.

91.

(Maria's farvelige hælte) Den unge Pige og hendes jaloke Veninde kommer ind. De begynder at samle Maria's Jæ Ljødele sammen.

92.

(En ugnvåd, stærkt trafikert Gade) De to Jüdiinder passerer gennem Menneskevrimlen, Autoerne og Sparrognene. - De ~~kanter~~ ^{skræjer} over Gaden og standser et Øjeblik, da de nær ind på Fortovet.

93.

(Nærb. af Jüdiinderne) Sagens Jüdiinde peger mod de forbiende Mennesker og siger med et bedrovet Smil: Menneskene har så travelt!... Alle jager de efter Lykken, og finder de den så omvedt, er de kun Dødt for Jæ, der har Tid og Evne til at holde den fast!... Lykkens Jüdiinde nikker: Du har Ret, kære Søster!

94.

(Gaden) Juidinderne svæver videre.

95.

(Foran en lidt skummel Kaserne) Vita
& Maria kommer bærende på den sidste
Mentes ja Gendele. "Her boer min
Tante!" siger Vita & går ind i Huset.
Maria følger tavende efter.

96.

(Dagligstue hos Tanten) Smagløst & demi-
mondant udstyret. "Tanten", - en halv-
gammel, fedladende Dame, af et ikke
helt tillidsvækkende Udseende, - sidder
& drikker Kaffe og Portvin. - Vita
kommer med Maria, - præsenterer hen-
de for Tanten, - ~~deres~~ som straks
tager Forebiling & derfor giver Maria
en en mere end hjertelig Modtagelse.

97.

(Karb. af Tanten's Ansigt) Hun betrag-
ter kritisk den unge Pige.

98.

(Karb. af Marias Ansigt) Hun slår
Øjnene ned på den anden gennem-
borende Blik. En Gysen får igem-
nem igennem hende, - men hun betæn-
ger sin Angst.

99.

(Karb. af Tanten's Ansigt) Hun rids-
ker langsomt & hender Øjne siger så me-
get om: Ikke ild!... Hende skal vi nok
få Færøjelse af!

100.

(Bøulset) Hun overrælder den unge
Pige med Komplimenter & beundringer,
Siger til Slut: & nu skal I rigtig nok
gå have Kaffe med! Hun sætter Kys-
per & Glas frem & skænker os.

bejvnde med den
1. 29.

101.

(Karb. ved Bordet) Skmit Maria pro-
 tekterer, får bita g. "Tanten" heude og
 te et dikke Portvin te Kaffen. bita
 siger te sin unge Protegè: g; i affen går
 ri to te Bal: "Folket's Liv"! Du har godt
 af at blive alle dine triste Tanker krit!
 ... Maria føler sig ikke helt tiltalt
 af Forslaget g; undskylder sig blandt
 andet med, at hun er et endeligt
 Toj' har et tage på. - Men bita erklæ-
 rer, at det skal hun nok råde Bord
 på.

102.

(Bærelset) bita rejser sig, - tager et
 Silkeliv frem fra Skabet g; knapper
 revolüt Marias Kjoleliv op, for at hun
 kan prøve det andet.

103.

(Salen hos Etatsrådens) De fleste af Ge-
 sterne er komne, da en Tjener bærer
 Timod ind. - Nina, der har stået og
 flirket med elegant g; kin, ung Herre-
 Direktør Williamson gæv' ham smile-
 de i Møde g; præsenterer ham for de
 nærmest stående. - Så får hun ham
 te Williamson.

104.

(Karb. af de 3) Hun præsenterer de
 2 Herber for hinanden. Studenteren
 betragter den noget blaset be-
 mand med en Følelse af Skinsyge, g;
 sin lante, gammeldags Kjole føler han sig
 som en Fattigper over for den ^{si} meget
 velklædte g; distingverede Rival.

105.

(Uden for Etatsrådens Gatedør) Gamle
 Professor Tagerup kommer trippende. Han

har Galoscher på, - men Paraplyen bærer
han sammenvullet under Armen, skint
det regner. Han forvinder ind ad
Gadedøren.

106.

(Hall'en hos Etatsrådets) Professorer
triner ind, - bliver af en hjælpsom Tje-
ner hjulpet af med overtøjet og går
så hen, en Drog af Hall'en for at blive
Galoscherne kvit.

107.

(Korb. ved en karakteristisk Drog)
Man ser Professorens Ben, der ikendigt
"arbejder" for et par Galoscherne af.

108.

(Hall'en) Professorer bliver så fort
ind i

109.

(Salonen), - hva han bliver præsen-
tet for Gæsterne. Herrerne får over-
rakt deres Budkort. - Nina har to
opmærksomme Kavallerer: Williamson
og Trimod. -

110.

(Korb. af Nina og hendes Kavallerer)
Trimod læser sit Budkort, af hvilket
det fremgår at han skal have
en Kontorchef, Frøken Hilda Meyer
til Bords. - ^{Herr} Linder ~~læser~~ lægger ikke
Skjul på, hvor ~~han~~ skuffet han er, og
hans Mismod vokser, da han ser
sin Medbejler sejrsboldt byde Hui-
sets Datter Armen. - Trimod går
langsomt hen

111.

(ved Frøken Kontorchefens Plads). Frø-
ken Meyer er en ældre, noget maud-
haftig og meget selvstikker Dame. - Hun

sidder i højroret Diskussion med nogle
Herre, - da hendes Bredkavaller
kommer hen til hende og lægger Be-
slag på hende.

112.

(Salonen) Man bevæger sig parvis
ind i Spisealen.

113.

(Gaden uden for Etatsrådets Ejendom)
Lykkes og Sorgenes Gudeinder kommer, -
standser foran Gadedøren.

114.

(ved Gadedøren) Lykkes Gudeinde pe-
ger op mod Ejendommen og siger: Der
oppe er så mange Skabne, så mange Ga-
ster og så megen Higen samlet!... Der
vil jeg anbringe min Gave!... Sorgen
Gudeinde nikker, og hun og Søsteren
glider åndeligt gennem den lirk-
kede Gadedør.

115.

(Hall'en hos Etatsrådene) Tjeneren
sidder og fjantet med en fikv Strøpige,
da Gudeinderne - uirkelige og irrealiserede
for Menneskene - glider ind gennem
den lirkede Dør.

116.

(Narb. af Gudeinderne) Lykkes
Gudeinde søger hen mod den Krog,
hvor Professoren stillede sine Galoscher,
- og gør så en Bevægelse mod sit Kle-
debon, som tog hun meget frem fra
det.

117.

(Narb. ved den karakteristiske Krog)
Lykkes Galoscher tæner frem ved
Siden af Professorens.

118.

(Kærb. af de to Gæstinder) Lykken vender sig skilende mod sin Søster, der imidlertid med en alvorlig Mine siger: Glad Dig ikke for tidligt, Søster! Din Gave vil ikke bringe Menneskene virkelig Lykke, for den kan hverken købes eller gives! Den kan kun vrides gennem Enselv, - Ens Tro og Ens Arbejde!..... Men Lykkens Gæstinde deler ikke den anden skeptiske Syn på Sagen.

119.

(Hall'en) Gæstinderne tøner bort Tjenestgjælleren et Kys fra Skjæggen. Ingen af dem aner noget om det mærkelige Besøg, de har haft.

120.

(Garderobe i "Folkets Hus") Maria og Bita afleverer deres Klæde og Overtøj til Garderobedamen og går på den anden side af Spejlet, der hænger på væggen.

121.

(ved Spejlet) Der rettes på Håret og på deres Blivseliv. Bita er i strålende Humør, hvorimod Marias Ansigtstræk ikke røber nogen Glæde over, at hun skal til Bol. - Bita skænder på Gæstinden og forøger et minstre hende op.

122.

(Garderoben) Bita tager Maria under Armen og fører hende ind i ~~Den~~

123.

(Dance-salen), - hvor der netop er Pauser i Øjeblikket.

124.

(I Salen. Kærb. ved et Bord), hvor Simpson sidder og får sig en Gl. sammen med

en lidet tiltalende Bekeudt. - For-
manden ser spandt hen mod Døren,
der jær ind til Salen, og pludselig
klæm det go i hans Ansigt.

125.

(Nærb. ved Døren), hvor Vita og
Maria står... Maria synes ikke
helt godt om Interiøret og ~~brøjfælden~~
spøjer brøjfædende bevidden, om de
ikke heller skal gå. - Men det vil
Vita ikke høre Tale om.

126.

(Nærb. af Simpson) Han rækker smile
Triumferende: Foreløbig går alt, som
det skulde!... Han blinker hemme-
lighedsfyldt til sin Kammerat og
går så hen

127

(ved Døren) Det giver et Choc i Maria,
da hun ser sin Plageånd dukke op,
og hun går en Berørelse mod Døren, som
svilde hæn flygte. - Men Vita hol-
der hende tilbage, og beroliger hende. -
Simpson siger med en påtagen ydmyg
Mær Mine: Skal vi nu ikke ~~læde~~ lade
det gamle Nag være glemt!... Jeg mid-
ronimer, at jeg har forlovet mig over for
Dem, men jeg vil gøre alt for at vinde
Deres Tillid igen!... Maria ved ikke
rigtig, hvad hæn skal sige, - men da
Vita pripper hende i Liden og ~~gæser~~ sender hende
et formanende Blik, tager hæn toven-
de mod Simpsons fremstrakte Hånd.

128.

(Orkestret) En Samling marionette
Typer på Musikanten, som man traf-
fer dem den Slags Steder... De spil-
ler op til Dans.

(Danseraleen) Det første Par "vrikker" ind.

(bed Døren) Simpson inklinerer for Maria, og da hun ikke kan finde på noget Takkeord til at afsi at danse med ham, finder hun sig svikkende i sin Skæbne... Vita ser med et kyndig Smil efter de to, - og bliver så "præjet" af en pomadiseret "bestrebelse", - som hun danser ind med.

(Salen) Der danses med Liv og Lyd hos alle, - undtagen hos Martha, der ikke føler sig helt tryk.

(Salen hos Etatsrådens) Man ridder over Kaffen og Likorierne. Trinrod konverserer anerkendt sin smaktevalige Borddame, der ikke har sluppet sit Tag i ham. Men hans Tanker - og hans Blik - er hos Nina, der står lidt længere tilbage og lader sig kirtisere af Williamson og et Par andre Kavallerer... I en Krog træner Professor Tagerup mellem en Skare ældre, beundrende Damer... Etatsråden rejser sig og går hen mod Døren i Baggården

(I Foråbningen til den ryddede Spi-
seal) Etatsråden klapper demonstra-
tivt i Hænderne, - hvilket er et Sig-
nal til Musikken om at begynde
at spille.

(Et Hjorn af Spi-sealen) Musikken

der består af Klaver, Violin & Cello,
stemmer i.

135.

(Salmen) Trimod lyfter, skynder sig
at række Tjeneren sin Kops & sit Glas
& ~~skynder sig~~ ^{der} sig ^{selv} hen mod Frua.

136.

(Ninas Gruppe) Han ~~in~~klimer for
sin Hjertedame, - men hvin beklager:
De kommer ja sent!.. Jeg er optaget!.. &
med en rydefuld Betægtelse & et bedæ-
rende Smil lægger hvin sin Arm i

Williamsons. Man læser i dennes
Ansigt, dei røber en stadig Overraskelse,
at det hele er en lille Mandree for
Pigebarnets Side... Trimod træk-
ker sig bedøvret tilbage.

137.

(Salmen) Han slår sig igen ned hos
sin Borddame, der har været uget
alteret over hvars pludselige For-
svunden... De fleste af de unge
hængiver sig til Dansens Glæde.

138.

(Karb. af Professorens Gruppe) Profes-
soren vidder og udvikler sine Theorien,
& hans "Auditorium" lyfter impo-
neret til... Han peger hen mod
Dorabningen & siger hovedrygende:
& skal det der kaldes Dans!.. Så
hvemt... så ingraciøst det er!..

139.

(Karb. ved Fløjdeens), - gennem hvil-
ke man ser Parrene glide forbi i sa-
re Skridninger & Betægtelser, der fuld-
stændigt berettiger Professoren til et
komme med sin Bemærkning.

140.

(Professorens Gruppe) Professorens for-
dommer i hårde Ord den moderne Dans,
& hans Kritik falder i god Jord hos de
Tilstedeværende. Han siger med Varme
& Overberøisning: Nej, tank så på Rid-
dertidens Dans....! Og han fremmaner
sine Tilhørere Dansen den Gang...
Bill. tæner over i:

141.

(Den grønne vold uden for en gammel Borg
(Borg) Sankt Valborgs Nat, hvor Borgens
Folk hæder Hadedansen i Fakkelvær
& under Afryngelse af Folkevise.... (Bill.
ledet tæner bort)

142

... eller tank på Menuetten!
(Riddersal) Püdrede & parykbærende
Damer & Herrer danser en graciøs og stil-
fuld Menuet... (Bill. tæner frem & tæner
bort)

143.

... eller tank blot på Dansen i vore Fred-
dies eller Bedstefordriess Tid!
(Sal i et velhavende Borgerhjem i første
Halvdel af forrige Aarhundrede) Samt-
lige Familienmedlemmer: den gamle Her-
re med sin kate Hænsidst, - de unge
Herrer i strantsiddende Pantalone & de
unge Damer, klædt efter Tidens nedvæn-
gede Mode, - danser en hyggebig Tri-
dans (Franzøise)... Bill. tæner frem-
& tæner over i:

144.

(Professorens Gruppe) Professorens for-
falder sig berab over den moderne
Tid, - & de ligesindede Damer giver ham
i begejstede vendinger Ret!

(Salonen) Der danses stadig i Salen bagved. Tjenerne serverer Forfriskninger, - og Timod tilbyder sig en kraftig Whisky-Soda... Williamson og Nina kommer ind på Dansesalen og bliver stående i livlig samtale inden for Døren.

(Nærb. af Timod og Frøken Kontorchefen) Den engelske Dame konverserer Timod så kraftigt og vedholdende, at han er ved at blive småtorset... Hun bøjer sig fortroligt hen mod ham og gør ham opmærksom på Nina og hendes Kavaleri.

(Nærb. af Nina og Williamson) Hun koketterer stærkt med sin Kavaleri, som ikke lader til at være vimodtagelig for hendes Skønhed og Jude.

(Nærb. af Timod og hans Dame) Frøken Kontorchefen siger med et Lovordbe-
tagelse mod Nina og hendes Tilbeder:
Er de to ikke som Skabt for hinanden! og
hva heldigt, at han er så rig, at han
kan omgive hende med den luksus og
Pragt, uden hvilken hun ikke kan an-
de!... Timod, i hvem Skivrygens Dæ-
mon allerede har et godt Tag, bliver
slæet helt ned ved denne Bemærkning,
trækker hurtigt sit Glas og forblader
med nogle indbetrigende Ord sin Dame.

(Salonen) Han går stille hen mod Døren til Hall'en.

(Hall'en) Timod kommer ind, bliver

et Øjeblik stående med Hænderne på Dø-
grebet og forsøge at komme til Klæ-
hed over sig selv og sin Sindsstilstand.
En Tjener iagttager ham forbauset og
går så hen til ham.

151.

(Karb. af Frimod og Tjeneren) Da Fri-
mod opstiger Tjeneren, tager han sig med
en biljeranspændelse sammen og siger stam-
mende: Jeg har det ikke godt rigtig godt,
- jeg tror, jeg vil gå ned og trække lidt
frisk Luft!...

152.

(Hall'en) Han går hen og tager sin
Hat - det eneste "Overtøj", han har haft
på - og Tjeneren siger drødig: Vi Her-
ren ikke låne et Par Galoscher! - Det er
et forfødeligt Fore! - Frimod nikker
bejlyddigt. Tjeneren brykker sig ved
et Par Galoscherne.

153.

(Karb. ved den karakteristiske Krog)
Tjenerens Hænder, der griber bykkens
Galoscher.

154.

(Hall'en) Frimod tager Galoscherne på,
som Tjeneren stiller frem for ham. -
Den unge Student går hen mod Jde-
døren, standser foran et Spejl, på
hvis Ramme, der sidder et Par ham-
petter. - Tjeneren har tænkt sig til-
bage i Baggrunden.

Act III.

155.

(Karb. ved Spejlet) Frimod betrag-
ter gnavskamt sit Spejlbillede og siger
så bittert: Du er såmænd lige så kni-
som de fleste... og havde du blot
de Penge... de forbandede Penge!...

den tredje
Act III

Han sukker dybt, - og i det samme min-
dergaa han en gaaefuld Forvand-
ling. Han ~~staa~~ - og haar Spejlbille-
de-tavlen oven i sin ryg og for kinnene led-
gave af ham selv. Den Frederik Fri-
mød, der nu staa fraan Spejlet er
en uklarlig klædt Yngling med et
ret selvrikkert blik... Det er lyk-
kens Galoscher, der har gjort dees
Nigt... Frimød betragter et Gje-
blik sig selv, - så ser han til Siden...

156.

(Hall'en). Den Tjener staa opventen-
de i Korbeden af ham. Frimød læ-
der ham skille ham af med sit Over-
tøj og bliver så fort ind i Salonen.
- Det er dag nu, - kun Lampsbænerne
fraan Spejlet i det ret mørke Hjørne
af Hall'en er tændt, - og der hænger
ikke så meget Overtøj som i de tidli-
gere Billeder.

157.

(Statsrådens Arbejdsreule) Frimød
bliver meget hjerteligt og meget ar-
bødigt modtaget af Statsråden og
haar sine.

158.

(Karb. af de 3) Efter at nogle al-
mindelige Bemærkninger er fæddet,
lægger Statsråden sin Hånd på den
unge Mandes Skulder og siger venligt:
Ja, vi ved jo Grundens He Deres Besøg,
og vi kan de selv tale med Niid...
Jeg personlig ser dem meget gerne
som min Svigerør nu, da de kan by-
de vor Datter en englis Fremtid!
Frimød takker rødt og lykkes Stats-
rådens Hånd... Han bliver så vist

ind i Salonen ved Liden af. Han går
gennem

159.

(Arbejdsstauet) & farvinder ind ad
Døren til Salonen.

160.

(Salonen. Karb. ved Døren) Timrod
kommer ind, - bliver et Øjeblik ståen-
de uden for Døren, - ser!

161.

(Salonen. Karb. ved Divanen), på
hvilkens Nina skødesløs ligger hen-
slængt & læser i en B. - Han ser
op på Bogen, nikker beklægt til
Gæsten & sender ham et forjættende
de Smil.

162.

(Salonen. Karb. ved Døren) Timrod
briker og er meget betaget af den
sinde Skønhed. Han går gennem

163.

(Salonen) & hen

164

(ved Divanen), - hvor Nina rejser sig
lidt op på Albuen & rækker ham
sin hvide Hånd, som han trykker
et gløgende Ky. på... Han betrag-
ter den Elskede med barm: Blikket,
-hans rødmer og får pludselig travet
med et trækker sin fodfri Kjole ned
over sin blottede Smalben. Hendes
Udsærlighed virker ikke helt ægte,
men Timrod ^{ser jo på} betragter hende med alt
andet end kritiske Øjne. Han bejv-
ner stammende & usikkert at tolke hende
sin Kærlighed.

165.

(Salonen. Arbejdsstauet. Kort Karb. af

Etatsråden & Frien) De drøfter hvid-
skende det gode Parti; - skæver hen mod
Døren til Løderæulret, & Etatsråden giv-
der sig jænøjet i Hænderne.

166.

Salonen ved Døren) Trimod slut-
ter af, & stirrer med spændt Mune på
den unge Pige; - der blidt & unseligt
lægger sine Arme om hans Hals. -
Han kysser hende stormende. (Bill.
toner over i:)

167.

Trickbilledet) En "symbolisk" bengt
med Trimod (levende) med en del
Nugeposer ved sin Fod - på den
ene Skål - & med Williamson (le-
vende), - ligeledes "indhegnet" af Nuge-
poser, - på den anden Skål...
Bengt skålen med Trimod sender sig
langsomt... Williamson er blevet
findet for let!... (Bill. toner
bort.)

168.

Men allerede kort Tid efter Bayllip-
pet...

Spiserstue hos de Uyggifte) Bordet er
dækket til to; - men Trimod sid-
der alene ved Bordenden & indta-
ger sit Morgenmåltid.

169.

Lovestæulet. Korb. af Nina, der
i et raffineret hegløge- sidde ~~g~~
i Sengen & nyder sin Morgenchoco-
lade. - På en lang Stang ved Si-
den af hender Seng sidde hender lil-
le Rydding; - Abekatten "Polly";
& knækker Nødder.

170.

(Spirestuen. Nærb. af Trimod), der
sluttes sit usomme Måltid. Han
gør ikke Indtryk af at være nogen
lykkelig Mand. Han drejer Ho-
vedet lidt til siden og kaster et
Blik på Taffeluret, der står Au-
retterbordets Hylde.

171.

(Nærb. af Uret), der ^{viser} 10, 30.

172.

(Nærb. af Trimod) Han smiler, - et
Sæt og bedrøvet Smil - og rejser sig
så langsomt.

173.

(Soverøulset. Nærb. af Nina), - der
skubber Chokoladekassen fra sig og
giver sig til at kalle for "Tolly".

174.

(Kale det lukkede Soverøulset) Trimod
kommer ind, bliver stående uden for
Døren og betragter med en mørk Mi-
ne sin Kone, - der ~~bedrøvet~~ rækker non-
chalant og lægger videre med sin Kalle-
dægge.

175.

(Nærb. af Trimod), - der et Øjeblik
Favst ser på hende og så siger: Nina,
hvorn længe skal det her vare ved!...
Medens jeg er hjemme om Formiddagen,
ligger du i Sengen, - når jeg vender til-
bage, er du inde med en eller anden
Bemærkning, - og om Aftenen forlanger
du Høret fyldt med Femmede!

176.

(Nærb. af Nina), - der vrisser ad | Bode. 48.
ham, - trykker "Tolly" ind til sig og
taler til den, - i det hun peger mod

sin Mand: Er han ikke lækker, Polly!
... Altid fuld af Druer Alvor & Bæbrej-
delse, som man da heldigvis er for-
klædt til at byde sig om... & hvis
Syge kunde et lykkeligt Chocelade-
Mindes på Aften.

177.

(Kærb. af Trimod) Han er ved at
tage kraftigt til Gummale, - men
indser det håbløse i det - & går
hurtigt ind af Døren.

178.

(Kærb. af Nina) Hvis vinker over-
givet efter ham - & helliger sig
så igen "Polly." (Bill. tænder bort)

179.

Men ~~da~~ Nina var ikke alene lad & for-
lystelig - men også dødelig & letselig, &
en Dag, da hendes Mand kom hjem
til hjem....

(Hall eller Eufie hos de Uygiftte)
Trimod lukker sig selv ind & skal
til at tage sit Overtøj af, da han
hører stemmer fra Dagligstuen -
Han lytter - & går så langsomt
hen mod Døren til Stuen.

180.

(Hall'ens Kærb. ved Døren) Trimod
lytter ^{altid} griber af bange Anelser &
lægger forsigtigt Hånden på Døren-
kædet.

181.

(Dagligstuen. Kærb. ved Døren) Hånd-
taget bevæger sig, & Døren skubbes
langsomt op. - Trimods Ansigt kom-
mer til Syn. Han ser:

182.

(Dagligstuen. Kærb. ved Døren, Ditaneu)

på hvilken Nina indtager en ret ud-
fordende Stilling. - William
siddes på en Stol ved siden af ~~hendes~~
~~nes~~, - og de to kirkeseer, Pige og
ler.

183.

(Stuen. Nærb. ved Døren) Trimods
Ansigt får et smerteligt Udtryk.
Han nikker et Gliblik Gjæne, - men
så fanger hans Bmærksomhed atter
af de to.

184.

(Nærb. ved Døren) Nina driver
sit Koketteri så vidt, at William
som drikker sig te et kysse hende, -
og hun gør ikke Modstand.

185.

(Stuen. Nærb. ved Døren) Trimod
knykker den ene Hånd og løfter den
fjærende. - Men så betvinger han
sin Harme og trækker sig tilbage -
stille som da han kom. Døren gli-
der te efter ham.

186.

(Hall'en. Nærb. ved Døren) Tri-
mod slipper Dagebit og skræ-
per ~~med~~ for sig - med et Udtryk
af Håbløshed. - Han idrætter sit
fugtige Hår bort fra Panden og
siger med et Suk: Jeg, Dære, du lovede,
at jeg ved hendes Lide skulde finde
Lykken!... Gud give, jeg kunde gøre
det skidt me...! og hans Hoved
sænker sig - træt og tynget - ned mod
hans Bryst. (Bill. tæner over i:)

187.

(Efterrådens Hall. Nærb. ved Spejlet - som 155)
Det gives et Ryk i Trimod. Han skin-

er forbauset på sit Spejlbilledet -
tager sig til Hovedet. Han forstår
ikke, hvad det er, der er gået for sig.
188.

(Salonen. Korb. i en Krog) - hvor
Williamson og Nina sidder og ~~konst~~^{sludrer}
~~og~~ drikker vin. Medder den un-
ge pige et Gjeblik ser bort, gaber
hendes Kavaleri direkte, - ser på sit
Ur og siger så med en beklagende Mi-
ne: Jeg kommer desvære til at byde op
nu! ~~Men~~ jeg skal uødvendigt på
Banejorden og tage afsked med en
Foreningsven!... Nina forstår at
holde ham tilbage, - men William-
son beklager, at han må gå. - Men
kan vi gerne have lov til at ringe
efter en Bil, inden han tager
afsked. - Nina følger med ham
ad gennem
189.

(Salonen) og ad i
190.

(Hall'en), - i hvor Fugvind Frimod
står. - Da han ser de to komme, - går
han lidt til side, - så de ikke får Gje
på ham. - Nina betyder Tjeneren,
at han godt kan forvilde, hvil-
ket han da også pligtskyldigt gør.
- Nina og hendes Kavaleri går hen til
et Rådvebad, på hvilken der står
en Telefon.

191.

(Korb. ved Telefonen) Under Skamt
og latter "slår" de to an, hvem der
skal ringe op. - Nina går af med
Sejren. - Williamson presser sine
Læber mod hendes frie Hånd, - og da

him med en påtaget streng. Minne giver
ham et straffende Dask på kinden, -
griber ham om hendes Hoved og kysser
hende på kinden, medens hun sta-
dig står med Røret for Gæst... Hun
vil irettesætte ham - men får i det
samme Forbindelsen.

192.

(Norb. of Trimodts Ansigte), i hvilket
man læser, at han var fridstændig
har ført Gjennem og for, hvad den
unge Nige karakterer, - som han var
bildt sig ind, han elskede.

193.

(Norb. ved Telefonen) Nina taler
i Telefonen - og venten på ^{den} endelige
Bekked.

194.

(ved en Brokkeholdeplads) I Fugvæn-
den et Telefonskab, ved hvilket en
uniformeret Telefonpasser står og mod-
tager Ordre. - Lidt bage ved står
Jack Henderson og en anden Champ-
ferier og taler ^{sammen} Jack får Bekked an
at kende hen til Statsrådets - og skynd-
der sig hen til sin Bog.

195.

(Kallen) Nina lægger Røret på og
går så ind ^{i Salonen} sammen med William-
son, der lader som om han er meget
brødefuld over den Frihed, han
har taget sig.

196.

(Norb. of Trimodt), ~~der~~ der efter-
tanksomt ser efter de to. Han rik-
ker langsomt: Godt var det, at han
blev så meget klogere!

197.

(Kall'en) Tjeneren vender tilbage, -
Trimod siger til ham, - idet han
stiller Galoscheen fra sig i den Reg,
hva de stod, - i: "Jævel god at und-
skyldte mig hos Deres Hærskab!...
Men mit Hoved er helt tørt, - så
jeg bliver nødt. til at gå!... Han
stikker Tjeneren en Ducor i skynde
sig ud. - Tjeneren stiner hoved-
lystende efter ham.

198.

(Trimods Søster) Trimod kommer
ind, bender sine Hjoleklædningene
af sig, får Ild på sin Skagpibe og
sætter sig til at filosofere - på Kan-
ten af sit Skrivebord.

199.

(Karb. af Trimod), - der sendte ugle
vældige Røgteger ud og smüller!

Jndrør Lovet at jeg fik Gjennem-
gør!... Hun var ikke værd at spille
sin Tid... og sin Kærlighed på!...

(Bill. blænder af.)

200.

(Frau Etatsrådets Ljendom) Jack
holder med sin bog. Williamen
kommer ind og går fra Gadedøren og
går hen til Chauffeurstedet.

201.

(Karb. af Williamen og Jack) Willi-
ammen siger med et høytlydt smil:
"Folkets ~~Stad~~!" - Jack nikker in-
teresseret, - og hans Pavsager sætter sig
ind i bogen.

202.

(Gaden frau Ljendommen) Bilen
løber bort.

203.

(Dance-salen i "Folkets ^{Bliv} ~~Sal~~") Dan-
sen går lykkelig.

204.

(Terrassen. Nærb. ved et Bord) ved
hvilket Simpson, Maria, Vita & en
grovartende Kavaleri de hende sid-
der. - Stemningen er ret høj hos
dem alle - undtagen hos Maria,
der er led af situationen. - Simpson
vil danse med hende, - men hun af-
slår det under påskud af at være
træt. -- & heller ikke ~~hans~~ ^{hans} ~~de~~
Forsøger på at få hende til at drikke
noget ~~vin~~ - lykkelig.

205. ^{Bliv}

(Uden for "Folkets ^{Bliv} ~~Sal~~") Jack
Bil kører frem - standser. - Jack
springer ned fra sit Sæde & lukker
Williamson ind. - "Denne betaler &
vil de at gå, da han pludselig
får en Indskydelse. - Jeg vil for Re-
sten gerne have Dem til at vente
på mig! - Gå med ind, - så kan de
spise et stykke Mad: Mellemtiden!"
- siger han. Jack går forinden ind
i Forlaget.

206
(Nærb. ved
Vognen)

207.

(Fra Indgangen til "Folkets ^{Bliv} ~~Sal~~")
Jack beder en af sine Kolleger
holde op med hans Vogn - &
går så ind - efter Williamson.

208.

(Salen) Der danser med liv & lyst.

209.

(Salen. Nærb. ved Indgangsdøren)
Williamson kommer ind - fulgt af
Jack. - Direktøren går straks videre,

men ~~det~~ Chaufføren bliver et
Gjæstik stående i iagttagelse de Dausen
de.

210.

(Salen) Nærb. af en Del Dausende
panorerer forbi. - Det er hverken
uden stilfuld eller æstetisk Daus,
der præsteres.

211.

(Nærb. af Jack), - hvis Ansigt får
et Udtryk af Samfundet. - "Aha,"
det er ikke uget for mig! - minnen
kan gaa.

212.

(En Krig af Salen) Jack søger sig
melle de Dausende hen til Terras-
sen, på hvilken han søger sig et
Stykke.

213.

(Terrassen. I Nærheden af en Dør,
der fører ind til et Separatkabernet)
Jack kommer, gør en Bestilling hos
en Tjener og står sig så ned ved et
af de ledige Bords.

214.

(Andet Sted på Terrassen) William
som har ladet sig gaa mod et Bord
og stirrer med forvandede Øjne ind i Lo-
kalet, om det ikke skulde være umul-
ligt at få Kig på et Tigebar, det
var ved at gaa. Pludselig får
han Øje på uget, der rækker hans
Ømskromhed. Han ser:

215.

(ved Simpsons Bord) Simpson vil
holde mere Lini i Mariex Glas, - men
den unge Tige hindrer ham i at
gaa det.

216.

(Harb. af Williamsons Ansigt) Han
stikker Monoclen i en Gjenstand og stir-
rer med grædigt Blik på Maria.

217.

(Harb. af Marias søde, uskyldne Ansigt) Den unge Pige aner ikke,
at hun ~~er~~ ~~gent~~ ~~er~~ har ~~så~~ gjort
Tirone hos en meget kække Ven-
demand.

218.

(Harb. af Williamsons) - den ikke
amerikanske: Dord & Time, hvor er hun
dejlig!... Han går beslutsom hen

219.

(bed Simpsons Bord) & byder ærbø-
digt Maria go til Læs. - Den unge
Pige uøler - men bare for at slippe
bort fra den Mand, hun flygter
& aftryer - tager hun rødmen
mod Williamsons Dunitation...

De to går, Simpson farer rasende go,
& Vita har Bevæge med at hvide
ham: at lave Skandale.

220

(bed Jacks Bord) Jack får den be-
stillede Kaffe serveret & skal te
at drikke den, da hans Opmærksom-
hed henledes på Maria & William-
son.

221.

(bed Ternassens Ballustrade) William-
son fører Maria hen mod bedgæn-
gen til Gulvet. Han konvalescerer hende
let & utvingent, med ~~hende~~ - & hun
betragter ham kildesfuldt. (Fotografen følger dem et Par Meter)

222.

(Harb. af Jack) Hans Blik bliver

alvorligt. - Han synes, ~~at~~ det er Lynd
og Adam, at den unge Pige skal falde
i Kløerne på en så utiltalende
Kvindeliger som Williamson.

222.

(En Krog af Salen) Williamson dan-
ser id med Maria.

223.

(ved Jacks Bord) En ganske køn, men
indfordrende, demimondain Skønhed kom
mer forbi, føler sig tilbalt af Jacks man-
dige Skønhed og slår sig ved det nærmeste
Bord, så hun kommer til at sidde ham
ret nær.

225.

(Narb. af Dames Ansigt) Hun betragter
stift og vedholdende den kære Chauffeur,
men da det ikke lader til, at Interessen
er gensidig, får hendes Ansigt et argeligt
Udtryk.

226.

(Narb. ved de to Borde) Hun skubber sin
Stol nærmere til Jacks, - indtager en non-
chalant Stilling og kaster det ene Ben over
det andet, så hun derved kommer til at
berøre Jack med Skosnuden.

227.

(Narb. af Jacks Ansigt) Han drejer Hove-
det og betragter med en ligegyldig Mine det
enkelpuante Pigebarne. Han ser:

228.

(Dames Ansigt i Narb.) Hun smiler
quaintende og imødelkommende, - så pans-
neres der ned efter, - til man ser et Par vel-
famede ^{ikke kendte} Malben.

229.

(Narb. af Jacks Ansigt) Han ser atter op, -
betragter med et godt Lul Pigebarne,

bojer sig lidt frem mod hende og siger i
en elskværdig Mine: Undskyld, min Dis-
stythed, men hvis jeg var Dem, vilde jeg svøbe
mig lidt mere til Javaden... Man kan så
let forkøle sig!

230.

(bed Bordene) Sammen er ved at flyve:
Fluit af Arrigokab, hvæser ham et: "Foli!"
~~W~~: Hovedet, rykker stolen ^{så langt} væk fra ham
som muligt, og vender ham demonstrativt
Ryggen. Jack smiler og kaster sig igen
over sin Kaffe.

231.

(Salen. Nær af Williamson og Maria,
der danser) Williamson kigger over
sin Dame, - men hun staver ikke og ser ned.
Dermed lægger hun ikke Mærke til det glø-
dende Blik, med hvilket den erfarne Se-
vemand betragter hende. (Fotografen
følger de dansende et Par Meter)

232.

(Orkestret) slukker af, og de brave Mini-
kauter kaster sig som vilde Dyr over deres
Pletter

233.

(Salen. ved Udgangen til Terrassen) Wil-
liamson vil jøre Maria op, - men Angsten
for at komme tilbage til Simpson får
hende til at lægge sin Hånd på ^{sin} ~~Williamson~~ ^{Kapaleis}
~~sin~~ Arm og i bejlsdende ^{til} ~~veje~~ ^{veje}: Jeg vil så
væddig tilbage til... til ham, jeg sid sammen
med!... Williamson nikker, - det passer
ham idemærket, - og han fører hende op på
Terrassen.

234.

(bed Jacks Bord) Williamson kommer
med Maria, får hos en Tjener at vide,
at Kabinettet er ledigt, - og bestiller

Champagne. - Jack iagttager interesseret
og deltagende den søde, unge Pige.
235.

(ved Simpson's Bord) Formanden har
fået Øje på Maria og hendes unge Ka-
valleri - og gør hamfrysende Bita op-
mærksom på dem.
236.

(i Nærheden af Jack's Bord) Tjeneren
Jasvinder blikkende, - og Williamson
blikker Døren op til Separatkabinettet
og vil have Maria til at gå ind. Det
er kun tvivende og usikkert, at hun
går det. - Williamson følger efter hende,
og Døren blikker sig efter dem. - Jack
kan ikke rigtig høre den Tanke, at det
tilsyneladende uerfarne og uskyldige Pi-
gebarer med en Kløev på sådan en
Udhøler som hans Pakkager.
237.

(Separatkabinettet) Williamson får
Maria til at tage Plads i Sofaen og
sætter sig ved Siden af hende. - Den
unge Pige's Angst og Uro stiger.
238.

(ved Simpson's Bord) Simpson er rase-
de over, at hans Blyt er gledet over i
andre Hænder, kommer med Tristler og
Forbandedser - og går så med usikre Skridt.
239.

(Kabinettet. Nær i Sofaen) William-
son er slettet og indvignende, - rykker sig
Blyt nærmere og forsøger at høre sin
Arm om hendes Liv - men Maria får det
fornuðt og ^{rykker hui} ~~rykker~~ ~~skaber~~ den fjær-
reste Sofakrog.
240.

(ved Jack's Bord) Simpson kommer, vi-

ver daen y te Kabinettet y jarou-
der ind: dette. Jack følger op endt,
hvad der foregår.

241.

(Separatkabinettet) Simpson raver hen
mod Badet, - Williamson rejser sig, ægte-
lig over Fortyrrelsen. Maria kryber
angst sammen. - Fumanden bøjer
sig ind over Badet, - hen mod William-
son.

242.

(Nær af Simpsons Ansigt), der er fordybet
af Raseri y Lidenskab. Han knytter
hvide Hænderne y hvæser: Jeg skal
løse ham, - sådan en Overklasseherre, der
bare kommer her for at lugge vores
Pier!

243.

(Separatværelset) y den halvdrukne
Simpson kaster sig rasende over Wil-
liamson, der har træt ved et klav sig
i Kampen mod den stærke y brutale
Arbejdsfumand... Maria flygter
redselsslagen hen i den fjerneste Krog
af Værelset... Hun presser sine Hænder
mod Kinderne.

244.

(Nær af Marias Ansigt), der rober
hendes Angst over Situationen y hendes
Forsættelse over, at hun er kommen
med i sådan noget.

245.

(Separatkabinettet) Williamson har
intet Øjeblik mistet sin Ro y apparerer
med en vis Overlegenhed Simpsons Udfald.

246.

(ved Jacks Bord) Jack står lyttende.
Han forstår, at der er Parok af en eller

anden Art i bænket bagved, - og da Tjener
nu kommer med Champagner, gør han
ham opmærksom på Spektaklet. - Tjener
nu sætter Kølere på sig på Jacks Bord,
tilkalder en Kollega og går sammen
med ham og Jack ind i

247.

(Separatkabinettet), hvor Williamson
næsten ved en KRAFTANSPENDELSE slår
sin Modstander i Gulvet. - Tjeneren
søger at holde den rasende Simpson
bude, - Maria løber - ude af sig selv af
Angst og Fortvivlelse - hen til Jack.

248.

(Hærb. af Jack og Maria) Hun lægger
sine Hænder på hans Arm, vender sit
blege Ansigt op mod ham, og da hun i
hans Øjne ser Guds og Retfærdig-
heds, drister hun sig til at sige: De
vil hjælpe mig, - ikke! Redde mig ud af
alt dette Jafædelige!... Han nikker:
Ja, det vil han rigtig nok!... og fører hende
ud af

249.

(Separatkabinettet), - hvor Williamson
er optaget af at ~~forblænde~~ ^{ind} Tjeneren ^{ind} Livia
Kænen.

250.

(Frau Separatkabinettet) ~~Da~~ Jack og
Maria, ud, - han betænker sig et Øblik
og siger ^{sig} en bestemt Tone: Nu kører jeg
dem hjem!... Det her er ikke meget for
dem!... Maria takker ham med et
Blik og modtager sig ikke hans Forslag.
Hun ~~gæser~~ ^{mer} fuldskændig Tillid til sin
nye ven og Beskytter. - De går.

251.

(Separatkabinettet) Tjenerne har nu

uopsluende ^{Jæst} beroliget Simpson, - der ~~de~~
trækker sig tilbage, - skimmende af
brede over sit hederlag.

252.

(Fraan Separatkabinettet) Simpson
kommer ind, - ser sig spejdende an efter
bida, og haar Raderi stige, da han ik-
ke kan få Gje på hende.

253.

(Hden på "Folkets Hus". Ved Jacks Bil) Jack
kommer sammen med Maria, der i Mellem-
tiden har fået sit Overtøj på. - Han
ligger bagudøren op og vil hjælpe hende
ind i vognen, - men idet hun sætter Fo-
den på bogstaben, rækker hun og er
ved at besvime. Jack griber hende i sine
Arme og betragter hende bekymret. - Hun
tager sig med en hjælpsom og udelte sam-
men, - stryger sig med Hænden over Tan-
den.

254.

(Hærb. af Marias Ansigt) Hun siger med
et halvt forlegent, halvt trist Smil:
Jeg ved ikke rigtig, hvad der går af
mig!... Men jeg tror, det er fordi jeg ik-
ke har fået noget rigtig et spise i Dag!

255.

(Ved Bilen) - Har de ikke fået noget et
spise, - mindes Jack og Jabbe med det
samme en Bestikning. - Han ligger
hurtigt bagudøren og siger på sin sæd-
vanlig bestemte Måde til sin Protege:
Vi går ind i Restaurationshaven og får
en Kys The!... Der er der fedeligt nok!...
Maria protesterer strax, men hender
Bestykker stikker sin Arm ind under
hendes og fører hende hen mod Ud-
gangen til Haven.

256.

(Bed Simpsons Bord) Simpson hen te bita z hunder Kavaleri, - fortæller avrig, at Ryebarret er røkt. - bita beoliger ham: Det betyder intet, - der ved jo, hvor vi har hende!... Simpson liker og igen z drikker videre.

257

(Fraan Separatkabinettet) Tjeneren vil te at bære Kølereu med Champagner mid i Kabinettet, da Williamson kommer ud fra dette z betyder ham, at han godt kan lade den stå. - Leve- manden sætter sig, - får øje på den Dame, der tidligere på Aftenen lagde an på Jack. - På et bræk fra Williamson sætter hun sig nu over te ham.

258.

(Lysthus: Forsamlingsbygningens Fløe) Jack, der sidder lige over for Maria, giver den ventende Tjener Orde te hurtigt at komme med noget Smørrebrød. Tjeneren forvinder, Jack bøjer sig over mod Maria z beder hende fortælle lidt om sig selv. Den unge Tjener begynder at fortælle... Afblænding.

259

Akt IV

(Hall'en hos Statsrådene) De sidste Gæster er ved at bryde op. Professoren står i Billedets Fagvind z bliver af en Tjener. Hjælpet, sit Overtøj. - "z så var det Galoschene!" - minn- der z Stavner hen efter dem.

260.

(Karl ved den karakteristiske Krog) Hans Ben funder efter Galoschene - z det er selvfølgelig "Lykkens", han

kommer i.

261.

(Kall'eren) Professoreu vert fra Rogen,
tager enderud en Gang afsked med Etats-
rådens og hilsen så af.

262.

(Hærb. ved Etatsrådets Gadedør) Profes-
soren råder, - skriver en Ting til i Brev-
ten for at konstaterer om det regner, -
hvad det ikke gør - og gør så bevilget
videre.

263.

(Gade) En tyk og imponerende Poli-
betjent - Svale - kommer gående hen
ad Fortovet. Tagerup kommer ind
forrest i Billedet, - hilser venligt på
Betjenten og stander.

264.

(De to's Hoveder) Professoreu rådtaler
sig om betjent. Svale har samme Syn
på Sagen som han og siger dernæst: De
kan sagtens, Hver Professor! De kan gå
hjem og se, ^{hvornår} ~~medens~~ en anden ~~der~~
Er ikke kendt til at sove!... Tæge-
rup nikker og overrakker ^{høfligt} Betjenten en
Ligev. og

265.

(Gaden) De to Herrer skiller, - Mr. Profes-
soren skræmmer over Gaden.

266.

(Det andet Fortov) En 4-5 lyske og
lidt anløbne, unge Mermerke kommer
dansende henad Fortovet - Arm i Arm.
Den arme Professor, - der kommer ind i
Billedets Fagind, - søger rædselsslagen
ind på Kørebænken. - De unge Mermerke
farvender.

267.

(På Kørbanen. Næste af Professorens Ansigt)
 Han skaver hovedlystende og forangt
 efter dem. Pludselig giver det et choc
 i ham.

268.

(Stor Billede af Kørbanen) En Bil
 styger lige forbi ham og passerer en
 håndpigt, der er ved siden af ham.

269.

(Kærl. af Professorens) som bliver sig-
 tig godt overprøvet og bandet. —
 Han vinder sine hænder og muntler:
 var man dog blot kommet til verden
 nogle Aarhundreder før, ... i den Tid, da
 livet var ræd at leve! ... og han fød-
 de hen i filosofiske Tanker ... Profes-
 soren skikkelser tæner over til at
 blive Professor, — kledt som en rei-
 dig Bagermand på det 17de Aarhun-
 drede. Han går videre.

270.

(Gaden), der er forvandlet til en
 halvmark, ihyggelig Gade fra sam-
 me Aarhundrede. — Rende-stenen
 løber indt i Gaden. ... Nogle mørke lyokige,
 unge Adelsmænd kommer, — slut-
 ter Ræds om Professor, hører ham
 og går ganske ^{med ham} trækker deres Kæder og lader
 dem spille ja Næsen af ham. Pro-
 fessoren griber Fløjten men er ved at
 smuble i Rende-stenen.

271.

(Fraan et gammelt Hus) Professoren
 kommer gispende og redselslagen. — Nu
 er han hjemme, — mener han dog,
 og giver sig at rode efter sine
 Nøgler.

272.

(Naarb. ved Døren) Han får en Kogle
af kolossale Dimensioner i Hænder, -
hvorimodtende på den, stikker den
endelig i Døren, som skaks gives ef-
ter. Professoreu kramler ned i

273

(En gammel Skænketræ. Naarb. ved
Døren & Trappe.) Professoreu fælder
mækket hovedkælv ind ad Døren &
ned ad Trappen.

274.

(Skænketræ. Naarb. ved et Bord),
ved hvilket der sidder et Par bæv-
fulde Landskudagte & drikker Gl af
store Kvær. En af Værdene har
en ikke alt for knibsk Græstningsspiige
på Skødet & deler sin Græstningsspi-
hed mellem hende & sit Gl. -
Den anden Landskudagt bioler, idet
han peger mod Professoreu: Nå, der
har vi endelig Badstøuen! - Han
rejser sig.

275.

(Bartskivert) Han går hen & hjæl-
per Professoreu på Benene & an-
bringer ham med hård Blænd
ved deres Bad. - Pigen bliver
sendt hen til Pøken efter mere Gl.

276.

(ved Badet) Gullet bliver sat frem
for ham, Græstningsspiigen midtager
sit gamle Skæde på Skødet af den
ene Landskudagt, - & den uheldige
Professoreu bliver ~~hævet~~ draget ind i
en ikke helt hævsk Samtale &
bliver tvunget til at drikke Sam-
men med de andre. Værdene, der

han Firkteprioriteten: Pigen, bliver
pludselig klar over, at ~~han~~^{man} skal spille
Terminen og rejse sig for at hente
dem. - Professoren beslutter at
benytte sig af fejligheden og bryde
sig frem mod Pigebarret.
277.

(Hærb. af Professorer og Gyrtællings-
pigen) Professorer ~~beslutter~~
barnet om at hjælpe ham ud af
alle de Redder, han er kommen ind i.
278.

(Hærb. af Landkneagten), - der er
ved at hente Terminerne. Han
vender sig og betragter de to.
279.

(Kort Hærb. af Professorer og Pigen)
Professorer bader og lægger, men Pige-
barnet forstår ham slet ikke og
ler bare.
280.

(Hærb. af Landkneagten), der bli-
ver jaloux.
281.

(Bartskivet) Landkneagten dræ-
ger sin Kæde, - styrter hen til Profes-
soren, overdøjer ham med M-
kvensord og truer ham på livet.
Professorer græder Fligter, men
jelder over en Stol - og bliver vi af
Landkneagten, - der advokater af sin
Kammerat, - suridt ud af Bart-
skivet.
282.

(Gaden uden for Bartskivet) Profes-
soren kommer hjemlende ud,
havner midt i Runderbenene.

(I Runderneen Mark of Professoren), -
den skakolagen stikker: I tid give,
dette forfærdelige Gøglerpil måtte
hælde op! I kan græbe sig til hovedet.
284.

(Del af den gamle Gade), - den tæner over
i en moderne Gade.
285.

(Mark of Professoren); der er en sig
selv igen som ligger i en sandgryt
midt op: Rørebaren. Han begynder
at samle sig op, - medens han filoso-
ferer: Du Almægtige - hvilket Mare-
vidt! Jeg må vist have drukket en
Cognac for meget! Han rejser sig.
286.

(Mark of hans Fødder) Den ene Galosche
er gledet af og idet han rejser sig, taber
han ogs. den anden.
287.

(Gaden) Professoren skynder sig hjem-
tiden at skænke Galoscherne en Tan-
ke. - For gammel Bekendt, Poli'tik-
betjente, kommer travende - nu i
Seltskab med en Natvogter. - De
to standse et Øjeblik.
288.

(Mark of Betjente og Vagteren) Be-
tjenten udvikler sig den filosofi og
sin Mening om Poli'tik. - Vagteren
hører direkte efter, - peger pludselig
ud mod Rørebaren.
289.

(På Rørebaren Mark of den ene Galosche),
der ligger malerisk vedslængt.
290.

(Mark of Betjente og Vagteren) De

går ud på Korbaneu, hvor Galoscher
nu ligger.

291.

(På Korbaneu) De to kommer, - teg-
teren biter sig efter Galoscherne, vi-
ger de Betjenten: Hvis jeg var Dig,
ville jeg krybe i dem! Du kan dog
ikke bære dem på Hittgedskants-
ret, for i Magen... Betjenten be-
trakter dem håbløst: De er virkelig ast-
ju små!... og han peger på de sam-
menligning en af sine mektige Fød-
de. - Tegteren får ham dog til
et prøve ud af Galoscherne.

292.

(Charl. af Foden & Galoscher) Galoscher
i adskillige - og glider let på Støvlen.
(Trickbilledet) - lykkelig Galoscher
passer enhver Fod!

293.

(På Korbaneu - som 291) Betjenten
trækker sig og i den anden Galosche
og går videre med sin "Slidrebo-
Jær"

294.

(Først. Folkets Hils. Jacks Bil set
forfra) Jack & Maria kommer, - man
ser på dem, at de er blevet beemne.
Jack sætter Motoren i Gang & får
Maria til at sætte sig ind i Vognen.
- Straks efter sidder han selv for ved
Rattet. ~~og sætter vognen~~ Afgang.

295.

(Charl. af Maria i Bilen) Hun har
et roligt & lykkeligt udtryk. Ansigt-
et. - Efter et øjeblik har læst
Jack et kende, føler hun sig ikke så
ulykkelig mere og pines ikke som før af

(55)

banje Anelser for Tærentiden.

296

(Frau Huset, hvor "Tanten" boer) Bilen
kører frem, - standser, - Jack springer
ned fra Chaufførstedet og kikker i Vogn-
døren op

297.

(Udval. ved Vogn døren) Maria stiger ind,
og de to unge Mennsker tager Afsked.
Jack sikker sig, at han har Chance
for et træff den unge Pige i en
anden Gang.

298.

(Frau Huset) Maria går hen til
Gadedøren og banker (eller ringer) på.
Jack bliver stående ved Vognen og
afventer Begivenhedens Gang.

299.

(Liderculxer hos "Tanten", - ved siden
af det oprindelig præsentende Scenarie)
"Tanten", en "Dame" af samme Type
og to Mandfolk, der ikke gør et vellygt
Gentlemanlike Indtryk, sidder og spiller
Kort og drikker. - "Tanten" lytter, - rejser
sig med en guaven Mine og går.

300.

(Frau Huset) "Tanten" åbner Døren
for Maria.

301

(Udval. ved Døren) Maria sender
Jack et sidste taknemligt Smil -
"Tanten" skæler interesseret hen til Bi-
len.

302.

(Udval. ved Bilen) Jack tager hilsen
de to Huen.

303.

(Frau Huset) "Tanten" forvilder med

Maria. - Jack ser langt efter dem -
og kører sig bort.

304.

(Første Scene hos "Tanten") Maria
"Tanten" ind. Den sidste kiltalede
Børne indtager sin Forbavelse over,
at Maria kommer alene, - peger
med Lofsen og et Teppe, der ligger
der og siger: Jeg har Familienbrev,
men hvis de vil gå til Ro, kan de
lægge dem dernå! O... og hun nikker
til den unge Tige og skrider ind i

305.

(Sideræulset). - hvor hun hurtigt
giver sig til at referere.

306.

(Første Scene) Kaat. og Maria, der
har sat sig ned og nu erindrer sig af-
tenens Begivenheder... Et lykkeligt
Smil spiller om hendes Mund, -
hun giver sig langsomt til at tage
sit liv af.

307.

(Folkets Hus" ved Simpsons Bad)
Simpson drikker stadig fast, - bøjer
sig hen mod Vita og siger med et
Avebydigt Smil - Møjet til hende.
- Hun nikker og giver ham en Nøg-
le. - Han stikker den med et trium-
ferende Grin til sig - og går.

308.

(Hos "Tanten" - Første Scene) Maria
hænger tilkædet på sig, - som hun
har taget af, - kan ikke få sig selv til
at afføre sig mere af "et Tøj" og
lægger sig på Divanen. Hun
trækker Tæppet op om sig.

(57)

~~57~~

309.

(Fraan Garagen) Jack kommer slæ-
pende ind fra Garagen, hvor han
har anbragt sin Bil - ~~ikke~~ Godnat
til et par Kolleger, der går videre.
Han bliver selv et Øjeblik stående.

310.

(Karb. af Jack), der får Ild på en
Cigaret, og hvis Tanker stadig drejer
sig om Maria. Han fattes en
Beslutning.

311.

(Fraan Garagen) Jack går hurtigt
vort. - Han har besluttet at kaste
et sidste Blik til den Bekendes Vin-
dus, inden han går hjem.

312.

(Fraan "Tanten" Gadedør) Simpson
kommer, - ~~trækker~~ sig indgladet sig ned i Døren.

313.

(Første Scene. Karb. ved Døren til
Trappen) Døren åbnes hurtigt og
Simpson ~~trækker~~ ^{spilende} hurtigt kommer
til Syn. - Han bliver stående
uden for Døren. See:

314.

(Karb. ved Døren) Maria sover
lygt - og smiler lykkeligt i Sovne.
Tæppet der gleder ved om hende, og
hendes Bryst er halvt blottet.

315.

(Karb. af Simpson) Hans Ansigt for-
trækker sig i Indskæk og Begær. - Han
går langsomt gennem

316

(Stuen) og hen mod Døren.

317.

(Karb. ved Døren) Han betragter

et Øjeblik den slumrende Skinnhed! - bøjer sig så ned over hende og presser sine brændende Læber mod hendes Skulder. - Maria jærger, bliver grebet af Skæk og Fortvivlelse, da hun ser, hvad det er, der står bøjet over hende. - Hun skriger i Angst og frygter et midslippe simprom. Jærende Anne.

318.

(Siderørelset) "Tanten" lytter, lister hen til Døren og griber om Nøglen.

319.

(Nær af Nøglen og Hånden) Hun læser Døren

320.

(Siderørelset) Hun går bort fra Døren, - siger med et modbydeligt Grim: Hvad der sker derinde, kommer ikke ned! Dem og det!... De andre nikker.

321.

(Første kærte) Maria har følt re-
vet sig fri af simprom. Tag-
sterken med Døren til Gangen. Men
hendes Modstander spærker hende
bøjen - og hun siger så hen til Døren
til Siderørelset.

322.

(Med Døren til Siderørelset) Hun rører
og slider i Håndtaget, - men Døren er
låst, - og hun råber om Hjælp -
men ingen svarer.

323.

(Bærelset) og den vilde Jagt fortsættes.

324

(uden for Tanten's Dør) Jack kom-

men giende, - standser i den for
Gadedøren.

~~324~~ 325

(Første kærlse) Simpson har netop igen
jæst fat i den unge pige, - da det
med en kraftvandrængsel lykkes
hende at vælde ham over mod Ber-
det. - Som et jaget dyr styrtet
hvir hen mod Gadedøren g'ld.

~~324~~ 326

(Fraan Tante's Hov. uden for Gade-
døren) Jack skal netop se et g'ld, -
da Døren bliver revet op, & den
sengt ændende Maria byrter id
& bogstavelig talt ham i hans
Øre. -

~~326~~ 327.

(Kærl. af de to) Him ser op på ham, -
ydsager først mig, hvem han er &
siger med glædetøser i Ørene: - Gud
den lovet, - at det var den!... Him
klynger sig ind til ham, - & han klap-
per om hende. Kend, - da de pludselig
ser op mod Døren.

~~327~~ 328

(Fraan Gadedøren) Den glidsede Simp-
son kommer til Syn, - men da Jack
giver en brændende Betsættelse mod ham, -
trækker han sig i øjeblikkelig tilbage, -
Kryster om han er. -

~~328~~ 329.

(Kærl. af Jack & Maria) Him yds-
ger rødrende, hvor mangelfuld
hendes Påklædning er - & adner med
skælvede Tunge sit lange Hår, -
der er fædet ned om hende, - vi-
ledes, at det ugenhinde dækker
hende i egne Hals & Skulder. - Him

(60)

~~329~~

fortæller Jack, at hendes fø. Ejen delli,
er det selv, hvem nu har forladt.

Jack går op ~~329~~ 330

(Foran Gadedøren) & diindrer på.
~~329~~ 331

(Første Scenest) Simpson går tander-
skærende op & ned ad Gulvet: Atter
har den Kys krydret hans Plante!
"Tanten" kommer ind, - spørger, hvordan
det er gået, - men inden hun får svar,
hører de Jacks Benke.

~~328~~ 332

(Foran Gadedøren) Jack diindrer på
Døren & siger i en truende Tone: Lidde-
re i øjeblikkelig den unge Pige's Ejen-
de - eller jeg tilkalder Politet!

~~326~~ 333

(Første Scenest) "Tanten" giver sig ar-
rige at samle Marias Ting sammen.

~~327~~ 334

(Store Billede foran Gadedøren) Jack
& Maria venter. - Gadedøren åbner
op i Klum & "Tanten" rækker de forskel-
lige Ting ud. - Maria begynder hør-
ligt at rifte sig sit Høleliv.

~~328~~ 335

(Nærb. ved Gadedør) "Tanten's" Ansigt
skimter i Dråberingen. - Hun stikker Haa-
den i Tager Høgen af Døren. Hun
drister sig til at stikke hovedet noget
mere ud ad Døren & siger ordt & ar-
rigt: Sådant en uaknemlig Trist som
ikke skinner på alt det gode, man
har gjort hende! De skulde nødvendig tale
om Politet, - sådant et Par Aven-
nere!...

(61)

~~328~~

336

(Storis Bill. fraan Gadedøren) Jack gør
 en Berørelse mod Børn, - og som et Lyse
 forsvinder Kvindemeisnerkets Hoved -
 - Jack hjælper så Maria: hendes troje
 og siger til hende: Vi går de med hjem til
 min Moder! - Hun har kun ung - og vil
 modtage dem med åbne Arme! - De sin-
 ge Pige trykker taknemligt hans Hånd, -
 han lægger sin Arm i hendes, - og de går.

337.

(Første Kæulse. Nærb. af "Tanten" og Simpson)
 Han fortæller hende, hvad der er sket og slut-
 ter med at sige: Og jeg helmer ikke, for jeg
 får Ram på den storsvivede Te og hendes
 Galan! - "Tanten" nikker: Simpson
 er også blevet taget faldt ved Kæulen! -
 Afblænding.

338.

(Fraan Huset, hvor Jack boer) Jack og
 Maria kommer, forsvinder ind ad Ga-
 dedøren.

339

(Jacks gamle Hjem. Spiserstue. Nærb. af Jacks
 Moder), - en elskelig, gammel Kone, der sid-
 der og strikker. - Hun sidder og venter utål-
 modigt på sinnes Uprøkelst. Et bygge-
 ligt Thebad har hun arrangeret. -
 Blidelig får et lyst Smil over
 hendes rynkede Ansigt: Min kommer
 hendes Dreng! -

340.

(Hele Spiserstuen) Moderen rejser sig, og
 i det samme kommer Jack og Maria
 ind fra Entreen. Jack præsenterer
 med en vis Forlegenhed de to Kvinder
 for hinanden og forklarer med et Par
 Ord ~~for~~ Moderen, at Maria står gan-

(62)

ste alene i berden, & at han kunde tie
hende!... Den gamle Kone betragter go-
markvont den unge Pige.
341.

(Kærl. af Jacks Moder & Maria) Den
Moderen & byder i byrkebyge Ord Mo-
ria & velkommen, - & den unge Pige
får Tårer. Gæner over den megen
Gosked, hin moder.
342.

(Kæle Epistolen) gamle Madam Hen-
deson får Jack & Maria anbragt
ved Bordet, - får et Par Kopper te
frem & skænker The for dem. -
343.

(I en Krog ved Raskelovnen), - hvor der
står en Kirke, der er en ^{hvis} Kattens Residens.-
Katten ~~ligger~~ & sovte, - rejser mit
Hovedet & springer ud af Kirkeveer.
344.

(Kærl. ved Bordet) De 3 sidder i bygge-
lig Samtale. Katten kommer spankule-
rende, - standser foran Maria.
345.

(Kærl. ved Marias Redendel) Katten
kigger go på hende & sætter så i et
Spring go på hendes Skid. -
346.

(ved Bordet) Katten lægger sig spii-
dende til Hvile, - Jacks Moder rejser
sig - bøjer sig ned over Maria & siger:
Min sød jeg, at de er et godt ^{Par}! For
sådan noget får Pigen ikke fejl af!
... & hun kysser kærligt den unge
Pige - Afblending.
347.

(Gade - jaan en Beredning) Betjent
Lvall & hans Ven, Natvagteren, kom-

mer marcherende. Det er stadig, Svale,
der har ordet. - De går ind i en Port-
forrest i Bill. & Sidegrund - Der panore-
res så meget, at man ser dem standse
inden i Porten inden for en Bagindgang
til Berættningen. - Vagteren bæn-
ker et bestemt signal på døren &
lytter så gabende til Betjentens Fore-
drag.

348

(Karb. ved døren), der åbner på Klem.
En hvidarmet Tjenerhånd lægger
to Bajere ud. - Betjenten & Nat-
sagteren rapper Gelleruegg-Øen til-
kes igen. - Skal!... Svale fører
Gledeminnet af sit Svabrosse-stag &
siger: hej, verden er uretfærdig!...
Tænke sig, at de Herre i Ministeriet,
der får et idyllisk Skaraffenliv,
skal bestemme, hvor meget - eller rettere
hvor lidt - vi andre Arbejdsbrødre skal
tjene!... Vagteren nikker & drikker:
Ja, - det er så sandt, - så sandt!...
Betjenten sætter sig ned på Dø-
trinnet.

349

(Karb. af den siddende Betjent), som
man ser har "Lykken Galocher" på -
Han bigner og mod sin Kammerat &
siger i en drømmende Tone: hej, hvad
er kommen på den gale Hylde!... Man
skulle have set Ministeren, - skulde
man!... Ja, sikken en Tjans et væk fri-
stribet Minister for Eks!... & han hen-
falder til lyse Fantasier. - (Bill. tone
over i:)

350

(Deputeret kammeret. Karb. af Svale)

der ^{er} ~~der~~ Justitsminister, som
siddes intet i samme Stilling som
Bill. 349. - Han lytter ned i
sæt og melankolik Mine til en Taler.

351.

(Stoie Billede af Deputeretkammeret),
hvis Medlemmer lytter til den ret gy-
ldige Taler, der tordner løs fra Ta-
lerstolen.

352.

(Kærb. på Talerstolen) En fantastisk
Politiker raser mod Ministeren: Den
ærede Justitsminister er altså en
benedikåbe, - en gammel Levebidipoli-
tiker, - en Polyjs!

353.

(Forsamlingen), hvis Meininger er
starkt delte.

354.

(Kærb. af Ministeren) - der med på-
fagen Ro hører på Talerens Melk-
sædigheder. Afblanding.

355.

~~Interviewere~~ Interviewere.

(Forsættelse: Ministerialbygningen)
En Flok Journalister venter på at
komme ind til Justitsministeren. De
slår som vilde Dyr på at komme til
at stå nærmest ved den Dør, der fører
ind til Kælderdammen. Ansider blik-
kes en af dem ind.

356.

(Ministerens Arbejdsstrelse) Svale rej-
sig fra sit Arbejdsbord, stiller sig til
Journalistens Disposition. - Deene
begynder at idspørge ham.

357.

(Kærb. af Ministerens Ansigt) Han fimm-

ler sig i kagget og svarer eftertænksomt på de stillede spørgsmål.

358.

(Nærb. af Journalisten), - der energisk griber kvindens ordene ned.

359.

"Tyrappen"

(Krog af Hallen hos Ministeren)

Tjeneren er ved at hjælpe Stale af med Overtøjet, - siger ærbødigt: Tuen er taget til selvkøb, og Børnene er komne i seng! Jeg har givet Ordre på at Maden skal sættes på Bædet til Deres Excellence! Ministeren nikker og går ind i

360.

(Den stae Spisestuen). Han har givet sin umfangsige Mappe til Tjeneren. - Han sætter sig i en stor Majestat ved spisebædet.

361.

(Nærb. af Ministeren), der træt og uden Appetit giver sig i dag med sit Måltid. - Samtidig løber han Aviserne igennem og læser et gement Overfold på sig selv. - Han smiler bittert og kaster et Blik hen på

362.

(Det gamle Bankholmerie), der viser 9½. - (Bill. blander af)

363.

(Ministerens Arbejdsstærelse) Svale kommer ind, og sætter sig ved sit Arbejdsbord

364.

(Nærb. ved ^{skrivebordet} Arbejdsstærelsen) Han giver sig ~~to~~ med en trist Mine til at løbe for Mappen. Der er mange

Sager, han skal have sat sig ind i,
hvinden han kan gå til Ro. -
Pludselig ser han irriteret mod
Joien.

365.

(Arbejdsrøvelset) Hans Sekretar
kommer ind med en Hænge Dæ-
Brev, der skal ~~hænges på~~ bestaaes eller i al Fald
underskrives.

366.

(bed Skrivebordet) Sekretaren stiller
sig opventende, - men Ministeren
betyder ham i talmodigt, at han
godt kan forvilde. - Han skal
tage sig af Konvulsionsdansen i den!
Sekretaren takker sig bikkende tilba-
ge. - Ministeren joddyber sig i
de mange Akter, han har taget frem
fra Mappen.

367.

(Hærb. af Ministeren), - du læser et
Andreagende fra Hovedstadens Betjent.
Se om Forbedring af deres Rår. -
- I skal læse sig tilbage i Stolen og
siger med et Hjertesuk: Man skulde
sæe Betjent, - skulde man! Både en
Arbejde og en Ansvar vilde blive min-
de!... (Bill. tager over i.)

368.

(Hærb. af Betjenten - som 349) Det
giver et Ryk i Betjenten... Han tager
sig til Hovedet og rejser sig så for-
skæmt.

369.

(Hærb. af Betjenten og Kjøteren) I skal
støder nervos sin Flaskke mod Kam-
meratens og siger: Jey troer, jeg drømte...
Men godt var det, jeg sågnede igen! -
Skål!... De drikker, - og Bill. blander af.

(67)

Akt V

370.

Noget Tid senere.

(Det Indre af en idyllisk Furstadskirke).

~~De~~ Bill. blander sig meget op, at man ser Maria og Jacks Ansigter helt i Forgrunden. Billedet blander helt op, - så man ser ud over hele Kirkerummet. - Maria og Jack knæler ved fontæne. Billedet, og man tænker sig et Mærke står foran dem. -

På en Stol foran Kirkestolene sidder gamle Madam Henderen. - En halvgammel, fedt glinsende Begn står i Næheden af hende. - Helt i Baggrunden, - lige inden for Kirke døren står en af Jacks Kammerater - en Chauffeur, - med Kasketten i Hænden.

371

(Kærl. af Madam Henderen) - den smagløse af Glæde og Rørelser. - Der panorerer videre, - standser et Øjeblik ved den salvelserfulde Begn, - vi panorerer der videre forbi de tomme Kirkestole, - indtil der standser ved en^{et}de bænke. - En Rindestikkelse skynder sig i Hjælp af stolen. Stikkelsen rejser sig lidt og stirer nysgerrig op mod Koret, - og man ser, at det er bita. Der panorerer videre og standser endelig ved Chaufføren foran Kirkedøren.

372.

(Kærl. i Koret) Der byggeby Trast slutter med at sige: Sj ikke Rigdom, ikke Magt eller Dø - men den sande lykkel, der bygges på Kærligheden...

g så forretter han tielsen.

373.

(Karb. af bita), der ~~seer~~ ^{gør} mod Ko-
ret med et Blik, der både røber en
vis Betagelse af Situationen og en kof-
tig Miskundelse over de to Lykke.

374.

(ved Kret) Mærken lykvisken de
lyggede, - som den gamle Moder
voldt omfavner.

375.

(Kirken) De lyggede og gamle Ma-
dam Henderson falder Kirken -
Chaufføren, der stod ved Døren, er
gået ind i Forvejen.

376.

(Kort hærbillede af bita), der drikker
frem ~~for~~ sit Skjul og stirrer efter den
Hendersonske Familie.

377.

(Uden for Kirken) En Bil holder
og venter. - Chaufføren ønsker
de lyggede de Lykke, - og Jack si-
ger så: "så køber du os nok hen
til Regula-Kafeen"! - - - Chaufføren
nikker med et smøret grin, - blik-
ker vognvoren i efter dem - og kører
så.

378.

(Karb. ved Rirkedøren) bita kom-
mer ind, - stirrer efter de Bortkørende
og skynder sig bort.

379.

(Foran Garagen), - hvor der holder
en hel Del Biler - Brudebilen
kommer, - og Chaufføren styrer
den gennem de åbne Porte ind i

380.

(Garagen), hvor der står dækket et festligt Bord med vin & ~~Skander~~ Kramsekage, - om hvilket en Mængde Chanffewer - og grå Phillip, der er iført en elegant jaket, - står. - Bilen standser.

381.

(Kærb. ved Bildoir) Jack spærmer forbløffet ud af Vognen, og bliver rørt over den Overraskelse, Kammeraterne har beredt ham. - Han hjælper Maria og sin Moder ud af Vognen.

382.

(Historie Billede i Garagen) De Uygifte bestemmer med hykrikkulinger og jødes så her te Festbordet. - Der skænkes gr. Glasene, - og Phillips begynder at tale.

383.

(Kærb. af Phillip), der taler: Jeg synes, at jeg selv har gjort det ganske godt her i verden, - og alligevel tror jeg, at Jack har fået den bedste Del!.. Den Rigdom og Magt er dog ikke i Stand te at skabe den sande Lykke, og den har han fundet!

384.

(Kærb. af Jack og Maria), der ~~er~~ ~~at~~ ~~skædes~~ ser på hinanden med Gine, der stråler af Kærlighed og Lykke.

385

(Garagen. Omkring Bordet) Phillip indbringer et Leve for Brudeparret, - og Hibraråbene ringer gennem Garagen.

386.

(Foran Indgangen til Fabrikken) Simpson står og kigger på en Lige. - Han skæner i Rælmødet hen ad Gaden - og da Vita endelig kommer, viderpiger han hende surt.

387.

(Karb. af Simpson og Vita) Den unge Kvinde refererer, og Formanden nikker eftertænksomt. - "Nå, - vi de var meget lykkelige, - men nu kommer de skal ikke mindgå min Skov! - - - Hans Ansigt ^{bliver} bliver mørkt og hadefuldt.

388

I Mellemtiden var "Lykkens Galoscher" kommet på Hittegodskontoret - -
(Hittegodskontoret. Karb. på en Reol)
Opblænding med den runde Fortoner - Billedet blænder kun så meget op, at "Lykkens Galoscher" ses alene. - Lidt efter blænder Bill. helt op, - så man ser nogle flere Galoscher, af et noget andet Udseende.

389.

(Hittegodskontoret) Sæbjørnsen er ved at fekke i sit Overøj. Et Par andre Kontorister er ved at køre klar til Gæbrud. - Sæbjørnsen går hen til skab til at gå, - da han eftertænksomt standser: Gud ved, om man ikke kunde låne et Par galoscher!.. det er jo et forfærdeligt Fort i Dag!.. En af Kontoristerne nikker: Det kan han da vist godt!.. Sæbjørnsen går hen til Reolen med Galoscherne.

390.

(Karb. ved Reolhylden) Sæbjørnsen

(71)

Hænder fremder om de forskellige Galoscher,
og det bliver lykkelig Galoscher, der
finder både for hans Øjne.

391.

(Glittegodskontoret) Han trækker i Ga-
loscherne, og de passer ham storartet.
- Han går hen til vinduet og kigger
ud af vinduet.

392.

(Nærb. ved vinduet med Udret til Ga-
den) En forkem Ekvipage ruller for-
bi, - og Labjansen ser et glimt af en
aldre, - dirtingveret Herre og en ung,
smuk Dame. - bognen forvunder,
- og Kontoristen siger med en Mine,
der røber hans Misundelse og Utill-
fred: Ja, - sådan skulde man have
det! En ^{maggelig} bogn at sidde i, -
en elegant Dame ^{der} at underholde
sig med... og en overdådig Middag et
stige hjem til!... (Bill. Pover
over i:).

393.

(Ekvipagen. Nærb. af Labjansen) der
vi har ^{indtaget} ~~taget~~ den dirtingverede Herres
Plads. - Hans Ansigtsudtryk er
dog hvortæn smilende eller lykkel-
igt. - Han ser bleg og lidende ud.
Han ~~der~~ betragter kritisk sin
Ledsagerinde.

394.

(Nærb. af Labjansen og den unge Dame)
Den fahneværende Kontorist ser på
den unge Dame og bliver lidt ubygg-
elig til Mode, da han opdager, at
det er en "Røde-Kov"-Løster.

395.

(Foran en elegant Ejendoms) Ekvipagen

kommer, - stauder - En Tjener ile ud
fra Kjøret.

396.

(Kærb. i bognen). - Sabjorisen vil rejse
sig - men synker tilbage i Sædet, - stori-
kende af Smerte... Sygeplejersken siger
bebrejdelse: De må virkelig være forvirret!
... Glem dog ikke, at De også har Rodagra!
... Tjeneren og Kudsken hjælper ham ud
af bognen.

397.

(Fraan Gjendammen) Han varmer bare
ind, + g man ser, at hans ene Fod er
omviklet med Bandager.

398.

(Spisestuen), - i hvilken der står dækket
et pragtfuldt Bord. - Sabjorisen bliver
anbragt i sin Stol og Sygeplejersken sat-
ter sig ~~op~~ i nærheden af ham.

399.

(Kærb. ved Bordet) Sabjorisens Gje-
stikker, da han får Gje på Vinkeaf-
len. - Han gir den og poster op
sit Glas, - men Sygeplejersken siger forfer-
det: vil de da måske bede selv!
Gjemin tager det fyldte Glas over te
sig, - holder et Par Diæber Rødvind op i
et andet Glas, - fylder det med vand
for Resten og skyder det over te Sabjori-
sen... De lækker, stegt Kylling bliver
sat på Bordet, - "Pakenten" tager den, -
men "Søsteren" river den ~~fra~~ fra
ham og sætter efter ham strengt.
Kyllingen forvinder over gjø hec-
des Tallerken, og Sabjorisen får stuk-
ket en Tallerken Haarsnippe ud.

400.

(Kærb. af Sabjorisen), - der uispeer te

(73)

Lippen- og i stierne i Røddel: Havre-
suppe. Han ser sig om i tøulset,-
Jaa Gje' på:

401.

(En stor, dansk Hund), - der ligger på
et Teppe og sover.

402.

(ved Bordet) Søbjørnen giver Tje-
neren Ordre til at servere Suppen
for Hunden. Sygeplejersken prote-
sterer, - men hender "Patient" vil ik-
ke høre Fornuft, og Tjeneren må
parere Ordre.

403.

(Nær ved Hunden) Tallekassen
bliver sat ned ved ^{Hunden} den - ~~den~~ smiser
til den og ligger så tæt med Huden
mellom Beene.

404.

(Dagligstue. ved et bord) Tjeneren
kører en Rullestol, - i hvilken Søbjør-
nen sidder, hen foran brudestet og for-
sonder. - Sygeplejersken kommer og
taller uget Medicin i haan, hvilket
han kun udtvungent finder sig i.
- Så stiner han med Fortvivlelse sit
Blikket ved på Gaden gennem Gadespejlet.

405.

(Gaden - et for ~~bordet~~) (Gadespejls-
billede) I Forgrunden holder der
en Rullestol. En fattigt klædt, berødt
- men genlyst Rullemand kommer
hen til Bognen, Han har nogle tom-
me Rulsække under Armen og gnader
på et Able. - Sækkene kyller han op
i bognen og enter selv op på Rulsæ-
kket. - Han legger Ablet for sig et
Øjeblik, medens han får sed på sin Dragpipe.

(74)

Skappibe.

406.

(Norb. af Kilmunden), der skiftes
quadsker Able i sig og damper på sin
Tibe. Han ser op, - tænker at få
Gje på Sebjørnsen i Gadespejlet og
vilser forvrent med Ablet.

407.

(Dagligtien. Norb. af Sebjørnsen
der langt vender sig bort fra
Gadespejlet. - Han sukker: ja,
hvis der ikke havde ødelagt sit
Helbred ved at spise for meget og drik-
ke for meget! - Hvis der var Kark...
selv om man så gaa saa fatig!
... Bill. tøver over i:

408.

(Hittegods-kontoret. Norb. af Sebjørn-
sen med brændst - som 392) Det
giver et Choc i ham... Han mixer
med Gjenem - og jaer så forvirret
ud af

409.

(Kontoret), - medens de andre Konto-
rister hovedrytende stirrer efter
ham.

410.

lykke - - -

(Dagligtien Spræktien i Jacks Hjem.
Norb. af Marias Ansigt) Bill. blan-
des op med den røde Fortener, - og man
ser den unge Kines glædelig lykkes Brælen-
de Ansigt. - Hun nipper til sin Kaf-
fe og pludser samtidigt forviret
med sin Singemor, - som man dog
ikke ser i dette Billede.

411

(Storre Billede af Spræktien) Der vil

nit ikke vare usgt ukorrekt i, at la-
de denne Stue bare den samme som
den tidligere nitte Stue i Jacks Hjem.
Man må alk: tænke sig, at de byg-
te har slutt sig ned i det gamle
Hjem, - i hvilket Moderen stadig boer.
... Maria rejser sig, går hen te
gamle Madam Heerdelvon, der sidder
i en magtig lænestol.
412.

(Hærb. ved Lænestolen). Maria sæt-
ter sig på Kanten af Stolen, - lægger
sin Arm om Brigermoderen. ~~Den~~ Skuitdre
& siger i en indsmigrende Tone: Du
har sagt engang, at du gemmer i
mange Minder fra Jacks Bam-
dahl. Vil du ikke gå ned og på
Løffet & vise mig dem! ...
Den gamle Kone nikker mildt,
& hun & Brigerdatteren går ud
af
413.

(Spisestuen) De er neppe gået ud
ad Døren, - for Rabben, der var
siddet i Sofaen, ertrer sig på
Bordet & giver sig til at smitte te
Flidekanden.
415.

(Pulverkammer) Madam Heerdelvon
& Maria kommer ind, - & den gam-
le Kone giver sig te et ~~stort~~ færd
Jacks gamle Legetøj frem & falder
i Rørelse ved hvert Stykke, hun
får i Hånden. En Legetøjshest, - en
Nisse, en Sabel & mange andre
mærkelige Ting ~~finder~~ ^{far} ~~hun~~ ~~fat~~ på.
Der står grønne marmor, gammel lig-
ge dekke. Maria drager sig til-
416.

moderen hen til brüggen ✓
416.

(Kørb. ved brüggen) Maria siger undseligt: Svigermoder, -- kunde det ikke være morsomt at se, hvordan jacks gamle Brügge vilde tage sig ud i Sovreverulset!... Den gamle betragter Maria med et forskende Blik, -- smiler på et øieblik -- og kysser hende kærtligt.

417.

(Diltekammeret) De to bærer brüggen ind...

418.

(Sprekestuen Kørb. af Ratten), der sidder på Bordet og labber Fløke i sig... Flødekanden er rødtet... Blodselig fæser dyret sammen. Den onde Salmittighed lyser den ud af Ginen.

419.

(Sprekestuen) I et Spring er Ratten ude af Bordet og inde under Sofaen. Maria og Madam Klenderon kommer med brüggen, som de bærer ind i:

420.

(Soverulset) og stiller ved Siden af Maria's Seng. Fra et Bunden af et Klædeskab finder den gamle Kane Træder og Tapper frem.

421.

(Sprekestuen) Jack - i Chaniffenidragt - kommer smågynende ind på Entreen, -- finder. He sin Overraskelse Stuen tom, lytter og går så ind i:

422.

(Lovetæulset), hvor han sin Hustru
 & sin Moder ivrigt gøtaget af at
 Jarrangere bæggen. - Maria bliver
 forlegen, - men Jack lader som in-
 gen Ting og siger: Jeg kom lige for-
 bi med Wognen og vilde på snit-
 te og for at få en Tår Kaffe!..

Moderen skynder sig ud, - Jack
 går hen til Maria og lægger sin
 Arm om hendes Liv.

423.

(Kærl. af Jacks & Marias Ansigter)

Han spørger hende blidt: Er det
 virkelig sandt?... Hun nikker
 rødmeende & skjuler sit Ansigt
 ved hans Skulder. Han kysser
 hende på Panden - & så ser de
 begge ned mod Bæggen.

424.

(Kærl. af Bæggen) Et yndeligt
 Drengedarn tøner frem; den løfter
 sine bittede Arme op mod dem &
 tøner så atter bort.

425.

(Kærl. af Jacks & Marias Ansigter)

De ser atter op fra Bæggen, - om-
 fatter hinanden med et Blik,
 der ~~gør~~ ånder af Kærlighed - & går
 så stille ud af

426

(Lovetæulset) & ud i

427

(Spisestuen), - hvor Moderen har
 skænket Kaffe op til Jack.

428.

(Foran Huset. Billedet taget fra Trap-
 pegangen) Gennem den åbne Gård.

divser man fackr Bil holde uden-
ja... Vita kommer, - går op af
Trappen

429.

(Trappegangen foran fackr Dori) Ma-
ria følger sin Mand ind, - kysser
ham om halsen og går så ind
igen. - Jack skynder sig ned ad
Trappen, og ad hvilken Vita netop
kommer. - Chariffieren kender hen-
de jo ikke - men tager dog til Rasket-
ten og skynder sig så videre. Vita stir-
rer eftertænksomt efter ham - og
siger så på. - Maria lukker døren

430.

(Kærl. ved Dori) Den unge Kone
er meget overrasket over det uventede
Besøg, - og Vita siger med den hjerte-
ligste Minde, hvem kan anlægges:
Jeg længtes sådan efter Dig... og så
fik jeg opopret din Adresse! D.
Maria beder "veninden" ind.

431.

(Spisestuen) Madame Henderson er
ved at tage af Bordet, da Vita og
Maria kommer. - Maria præsen-
terer og får "veninden" til at
tage Plads.

432.

(Kærl. af Vita og Maria) Vita er
elstændigheden selv og bebyrder Maria,
at hun aldrig har ladet høre noget
fra sig... Den unge Kone kan ikke
stå for den megen elstændighed
og tænder efterhånden op... Afblænding.

433.

Noget Månedes senere havde Lyk-
kens Galoscher på Auktionsbordet...

(Køb. af Lykens Galoscher), der ligger
på Auktionsbordet sammen med en del
andre Rariteter... Man ser en Hånd
komme ned i Billedet og tage Lykens Ga-
loscherne op.

434.

(Mkning Auktionsbordet), - der er sat
besat med Gskøtten af begge Rom.
For Bordenden sener Auktionariis.
Han rækker "Lyens Galoscher" i by-
ret. - Madam Henderson, - der som i
mange andre gamle Romer har en
faible for Auktioner, - har ogsa Plads
ved Bordet

435.

(Køb. af Auktionariis), der svinger
med Galoscherne og i drastiske vendinger
gør pumbaver over Fortæffelig-
hed.

436.

(Køb. af nogle af Auktionersterne)
der påføres forbi forskellige Typer, -
der alle - på forskellig Måde - "lykker
på Køben" af Galoscherne. - Der stand-
ser ved Madam Henderson, der kom-
mer med et Bid.

437.

(Auktionsbordet) Da ingen andre by-
der på Galoscherne, bliver det tilslut
Madam Henderson, som får dem
overrakt.

438.

(Køb. af Madam Henderson), der
betragter Galoscherne, finder dem meget
tilfredsende, og som gformjst minimer. Dem
nu Jack Oda blive glad for!... Hun
har allerede købt et Skab og en
lille Stålampe.

439.

(Gadehjørne i nærheden af Bil-holdepladsen) Simpson og Maria kommer gående, - standser på et Tegnsøj af Simpson ved Hjørnet - Arbejdsformanden kaster et Blik omkring Gadehjørnet, - nikker triumferende og giver så sin ledsagerinde nogle sidste Dustrækker. - Vita forvinder, - Simpson trykker sin bløde Hat lidt længere ned i Panden - og drejer så om Hjørnet.

440.

(ved Bil-holdepladsen) Jack sidder på sin boges Træbrædt og sludrer med sin Kollega, da Simpson kommer. - "Centralbanken!" - siger Formanden kort - og sætter sig ned i bogen. - Jack sætter Bilen i Gang.

441.

(Nærb. af Simpson i Bilen) Han gennemtanke endnu en Gang sin Plan, tager sin Tegnebog, - der skvætter af store Pengesedler - og af Dudenlomme og finder en Tikoneseddel frem af den.

442.

(Frau Centralbanken) Bilen kører frem og standser.

443.

(Nærb. ved Bildøren) Simpson står ud, smækker Tognøren og betaler Jack med Tikonesedlen.

444.

(Frau Banken) Simpson forvinder ud i Banken.

445.

(Ved bilen) Her står Vita og venter. Simpson ind og hen til hende.

446.
(Uden for Banken) Jack kørte bort.

447.
(I Vestbilen) Vita skyndte sig ud
af Lokalet, - Simpson gik ind i
selve

448.
(Banklokalet) og hen til Stranden.

449.
(Nærb. ved Stranden) Han hilser
på Kassereren som på en gammel
Bekendt - og giver så efter sin Teg-
nebog. Den er ræk! - " Jeg må have
glemt den i Bilen, - stammer han, -
"for jeg havde den der" og han skynd-
te sig bort.

450.
(ved Bil-holdepladsen) Jack kører sin
Bil ud på den sædvanlige Støde og
skal da netop til et stå ud af Vogn-
nen, - da hans Moder kommer med
sine Auktionsindkøb i Favnen. Jack
hilser smilende på hende.

451.
(Nærb. af Jack og Moderen) Ma-
dam Henderson viser med ~~en~~ Stolthed
sine nykøbte skatte pen, - ræk-
ker Sønnen Galoscherne. " Jeg har
købt dem til Dig, - og glad mig nu
med at tage dem på... det kunde
da være Reguej's! - siger Moderen, -
og Jack følger sig godmodigt efter
Møderen Gæste.

452.
og således vide Skæbne, at Lykens
Galoscher ^{om der} ~~skulle~~ tilfaldt et lyk-
keligt og tilfreds Menneske -

(Nærb. af Jacks Fødder) Han trak-

ker Galascherne på.
453.

(Nærb. ved Bilen) Jack viser med
et godmodigt Smil Benene frem;
Moderen nikker: Som de Galascher
tager sig ud!
454.

(Gade i Nærheden af Holdpladsen)
Formanden kommer forpintet lø-
bende, - standser og ser:
455.

(Nærb. ved Jacks Bil) Moder
og Son tager kærligt Afsked, og Ma-
dam Glendevon træder hjem-
efter.
456.

(Nærb. af Simpsons Ansigt) Han
nikker triumferende: Det lille
Bespj af Moderen, som Jack har
haft, passer idemærket i hans
Kram!
457.

(I Nærheden af Holdpladsen) Simp-
son skynder sig hen til Jack.
458.

(Nærb. ved Bilen) Formanden siger
oplyst: Jeg har glemt min Teg-
nebog i den Bil!... Jack åbner
Kjælderen. - Simpson og han forsvin-
der ud i Bilen.
459.

(Nærb. i Bilen) De ser efter Tegne-
bogen, - men den er der ikke! De
går igen ud.
460.

(ved Bilen) Simpson ser udtænkt-
samt på Jack og spørger så: Har de
haft Træ, siden de kørte for mig?
461.

Jack nyter beundrende p^o Hovedet. - Formanden grunder et Øeblik - og skynder sig så bort inden at sige noget. - Jack ser med bange Åbelse efter ham.

~~461~~
Akt VI

461.

(Trappegangen uden for Jacks Lejlighed)
Vita ringer på

462.

(Lpvestuen) Maria lægger en lille Barnestrimpe, hun har ridet og strikket på, fra sig og går ud for at lukke op.

463.

(Trappegangen) Hun lukker Vita ind

464.

(Lpvestuen) og får hende til at tage Plads.

465.

(Politikontor) Simpson oplydset ind og anmelder Tyveriet.

466.

(Kærb. of Simpson og Politiaffikanten)
Formanden forklarer, at det kun kan være Jack Henderson, der har taget Tegnebogen, - og ~~at~~ han idtaler Endvidere, - at det Tyven rimeligvis allerede har bragt sit Bytte i Sikkerhed. - Affikanten noterer op - og giver forskellige Ordre.

467.

(Jack's Lpvestue. Kærb. of Vita og Maria)
Vita får Øje på den lille Barnestrimpe, og Maria forklarer med et lykkeligt Lul, at om en lille Måned bliver der forhåbentlig Bræg

for dem. --- Vita bliver straks ~~me~~
~~me~~ mere interesseret, - men er dog saa
lidt urolig og nervøs. Hun
ser sig kælent om i værelset og får
så Gje på

468.

(Ratten med samt dens Killinger) -
den ligger på en blod Klude i sin
Kvab ved Raskelovnen.

469.

(Stuen. Nærb. af Vita og Maria) Man
aner, at Vita får en Indskydelse, -
men straks efter siger hun med Hen-
blik på Barnestrimpen: Så har Du
vel set meget mere Udbytte! - Mari-
a nikker, rejser sig og går ind af

470.

(Spisestuen) og ind i Soverværelset.
Vita rejser sig langsomt.

471.

(Soverværelset) Maria samler alt det
fine Tøj, der skal smykke den ~~komme~~^{komme}
~~komme~~ Verdensbager og går med det
ind i

472.

(Spisestuen), - hvor Vita står ved
enden af Spisebordet. - De to unge
Kvinder giver sig til at betragte
de små Kunstværker.

473.

(Holdepladsen) I Forgrunden Jack
ved sin Bil. Telefonskærmen kom-
mer i Løb hen til Kam: Der er Tår-
te Dem, Jack Helelden! - Vores gam-
le Kollega, Direktør Phillips, Told-
vej 19. ... Jack nikker. - Afgang.

474.

(Spisestuen) Vita er ~~st~~^{stadig} urolig

g nervøs g kan ikke rigtig samle
Interessen om Børnetøjet. - Gam-
le Madame Henderson kommer ind
med sine Anktionsindkøb, som hun
gledes-trilende fremviser. - Maria
bliver angstfuld for, at Lampen g de
andre Ting, Prægemoderen har an-
bragt på Bordet, skal tilsmudske
Børnetøjet. - g får bita til at hjælpe
sig ind i Sovereulret. - Ma-
dam Henderson fjerner en Klud frem
g giver sig uansant til at pudse
den nykværvede Lampe.

475.

(Trappegangen) En Politiafførent
g en Betjent kommer op, - ringer
på.

476.

(Spisestuen) Madame Henderson
gemmer Stovkluden g skynder sig
ind for at lukke op.

477.

(Trappegangen) Den gamle Kone
åbner Døren g siger skækslagen
tilbage, da hun ser, hvem det er,
der kommer. - De to Politimænd
biller befløjet g går ind.

478.

(Spisestuen) Madame Henderson
lukker for Politiet ind, - Assisten-
ten siger i en halvt undskyldende To-
ne: Ja, - det er der mere værdigt et
faktage en Hvirvlerøgelre! - Deres
Stør er nemlig mistænkt for Tyveri!
- Madame Henderson trækker til-
bage, som var hun blevet ramt
af et slag. - bita g Maria kom-
mer frem i Døren til Sovereulret.

479.

(Ved Lovkammerdøren Nærb. af Maria og Vita's Ansigt) Maria og Vita er lidt opsættede og båret... Hun stammer: - Hvad siger De? - Jack skulde have stjålet! - Vita betragter hende med et Blik, - der ikke er mildt eller triumferende - men nærmest sagt ~~med~~ medlidende.

480.

(I Sprogstuen) Vita understøtter Maria og får hende anbragt i en Stol. Madam Henderson, der et Øjeblik har stået som stivnet, tager sig med en Viljeanspændelse sammen, og går frem og vender sig mod de To Politimænd.

481.

(Nærb. af Madam Hendersons Ansigt) Den gamle Kone ryster med et stragt Smil på Hovedet og siger iudledigt og overbevisende: Jack skulde have den Tyv! - Aldrig! - Nej, så kender De ikke min Dreng! -

482.

(I Sprogstuen) Assistenten trækker på Skuldrene: Ja, de må i et Fald gøre deres Pligt! - og de begynder at fortage Hvirskinderegelsler. Maria græder, - og både Vita og Svigermoderen siger at berolige hende.

483.

(I Holdepladsen) To Betjente kommer frem og spørger efter Jack Henderson og får af en Chauffeur et vide, at han for lidt siden har fået Tår. - Betjentene venter.

(Præstebuen) Hvis undersøgelsen har
 endnu ikke ført til noget Resultat.
 Betjenten er ved at undersøge Stole-
 sæderne et grundigt ~~undersøgelse~~^{eftersyn}, - As-
 sistenten kigger på Rakkeldøren. - Så
 vender han sig mod Katten Kuro
 og bøjer sig ned over den.

485

(Kort Nærb. af Vita's Ansigt) Hendes
 Ansigtstrække er spændt og irriteret.

486

(ved Katten Kuro) Assistentens
 Hånd kommer ned i Billedet, - og skönt
 Katten hvæser fælt ad ham, ~~fjerner~~
 han under Puden --- og finder Simp-
 sons Tegnebog

487

(Præstebuen) ~~Assistenten~~^{Han} nær Tegne-
 bogens pen --- Maria indtøder et skrig
 og synker afvægtig tilbage i Stolen.
 Vita og Madame Henderson bøjer sig
 ned over hende, - Assistenten betrag-
 ter Gruppen et Øjeblik og siger: -
 Ja, - sagen synes altså at være klar, -
 og jeg håber, at jeg ikke forklæder den
 for meget ved ikke at sikre mig de
 tilstedeværendes Personer!... Han nik-
 ker høfligt ~~til~~^{medlidende} Madame Henderson
 og går så friskt og Betjenten. - Vita
 og den gamle Kone hjælper Maria
 op ad:

488

(Overværelset) og anbringe hende på
 Sengen. - Madame Henderson siger by-
 dende til Vita: Hent øjeblikkelig en læ-
 ge!... Jeg er bange for, at Forkædelserne
 har forårsaget en Katastrofe!... Vita

er så ~~meget~~ ^{starkt} betaget af Situationens Al-
vor, at hun ikke protesterer men sky-
der sig ad, efter at have fået Nøglen til Døren.

489.

(Fraan Phillips' Villa. Nærb. af Jack på
Chauffeurstedet) Jack spejder i tal-
modigt frem efter, - lader Signal-
bordet skvinde og ser op mod Villa,
som tænker et Lige i Fergunden.

490.

(Phillips' Villa set fra vejen) Phillips
og hans Kone, - begge selvkøbsblødt,
kommer ud fra Villaeen og går ned
mod vejen.

491.

(Nærb. ved Bilen) Jack springer ned
fra Chauffeurstedet og tikter Vogn-
døren op. - En Phillips, - en meget
opladt og vigtig Dame, - bruser ind i
Vognen, hvorind Phillips standser
og veksler et kammeratligt Håndtryk
med sin gamle ~~Kollega~~ Kollega.
"vil du sætte os af ved "Metropo-
siger han - "jeg skal ... derefter ... så et
Lige ~~vil jeg~~ beviser på det offent-
lige Bekendelse!" ... Med et lidt
krat vil farvinder han ind i
Vognen, - som Jack så sætter i Gang.

492.

(Soverauleet) Jacks Moder har fået
Mamma bragt de Sengen. - Vita kom-
mer forpærket ind ved Køgen, - der
hurtigt lægger sit Overkøj - og så
går hen til Sengen. - Vita bli-
ver stående inden for Døren til Entréen.

493.

(Nærb. af Vita's Ansigt) Medlidensbeden
med den unge, hvide Kone begynder

at to hender Hjerte og

494.

(Fra ^{et} mandag Hotel) Billedet taget
fra Fortovet... Jacks Bil kører
frem, - standser, og ~~seer~~ Jacks Phil-
lips og Tini står ud. - Direktøren
betaler, tager venkabeligt afsked
med sin gamle Kammelat og følger
så efter sin Kone... Jack der efter dem.

495.

(Veden for Hotellets Trappe) Tini -
og straks efter Phillips - og ad Trappen,
Överst på hvilken der står nogle e-
lange, kjoleklædte Herrer og mot-
tager dem.

496.

(Karb. af Jacks Ansigt) Han stirrer
eftertænksomt efter de to, - så glider
der et lykkeligt smil over hans Ansigt
og han siger: nej, - Phillips, jeg
misundder Dig ikke i al din Glæde
og Herlighed!... Jeg er dog langt rigere
end Du!...

497.

(Karb. ved Brummen) Jack sætter
sin galascheklædte Fod ~~ned~~ på Brum-
men.

498.

Jack var en af de få, der ~~ikke~~ havde
en Følelse af, et kinn den byrde, man
selv skaber, er uagtet veid... og derfor
var "Lykens Galascher" reedilse for ham --

(Billedet forfra) Jack kører bort.

499.

(Soverøullet) Maria har født sit Barn,
og Madam Henderman og Vita er op-
støjet af at lægge den meget ~~lette~~
~~g~~ spede beredning i Svøb.

bita er så ^{betaget} ~~glædet~~ af det irante og
gribende, at Tænkene står hevede i
Gjæne. - Lægen bøjer sig ned
over den unge Moders Læg.

500.

(Kærl. af Maria), der tænker og
som ser sig om med feberkimen
Gjæne. - Him jammer: De må ikke
tage Dig for mig, Jack... Han Pi...
Du skal komme... Jeg trænger til Dig!
og him blikker Gjæne, smerte.

501.

(Soretaulset) Lægen går hen til Ma-
dam Henderson og siger i en alvorlig
Tone: Tror De ikke, De kunde prøve
på at finde Deres Son og få ham her
hjem!... Ellers tør jeg ikke stå inde for
Doktorens Liv!... Moderen rik-
ker med Tårer i Gjæne - og skynder
sig ud... bita er dybt rystet, - tager
farvmt den nyfødte sine Arme
og bærer den hen til Brüggen.

502.

(Heiden for Gjendommen, hvor Jack boer)
Gamle Madam Henderson, - du blot
har rokket et Shawl om sig, - kommer
ud og løber så stærkt som hevler gam-
le Ben formår hen ad Gaden.

503.

(Soretaulset. Kærl. ved Brüggen) bita
puster om den lille, - ser hen ned
Marias Læg.

504.

(Kærl. af Maria) Maria kaster sig irro-
ligt om og kender latter mellem stadig
^{Mandens} ~~hendes~~ Kær.

505.

(Ved Brüggen) bita føler sig så ir-

betydelig og frugtbar - og heri see
med Tåren på det lille Merke-
barn, du ligger foran hende.
506.

(Gadehjørnet i nærheden af Holde-
pladsen) Madame Henderson kom-
mer løbende, - standsee og see:
507.

(ved Bilholdepladsen) De to Betjen-
te holder stadig vagt. Deres Kollega-
den Betjent, der deltog i Huseind-
sigelsen, kommer og refererer.
508.

(Gadehjørnet. Nærb. af Madame Hen-
derson), - der kører ved ud eller
ind. - Pludselig lytter hun og see
til siden.
509.

(Store Billede ved Gadehjørnet)
Jacks Bil drejer netop om Hjørnet.
- Madame Henderson råber og gestikul-
erer og løber hen mod Bilen.
510.

(Chaufførvedet) Jack får Gje
på Moderen, - bliver meget overra-
stet og bremses så.
511.

(ved Bilen) Moderen hen til Bilen
og giver sig guldret til et fald.
512.

(ved Holdepladsen) En af Betjen-
terne får Gje på Jacks Bil, der er
standret helt i Billedets Baggrund
og giver sin Kollega en smæk om
på det. - De tre Betjente, ~~der~~
~~der~~ ~~der~~ ~~der~~ løber
hen mod Bilen. - ~~Der~~
~~der~~

513.

(Nærb. ved Jacks Bil) Moderen siger:
Du må ikke lade dig ytrede af noget,
Jack... Mamma bliver stui på spil!
Jack nikker og går i Moderen op-
mærksom på noget.

514.

(Gaden - set fra Bilen) De tre Betjen-
te nærmer sig. Løb

515.

(ved Bilen) Jack lykkes Moderen
Hånd - og rækker så af. Moderen er en Afmagt nær.

516.

(Gaden - som 515) Betjentene jam-
der Retning.

517.

(Stærk trafikeret Gade) Jack star-
mer over, - hen mod et bestemt
Hus.

518.

(ved Huset) Jack flygter ind ad
Gadedøren.

519.

(Den stærkt trafikerede Gade) Be-
tjentene forfølger Direktøren.

520.

(Gård) Jack id, - sætter over et
Plankeværk (eller en Mur)

521.

(Kanalgade - til hvilken Planke-
værket vender ind) - Jack springer
ned.

522.

(Gården - som 520) Betjentene
Over mod Plankeværket.

523.

(ved Kanalen) Jack kaster et Blik
tilbage, - ser Betjentenes Hænder

Jå fat om Plankerækets Rant-
og fatter ~~sin~~ en Bestielse, - Han
sunder sin jakke og sin Kasket og
stygger Galoscherne af sig - og lader
dem plumpet i vandet - Hæn-
der ~~han~~ sit Blik mod Himlen og
beder: Gud i Himlen, - hør mit
Bøn! - Lad mig ikke komme for
sent!... Så springer han i vandet.
524.

(I vandet) "Lykkevis Galoscher"
daler ned på Bunden.
525.

(ved Kanalen) Betjentene er kom-
men over Plankerækets, - ser Jack
i raske Svømmetøj nærme sig den
anden Bred - og løber så bort i en
anden Retning.
526.

(Den anden Bred) Jack klaver op-
fortsætter sin Fligt.
527.

(Soveræulset) Løgen står bøjet over
den Syge, - vender sig mod Vita og si-
ger i ~~sin~~ sagte: ~~Wah~~ Kommer han ikke
meget snart, - bliver det for sent!...
Vita sænker Hovedet.
528.

(Foran Gadedøren) Jack styrter ind.
529.

(Soveræulset) Der hersker dyb Ro...
Pludselig hæver Vita Hovedet og lyt-
ter - og siger sig så hurtigt ind.
530.

(Trappegangen) Jack styrter op af
Trinene - og i det samme åbner Vita
Entrédøren. Han raver forbi beude-
væden et skænt beude et Blik - og ind i

531.

(Soveræulset), - hvor han kaster sig
et flygtsigt Blik mod Væggen,
så synker med Jævn Maria's Seng.

532.

(Nærb. ved Maria's Seng) Han kalder
hende ved de inimeste Navne, og endelig
slår han Gjernene op.

533.

(Soveræulset) Vita kommer stille ind,
bliver stående lige inden for Døren.

534.

(Nærb. af Vita's Ansigt) Hun kæmper
mod den Betagelse, der er ved et over-
vældende hende.

535.

(Trappegangen) Madame Henderson
kommer frem og nedtaget op af Trap-
pen og skal betyde sig et Blikke sig
ind, da hun lyttende bliver ståen-
de... ~~Vi~~ I det samme kommer Betjen
hene til Lyne, - og den gamle Kones
Brinner, om et vist Skævel uytter
iøret: De må gøre deres Pligt!..
Alle ind.

536.

(Soveræulset) Vita er den første, der
amer, hvad der nærmer sig, - men
hun bliver stående ubetøget --
Døren åbnes, - og Madame Henderson
kommer ind, - forpint og ulykkelig.
Bag hende: Entreen rinder Betjen
hene. - Madame Henderson siger til
Jack: Min Dreng!.. Du må gå!..
Sandheden kommer vel nok længere
for en Dag!..

537.

(Nærb. ved Sengen) Maria klynger

sig mid til Jack & stornæse Jackie.
Du må ikke gå fra mig! Jack
siger jørgensen at berolige hende.

538.

(Sovertænkset) En af Betjentene
træder ind:- de må jo have en Ende
på sagen!... Jack vil rejse sig, - men
Maria slipper ham ikke... Betjen-
ten går lovende nærmere mod Sengen

539.

(hærb. af bitas Ansigt) Man ser,
hvordan det arbejder i hende- & plud-
selig & brister hvid i en voldsvan
gråd..

540.

(Sovertænkset) Alle de Tilstedevæ-
rende vender sig overrasket mod hen-
de.

541

(hærb. af bita), - du betvinger sin
gråd og siger: det er mig, du er
den skyldige, - mig & så en anden, som
jeg skal bryde for ikke indgår sin
Skaf!... det var ham, der arrangerede
Trykret, - & det var mig, der anbrag-
te Tegnebogen her!... & da hvid
hans skriftet kommer den endelig
Ro over hende.

542.

(Sovertænkset) Alles Blikke er rettet
mod hende... Hun går langsomt hen
mod Sengen & knæler ned.

543.

(hærb. ved Sengen) Hun griber Ma-
rias Hånd og hvisker: Tilgiv mig,
om du kan, Maria!... Du har jo Råd
til at være god... Den dykte vil dog
niggen kunne rokke!... Maria

nikken mildt, - og bita rejser sig
og kysser hender og hvide, rene Hænder.
544.

(Loverordret) Så overgiver bita sig
i Politiets Hænder og lader sig føre
ind. Døren lukker sig ~~og~~ efter
dem. - Løgen går hen til Pakken-
ken, - bøjer sig ned over hende og siger
lidt efter: "Sag u hør jo endnu, -
men der er ingen Fare længere! -
og ~~den~~^{han} forlader den lille, lyk-
kelige Familie. Madame Hens-
derson går hen til brøden, tager
den udfødte op og ~~fører~~^{bærer den} hen til
Maria ~~med den~~.

545

(Nærb. ved Søen) De unge Agtesfolk
og den gamle Noder ~~betragter~~ betragter med
Olykketidrende Øjne ~~betragter~~
den lille Stamme - afblen-
dning.

546.

(Kanalen Bred) En Krabbe-
familie er i "dykkens Galosker".

547.

og således endte "dykkens Galosker"
(Nærb. af Krabbefamilien) i Ga-
loskerne. - Billedet for-
bort.

Finis

Nr. D-Ns, 1801

LYKKENS GALOSCHER (DK, Gunnar
Sommerfeldt, 1921)

1909/15

Lykkens Galoscher

[Faint handwritten scribble]

U

211

HR.

1.

LYKKENS GALOSCHER.

En moderne Historie i en
gammel Eventyrramme fort,

af

Valdemar Andersen og Gunnar Sommerfeldt.

1. Akt.1. Høj Bjergtop i et Klippelandskab.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frem gennem den urolige Skyhimmel, der danner Baggrund, svæver Sorgens Gudinde, en meget smuk, mørk og alvorlig Kvinde, der er hyllet i et mørkt Gevandt. Hun standser paa Bjergtoppen.

2. Nærbillede af Sorgens Gudinde,

Paakl.

Pers. Rekv.

der skuer ud over det øde og triste Landskab.

3. Bjergene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun "glider" aandeagtig og uvirkelig ned ad Bjerget, ned mod Havet.

4. Havet,

Paakl.

Pers. Rekv.

~~der ligger blankt og solbeskinnet~~..... Langsomt toner Lykkens Gudindes hviddrappede Skikkelse frem og svæver hen over Havfladen, frem mod Billedets Forgrund.

5. Stranden, ved Foden af Bjergene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sorgens Gudinde "glider" vinkende hen mod Strandkanten

6. Havet. Nærbillede af Lykkens Gudinde.

Paakl.

Pers. Rekv.

der med et lyst Smil hilser sin alvorlige Søster.

7. I Nærheden af Strandbredden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens Gudinde svæver ind mod Stranden, hvor Sorgens Gudinde modtager hende. Den mørke Kvindeskikkelse kysser ømt sin livsglade Søster på Panden og siger:

Titel: "Saa mødes vi da atter, Søster, på vor Vej til Menneskene! Lad os da følges ad, - Du med din Glæde og jeg med min Sorg!"

8. Nærbillede af de to Gudinder.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens Gudinde nikker mildt og tager sin Søster i Haanden. Skikkelserne svinder bort og bliver usynlige. Stranden ligger øde.

9. Flyvemaskinebillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vand, Skove, Bjerge og Landsbyer glider bort under Gudinderne. Billedet brydes, naar et Højdedrag naaes, ved hvis Fod Byen ligger.

10. Paa Højdedraget.

Paakl.

Pers. Rekv.

HR.

5.

der et Øjeblik ligger øde, toner Gudindernes Skikkelse ind. Den hvidklædte peger ned mod

11. Byen.

der ses i Fugleperspektiv.

12. Paa Højdedraget.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens Gudinde siger:

Titel: "Lad os herfra betragte Menneskenes Færd, og du vil se Søster, at de fleste trakter efter den Lykke og den Glæde, som jeg kan skabe for dem!"

Sorgens Gudinde nikker alvorligt og følger saa Retningen af Søsterens Blik og Haandbevægelse.

13. Flyvemaskinebillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Byen set paa nogen Afstand, saa rykkes der nærmere mod den og man nærmer sig Muren i en af Bygningerne, der hører til et Fabrikskompleks.

14. Nærbillede af et Stykke Mur med et Par af Snavs tilgroede

Vinduer.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man ser Muren et Øjeblik, saa bliver den gennemsigtig, og man aner et Fabriklokale bag den, saa svinder Muren helt bort, og man er nu inde i et Bomuldsspinderi, hvor en Del, hovedsagelig

yngre, Kvinder er beskæftiget.

15. Ved en af Maskinerne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærbillede af den ganske unge, yndefulde Maria Martens, der staar bøjet over sit Arbejde. Hendes spæstige Skikkelse straalere af Ungdom og Livsmod, og hendes Blik er klart og uskyldsrent.

16. Større Del af Lokalet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejdsformanden, den kvindekære og hensynsløse Simpson, inspicerer Arbejdet. Arbejdernes hader og frygter ham, men tør ikke sætte sig op mod ham og finder sig derfor i de ret nærgående Tilmærmelser i hvilke hans "Inspektion" hovedsagelig bestaar. Han gaar hen til Maria, der har en noget isoleret Plads.

17. Ved Marias Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han hilser sledsk og venligt paa den unge Pige, der ser ned for ikke at møde hans frække Blik. Han famler om hendes Hænder og Arme under Paaskud af at skulle vise hende til Rette med Arbejdet.

18. Nærbillede af Vita,

Paakl.

Pers. Rekv.

et ganske kønt Pigebarn, hvis Skønhed dog er af en noget mere vulgær Art end Marias. Simpson har hende ganske i sin Magt og be-

HR.

7.

handler hende som en ganske viljeløs Slavinde. Hun vender sig fra sit Arbejde og betragter interesseret de to andre.

19. Ved Marias Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson ser sig skulende om og gør saa en kraftig Tilmærkelse til den unge Pige. Marias Ansigt gløder af Harm og hun gør sig bestemt fri for hans nærgaaende Hænder. Formanden siger rasende: Titel: "Hvad bilder De Dem ind, Snerpedorte? De kan faa Deres Afregning med det samme, og saa er det sidste Dag, De arbejder her!"

Maria svarer ikke og søger at holde Taarerne tilbage.

20. Nærbillede af Vita,

Paakl.

Pers. Rekv.

der skadefro er Vidne til Scenen, og som saa atter helliger sig Arbejdet.

21. Ved Marias Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson smider den Afregningssæddel, han har skrevet, hen til Maria, ler haanligt og slentrer saa bort. Maria smiler, et træt og haabløst Smil.

22. Ved Vitas Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson kommer hen til Vita, betyder hende med en Haandbevægelse,

at hun skal følge efter ham. Han vil tale med hende. Vita nikker kort, og Formanden gaar saa gennem

23. Lokalet

Paakl.

Pers. Rekv.

og ind i et Rum, som Arbejderskerne bruger til Garderobe og Omklædningsrum. Vita forlader sin Plads og følger efter ham.

24. Omklædningsrummet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson ind. Han er rasende over det Nederlag, han har lidt, og grunder over, hvorledes han bedst kan faa det trodsige Pigebarn i sin Magt Vita kommer, og de to Forbundsfæller begynder at lægge Raad op.

25. Ved Marias Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærbillede af den unge Pige, der med Gru tænker paa Fremtiden, og hvad den bærer i sit Skød. Hun er helt uden Familie. Venner har hun heller ikke, og hvis hun nu ikke kan faa noget Arbejde...! Taarerne pipler frem i hendes Øjenkroge, og hun giver sig hen i sin Sorg.

26. Paaklædningsrummet. Nærbillede af Simpson og Vita.

Paakl.

Pers. Rekv

Han griber hende haardt om Afmen og siger:

Titel: "Hun skal ikke slippe fra mig, Tøsen . . . og Du maa kunne give mig et Nap! . . . Jeg er ikke bange for at betale!"

Vita nikker, og de to aftaler saa, hvorledes de bedst kan gribe Sagen an. (Bill. toner over i:)

27. Højdedraget, som 12.

Paakl.

Pers. Rekv

"Lykkens" Ansigt er bedrøvet og medlidende. Hun siger til sin Søster:

Titel: "Der var i al Fald een, som var værdig til at faa større Del i Lykken, end hun har! Men der er flere, utallige andre!"

Hun peger i en anden Retning, og de to Gudinder ser:

28. Stor Ejendom set paa nogen Afstand.

29. Herreværelse hos Etatsraad Balling.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bill. aabnes paa samme Maade som Bill. 14. Midt i Værelset, i en magelig Stol, sidder den værdige Etatsraad og blunder. Idyllen brydes ved at hans unge, smukke men kokette og berøgnende Datter, Frk. Nina, kommer stormende ind. Hun har en Liste og en Samling Bordkort i Haanden. Hun løber hen til Faderens Stol.

30. Nærbillede ved Etatsraadens Stol.

Paakl.

Pers. Rekv.

HR.

10.

Nina rusker brutalt Faderen vaagen og siger i en kommanderende Tone:

Titel: "Tag dig sammen Fader, Det er virkelig paa Tide at faa skrevet Bordkortene til i Aften."

Faderen protesterer mod at have noget med det Arbejde at gøre, men Nina staar sig ikke til Taals, før hun faar Faderen til at rejse sig.

31. Herreværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun slæber ham hen mod Skrivebordet. Han kommer med en Mængde Protester og sukker højlydt:

Titel: "Gid Pokker ogsaa havde al den dumme Selskabelighed, som man er nødt til at spille sin Tid med!"

Nina vrænger smilende ad Faderen og faar ham placeret i Skrivebordsstolen

32. Ved Skrivebordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Pige anbringer Kortstabelen foran Faderen, stikker ham en Pen i Haanden og giver sig saa til at studere Bordplanen.

Titel: "Vi begynder med mig selv, Jeg skal have Direktør Williamson til Bords. Han maa opmuntres, og jeg tror, at han mener det alvorligt med mig!"

Faderen ryster fortvivlet paa Hovedet og giver sig saa til at udfylde det første Kort. Pludselig farer Fader og Datter sammen

HR.

11.

og stirrer hen mod Døren.

33. Herreværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Etatsraadinden kommer "sejlende" ind, viftende med et Brev i Haanden. Hun gør Indtryk af at være i heftigt Sindsoprør og synker gispende ned i en Stol.

Titel: "Hvilken mageløs Uforskammethed! Afbud fra Kontorchef Mynde! Og her staar vi i sidste Øjeblik og mangler en Herre!"

Etatsraadinden stønner og vender sit Blik mod Himmelen, som haabede hun paa Assistance derfra. Etatsraaden og Nina gaar hen til Moderen og giver ogsaa deres Harme Luft

34. Nærbill. af de tre.

Paakl.

Pers. Rekv.

De giver Øndt af sig i Kor, men pludselig faar Nina en lys Ide og siger:

Titel: "Vi inviterer Kandidat Frimod fra Kvisten herved! Jeg kender en Smule til ham, og han er rent tosset efter mig, saa han siger sikkert ikke Nej!"

Ninas Forældre finder Forslaget uantageligt men det bryder Pigebarnet sig ikke om og skynder sig ud gennem

35. Herreværelset

Paakl

Pers. Rekv.

for at realisere sin Plan med det samme.

HR.

12.

36. Frimods beskedne Studenterhybel. Nærb. af Frimod,

Paakl.

Pers. Rekv.

der sidder og studerer paa fuld Kraft. Han gaber engang imellem, læser saa videre og gaber paany. Pludselig lytter han, vender sig mod Døren:

Titel: "Kom ind!"

37. Nærbill. ved Døren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der aabnes. Nina kommer ind, nikker og smiler forførende.

38. Studenterhybelen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod farer op, helt overvældet af at faa Besøg af det overjordiske Væsen, der har tændt hans Hjerte i Flammer. Han hilser forvirret og genert, vil have den unge Pige til at tage Plads, hvilket hun dog rødmende afslaar.

39. Nærbill. af Frimod og Nina.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kommer med Invitationen og tilføjer med et uimodstaaeligt Blik:

Titel: "Lov mig at komme! For min Skyld!"

Og den forelskede Yngling kan selvfølgelig ikke staar for saa megen Skønhed og Ynde og giver hende det ønskede Løfte. Nina

takker ham med et forjættende Smil, -

40. Hybelen.

Paakl.

Pers. Rekv.

og før Frimod er kommen helt til sig selv igen, er hun ude af Døren. Frimod ser modfalden efter hende, men Tanken om nok det underlige: at skulle være hendes Gæst en hel Aften, for atter Livsmodet til at blusse op i ham. Han omfavner jublende en Buste af Sokrates, men bliver pludselig eftertænkksom.

41. Nærbillede af Frimod,

Paakl.

Pers Rekv.

der fortvivlet stammer:

Titel: "En Kjole. Jeg har jo ingen Kjole! Hvor i Alverden faar jeg en Kjole fra!"

Hans Ansigt bliver mørkt som Natten, og han stirrer modfalden frem for sig.

42. Etatsraadens Herreværelse.

Paakl.

Pers Rekv.

Nina kommer stormende ind og meddeler det gode Resultat. Etatsraadinden nikker, bliver saa paany grebet af bange Anelser og siger til sin Mand:

Titel: "Vi maa vist hellere ringe til Professor Taagerup! Ellers risikerer vi, at han i sin Distraktion glemmer, at det er i Aften, han skal komme!"

Etatsraaden griber smaabrummende Telefonen.

43. Professorens Arbejdsværelse. Nærb. af Professoren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der sidder foran sit Skrivebord, som bugner af Bøger og Manuskripter. Det giver et Ohoc i den ivrigt arbejdende Professor, han skeler angsteligt til Telefonen og raaber saa:

Titel: "Jomfru Hansen! Jomfru Hansen!"

44. Hele Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans gamle Husbestyrerinde kommer trippende ind, tager paa Professorens Anmodning Telefonen. Efter at have talt et Par Ord i den, rækker hun Røret til Professoren, der kun højst ugerne tager det. Husbestyrerinden lister stille ud.

45. Etatsraadens Herreværelse. Nærbill. af Familiemedlemmerne.

Paakl.

Paakl.

Pers. Rekv.

Etatsraaden taler elskværdigt og ærbødig i Telefonen.

46. Hos Professoren. Nærbill. af Professoren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der har Besvær med at gøre sig forataelig. Han faar dog sagt:

Titel: "Jeg skal nok ikke glemme, det er i Aften. Jomfru Hansen har allerede 6 Gange mindet mig om det!"

HR.

15.

Han lægger Røret paa Plads paa en Maade, som var det en glø-
ende Jernstang, han holdt i Haanden. Med et Lettelsens Suk
giver han sig atter i Lag med sine litterære Sysler.

47. Frimods Hybel.

Paakl.

Pers. Rekv.

Studentens melankolske Ansigt klarer op:

Titel: "Gud ved, om jeg ikke kan laane en Kjole hos Sæbjørnsen
ved Siden af!"

mumler han og skynder sig ud paa

48. Gangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han gaar hen til en Dør, banker paa

49. Sæbjørnsens spartanske Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Værelsets Indehaver, den halvgamle sære Sæbjørnsen, der tjener
sit Brød som Assistent paa Hittegodskontoret, er optaget af at
~~koge nogle bayerske~~ Pølser, af hvilke hans beskedne Maaltid
skal bestaa. Han skeler arrigt mod Døren, brummer et "Kom ind",
men passer iøvrigt sine Pølser. Frimod kommer ind, hilser
forsorent og kommer saa frem med sit Erinde. Sæbjørnsen siger
gnåvent:

Titel: "Jo, jeg kan maaske nok hjælpe Dem!"

Og han gaar hen til Klædeskabet med den forhaabningsfulde
Student i Hælene paa sig.

50. Nærbillede ved Klædeskabet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der er et fantastisk Rod i Skabet. Paa Bunden svømmer Flasker og Fodtøj rundt mellem hinanden, og midt i det hele staar en gammel, hankeløs Kurv, i hvilken der ligger en Kat og sover. Sæbjørnsen finder Kjølekladningen frem og rækker den tvært til Frimod.

51. Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Kjolen er halvgrøn af Ælde, og Snittet er langt fra moderne, men Frimod ser paa den med Kærlighedens Øjne, smider sin Jakke og prøver "Laanet". Den passer ham saa nogenlunde, han takker oprømt dens Ejer for Elskværdigheden og danser saa ud. Sæbjørnsen ser hovedrystende efter ham: at Folk kan være saa fjollede! - fisker saa Pølserne op af Vandet og gaar i Gang med sit Maaltid

52. Nærb. af Sæbjørnsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

der rynker paa Næsen ad Pølserne og grynter:

Titel: "Pølser den ene Dag og Æg den anden Dag! Pokker til

Hundeliv!"

Og han bider arrigt Pølse Nr 1 over - - -

53. Professorens Arbejdsværelse. Nærb. af Professorens.

Paakl.

Pers. Rekv.

der sidder og skriver:

Titel: " - - og naar man tænker paa Forlovelsesceremonierne
fra den poetiske Tid, der desværre er svunden - - "

Bill. toner over i:

54. Del af gammeldags Stue, event. fra 16 - 17. Aarhundrede.

Paakl.

Pers. Rekv.

To ægtværdige, gamle Borgermand sidder over nogle svingende
Krus og aftaler det fornødne angaaende deres Børns Forlovelse.

55. Del af Sal ved Siden af.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to værdige Borgeres Hustru sidder i mundrap Samtale. Lidt
fra dem sidder en henrivende, ung Pige i Datidens Dragt og ved
siden af hende staar en forlegen Yngling.

56. Nærbill. af de to Borgerkoner,

Paakl.

Pers. Rekv.

der et Øjeblik lader Munden hvile og opmærksomt iagt-
tager de to Unge.

57. Nærbillede af de to Unge

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun er uhyre genert og forvirret og tør slet ikke møde sin
Bejlers Blik. Han er heller ikke helt modig ved Situationen,
men gyser ved Tanken om muligvis at kunne blive vejjet og fundet
~~for~~ let.

58. Nærbill. af de to Borgerkoner, som 56.

Paakl.

Pers. Rekv.

De betragter kritisk "Børnene" og fortsætter saa deres hviskende Samtale.

59. Den gamle Stue som 54.

Paakl.

Pers. Rekv.

Borgermændene er kommen til fuld Enighed, veksler et djærvt Haandtryk og tømmer deres Krus. Saa kalder den ene af dem de øvrige Familiemedlemmer ind fra Sideværelset.

60. Større Billede af samme Stue.

Paakl.

Pers. Rekv.

De fire ind. Manden, der kaldte, vender sig . . . mod Ynglingen, lægger sin Arm paa hans Skulder og siger:

Titel: "Du ønsker altsaa at tage min Datter Merethe til Ægte og formener at kunne gøre hende lykkelig?"

61. Nærb. af Gruppen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Mand møder aabent sin tilkommende Svigerfaders forskende Blik og nikker. Saa lægger den Gamle Metethes Haand i hans.

Den unge Pige ser stadig bly mod Jorden. Bill. toner over i:

62. Professorens Arbejdsvarelse. Ved Skrivebordet.

Paakl

Pers. Rekv.

Professoren lader et Øjeblik Penneskafte, hvile og stirrer
smaanikkende frem for sig:

Titel: "Ja, det var Tider!"

63. Arbejdsværelset. Nærb. ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Døren aabnes forsigtigt og en ung, smuk og chic Dame stikker
Hovedet indenfor. Da hun ser, Professoren er alene, trækker hun
en køn, smart Yngling ved Haanden ind i Værelset.

64. Hele Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Pige fører halvt i Løb den unge Mand hen mod Professo-
ren, der forvirret rejser sig. Pigebarnet smiler til ham og
siger, idet hun gør en Bevægelse mod sin Ledsager:

Titel: "Kære Far, - maa jeg ikke præsentere dig for min Mand!"

65. Nærb. af Professoren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han misser med Øjnene, piller ved Brillerne og stammer overvældet:

Titel: "Din - - din Mand?!"

66 Nærb. af det unge Par.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Frue nikker smilende, kysser sin Mand paa Kinden og fortsætter:

Titel: "Vi blev smedede sammen for en halv Time siden, og Kl. 7 rejser vi Syd paa - - paa Bryllupsrejse! - - Du skal nok faa et Prospektkort fra os!"

67. Stuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren synker overvældet ned i en Stol. Datteren kysser ham kærligt og forsvinder saa igen med sin Livsledsager. Fra Døren slynger hun et sidste Fingerkys til Faderen og er saa borte.

68. Nærb. af Professoren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der rokker frem og tilbage i sin Stol. Han ryster paa sit ærverdige Hoved og mumler:

Titel: "Ja, det er ikke nu som den Gang! - - Desværre kun - - desværre kun!"

Bill. toner over i

69. Paa Højdedraget, som 27.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens Gudinde vender Blikket mod sin Søster og siger:

Titel: "Aldrig er Menneskene tilfredse. Altid har de noget at klage over. Alle har de Ønsker, som de higer efter skal gaa i Opfyldelse!"

HR.

21.

Den lykkeskabende Gudinde peger i en ny Retning.

70. I en stor Automobilgarage.

Paakl.

Pers. Rekv.

Billedet aabnes paa samme Maade som 14 & 29. Mange Biler, Arbejdere og Chauffeurer. Nogle af de sidstnævnte staar gruppevis og sludrer. En Del er optaget af at gøre deres Vogne rene. En ung Friskfyr med et aabent og ærligt Ansigt, Jack Henderson, har postet sig en Spand Vand og gaar med den i Haanden hen til sin Vogn.

71. Ved Jacks Vogn.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack giver sig smaafløjtende til at fjerne det sidste Snavs fra Vognen, der snart skinner af Renhed.

72. Garagen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Chauffeuren Phillips kommer som sædvanlig for sent. Den flotte og ganske kenne Fyr slentrer med en Cigaretstump i Mundvigen ind i Garagen. Han har nogle Papirer i Haanden, hilser muntert og kalder nogle af sine Kammerater hen til den Vogn, han selv kører, og som staar i Nærheden af Jacks.

73. Med Phillips Bil.

Paakl.

Pers. Rekv.

Phillips vifter med Papirerne og siger med Selvfølelse:

Titel: "Nu er Patenterne i Orden, og før jeg ved af det, kommer Millionerne rullende! Phillips Stankeskærm er sikker paa sin Sukces siger alle Sagkyndige!"

Kammeraterne betragter den heldige Opfinder med slet dulgt Misundelse.

74. Ved Jacks Bil. Nærb. af Jack,

Paakl

Pers. Rekv

der roligt gør sig færdig med sit Arbejde og samtidig, med Boudring i Blikket, lytter til Phillips Udviklinger. Han rejser sig og gaar hen

75. Ved Phillips Bil.

Paakl.

Pers. Rekv

Han giver Phillips et varmt Haandtryk og siger muntert:

Titel: "Til Lykke med Sukcesen, Kammerat! Du fortjener den, efter alt det Slid du har haft! Og lad mig i Dagens Anledning give din Vogn en lille Omgang! Jeg er saa godt i Gang nu!"

Phillips takker ham og Jack giver sig i Lag med Arbejdet. Bill. toner over i:

76. Paa Højdedraget, som 69.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sorgens Gudinde siger mildt:

Titel: "Der var dog altsaa een, for hvem Utilfredshed og Misundelse lod til at være ukendte Følelser!"

Lykkens Gudinde ryster paa Hovedet:

Titel: "Ingen er saa lykkelig, at han ikke før eller senere vil tørste efter mere Lykke! Men jeg kommer med en Gave til Menneskene, der vil gøre dem det muligt at naa deres Ønskers Maal og finde den Lykke, de trakter efter!"

"Sorgen" betragter skeptisk sin Søster, som langsomt gør en Haandbevægelse mod sin vide Klædning.

77. Nærbill. af hendes Hænder,

Pankl.

Pers. Rekv.

i hvilke der pludselig som ved et Trylleslag ligger et Par tilsyneladende meget almindelige og prosaiske Galoscher.

78. Paa Højdedraget

Pankl.

Pers Rekv.

Lykkens Gudinde siger:

Titel: "Lad os følges ad ned til Menneskene, Søster, og bringe dem min Gave. Den, der bærer Lykkens Galoscher, bliver det, han ønsker at være og kommer til at leve paa den Tid og paa det Sted, han ønsker at leve!"

Galoscherne svinder bort, "Lykken" tager sin Søster om Livet, og de to Gudinders Skikkelser opløses. En Flok vilde Fugle flyver skræmte op paa Højdedraget, og Billedet brydes saa.

2. Akt.79. Fabrikslokalet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der arbejdes for fuld Kraft. Simpson står og kurtiserer en af Kvindernes Arbejde. - Lykkens og Sorgens Gudinde toner langsomt frem i Billedet, bevæger sig aandeagtigt gennem Lokalet, passerer gennem Menneskene og Maskinerne og gaar hen mod Marias Plads.

80. Marias Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den ulykkelige, unge Bigø har Taarer i Øjnene og har svært ved at tvinge sig til at passe sit Arbejde. Gudinderne betragter hende medlidende.

81. En Fabriksfløjte,

der giver Signalet til Fyraften.

82. Fabrikslokalet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderskerne forlader deres Pladser. Maria gaar ogsaa. Simpson ser efter hende og slentrer saa hen til Vita.

83. Ved Vitas Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han hvisker noget til sin Veninde. Hun nikker ligegyldigt.

Ja, han behøver ikke at være bange! Hun skal nok tage Affære!

Hun gaar.

84. Omkledningsrummet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderskerne tager deres Kitler af og ifører sig Overtøj.

Maria trækker apatisk i sin Jaket og hører slot ikke efter de mere eller mindre deltagende Bemærkninger, som hendes Kammerater kommer med. Vita gaar hen til hende og er uhyre venlig og fidel. Gudinderne kommer ind gennem Væggen.

85. Nærbill. af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita tager Maria om Skulderen og siger:

Titel: "Lad nu være at tage det hele saa højtideligt! Nu flytter du hjem til mig hos min Tante! Saa koster Logis'et dig ikke noget, og i Mellemtiden finder vi noget nyt Arbejde til dig!" Den troskyldige Maria bliver meget rørt og takker Veninden for hendes Godhed.

86. Omkledningsrummet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita trækker i sit Tøj, tager Maria under Armen og gaar sammen med hende. - Gudindrne gaar langsomt efter.

87. Foran Fabrikken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Arbejderskerne myldrer ud. Maris og Vita kommer, standser uden for Porten

88. Nærbill. ved Porten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita spørger Maria, hvor hun bor. Maria forklarer det og peger i en bestemt Retning.

89. Foran Porten.

Paakl

Pers. Rekv.

De to unge Piger gaar saa videre, -- nye Skarer af Arbejdskammerater strømmer ud - og mellem dem vandrer Gudinderne paa deres sædvanlige, uvirkelige Maade. Simpson kommer, standser uden for Porten.

90. Nærb. af Simpsons Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han stirrer efter Maria og Vita. Han smiler ondt og et uhyggeligt Glimt i hans Øjne varsler ilde for Marias Fremtidsskæbne.

91. Marias tarvelige Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Pige og hendes falske Veninde kommer ind. De begynder at samle Marias faa Ejendele sammen.

HR.

92. En regnvaad stærkt trafikeret Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to Gudinder passerer gennem Menneskevrømmelen, Autoerne og Sporvognene. De skraar over Gaden og standser et Øjeblik, da de naar ind paa Fortovet.

93. Nærbill. af Gudinderne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sorgens Gudinde peger mod de forbiilende Mennesker og siger med et bedrøvet Smil:

Titel: "Menneskene har saa travlt! Alle jager de efter Lykken, oh finder de den saa omsider, er der kun alt for faa, der har Tid og Evne til at holde den fast!"

Lykkens Gudinde nikkør:

Titel: "Du har Ret, kære Søster!"

94. Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gudinderne svæver videre

95. Foran en lidt skummel Kaserne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita og Maria kommer bærende paa den sidstnævntes far Ejendele.

Titel: "Her bor min Tante!"

siger Vita og gaar ind i Huset. Maria følger tøvende efter.

96. Dagligstue hos Tanten.

Paakl.

Pers. Rekv.

Smagløst og demimondaint udstyret. "Tanten", en halvgammel, fedladende Dame, af et ikke helt tillidsvækkende Udseende, sidder og drikker Kaffe og Portvin. Vita kommer med Maria, præsenterer hende for Tanten, som straks lugter Forretning og derfor giver Maria en mere end hjertelig Modtagelse.

97. Nærb. af Tantens Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun betragter kritisk den unge Pige.

98. Nærb. af Marias Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun slaar Øjnene ned for den andens gennemborende Blik. En Gyssen farer igennem hende, men hun betvinger sin Angst.

99. Nærb. af Tantens Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun nikker langsomt, og hendes Øjne siger saa meget søm: Ikke ilde! Hende skal vi nok faa Fornøjelse af!"

100. Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun overvælder den unge Pige med Komplimenter og Venligheder og siger til Slut:

Titel: " - - Og nu skal I rigtig nok have Kaffe med!"

Hun sætter Kopper og Glas frem og skænker op

101. Nærb. ved Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Skønt Maria protesterer faar Vita og Tanten hende dog til at drikke Portvin til Kaffen. Vita siger til sin Protege:
Titel: "Og i Aften gaar vi to til Bal i "Folkets Hus"! Du har godt af at blive alle dine triste Tanker kvit!"

Maria føler sig ikke helt tiltalt af Forslaget og undskylder sig blandt andet med, at hun øntet ordentligt Tøj har at tage paa. Men Vita erklærer, at det skal hun nok raade Bod paa.

102. Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita rejser sig, tager et Silkeliv frem fra Skabet og knapper resolut Marias Kjoleliv op, for at hun kan prøve det andet.

103. Salon hos Etatsrådets

Paakl.

Pers. Rekv.

De fleste af Gæsterne er kommen, da en Tjener lukker Frimod ind. Nina, der har staaet og flirtet med en elegant og køn, ung Herre, Direktør Williamson, gaar ham smilende i Møde og præsenterer ham for de Nærmeststaaende. Saa fører hun ham hen til Williamson.

104. Nærb. af de 3.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun præsenterer de to Herrer for hinanden. Studenten betragter den noget blaserte Verdensherre med en Følelse af Skinsyge, og i sin laante gammeldags Kjole føler han sig som en Fattigper over for den saa velklædte og distingverede Rival.

105. Uden for Etatsraadens Gadedør.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gamle Professor Taagerup kommer trippende. Han har Galoscher paa men Paraplyen bærer han sammenrullet under Armen, skønt det regner. Han forsvinder ind ad Gadedøren.

106. Hallen hos Etatsraadens.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren triner ind, bliver af en hjælpsom Tjener hjulpet af med Overtøjet og gaar saa hen i en Krog af Hallen for at blive Galoscherne kvit.

107. Nærb. ved en karakteristisk Krog.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man ser Professorens Ben, der ihærdigt "arbejder" for at fjerne Galoscherne af.

108. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren bliver saa ført ind i

HR.

31.

109. Salonen,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor han bliver præsenteret for Gæsterne. Herrerne faar overrakt deres Bordkort. Nina har to opmærksomme Kavallerer i Williamson og Frimod.

110. Nærb. af Nina og hendes Kavallerer

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod læser sit Bordkort, af hvilket det fremgaar, at han skal have én Kontorchef, Frk. Hilda Meyer til Bords. Han lægger ikke Skjul paa, hvor skuffet han er, og hans Mismod vokser, da han ser sin Medbejler sejrstolt byde Husets Datter Armen.

Frimod gaar langsomt hen

111. Ved Frk. Kontorchefens Plads.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frk. Meyer er en noget ældre, mandhaftig og meget selvsikker Dame. Hun sidder i højrestet Diskussion med nogle Herrer, da hendes Bordkavaller kommer hen til hende og lægger Beslag paa hende.

112. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man bevæger sig parvis ind i Spisesalen.

113. Gaden neden for Etatsraadens Ejendom.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens og Sorgens Gudinder kommer, standser foran Gadedøren.

114. Ved Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens Gudinde peger op mod Ejendommen og siger:

Titel: "Der oppe er saa mange Skæbner, saa mange Ønsker og
saa megen Higen samlet. Der vil jeg anbringe min
Gave!"

Sorgens Gudinde nikker, og hun og Søsteren glider aandeagtige gennem den lukkede Gadedør.

115. Hallen hos Etatsraadens.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren sidder og fjanter med en fiks Stuepige, da Gudinderne, uvirkelige og usynlige for Menneskene, glider ind gennem den lukkede Yderdør.

116. Nærb. af Gudinderne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens Gudinde peger hen mod den Krog, hvort Professoren stillede sine Galoscher, og gør saa en Bevægelse med sit Klædebon, som tog hun noget frem fra det.

117. Nærb. ved den karakteristiske Krog.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lykkens Galoscher toner frem ved Siden af Professorens

118. Nærb. af de to Gudinder.

Paakl.

Perss Rekv.

Lykken vender sig smilende mod sin Søster, der imidlertid med en alvorlig Mine siger:

Titel: "Glød dig ikke for tidligt, Søster! Din Gave vil ikke bringe Menneskene virkelig Lykke, for den kan hver en gives eller købes! Den kan kun vindes gennem En selv, - Ens Tro, -og Ens Arbejde!"

Men Lykkens Gudinde deler ikke den andens skeptiske Syn paa Sagen.

119. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gudinderne toner bort. Tjeneren stjæler et Kys fra Stuepigen. Ingen af dem aner noget om det mærkelige Besøg, de har haft.

120. Garderobe i "Folkets Hus".

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria og Vita afleverer deres Hatte og Overtøj til Garderobedamen og gaar saa hen foran et Spejl, der hænger paa Væggen.

121. Ved Spejlet.

Paakl.

Pers. Rekv.

De retter paa Haaret og paa deres Bluseliv. Vita er i straalende Humør, hvorimod Marias Ansigtstudtryk ikke røber nogen Glæde over, at hun skal til Bal. Vita skænder paa Veninden og forsøger at muntre hende op.

122. Garderoben.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita tager Maria under Armen og fører hende ind i

123. Dansesalen,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor der netop er Pavse i Øjeblikket.

124. I Salen. Nærb. ved et Bord,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Simpson sidder og faar sig en Øl sammen med en lidet tiltalende Bekendt; Formanden ser spændt hen mod Døren, der fører ind til Salen, og pludselig klarer det op i hans Ansigt.

125. Nærb. ved Døren,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Vita og Maria staar. Maria synes ikke helt godt om Interiøret og spørger bønfuld Veninden, om de ikke hellere skal gaa. Men det vil Vita ikke høre Tale om.

126. Nærb. af Simpson.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han smiler triumferende: Foreløbig gaar alt, som det skulde.
 Han blinker hemmelighedsfuldt til sin Kammerat og gaar saa hen
 127. Ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det giver et Choc i Maria, da hun ser sin Plageaand dukke op,
 og hun gør en Bevægelse mod Døren, som vilde hun flygte. Men
 Vita holder hende tilbage og beroliger hende. Simpson siger
 med en paatagen ydmyg Mine:

Titel: "Skal vi nu ikke lade det gamle Nag være glemt! Jeg
 indrømmer, at jeg har forløbet mig overfor Dem, men jeg
 vil gøre alt for at vinde Deres Tillid igen!"

Maria ved ikke rigtig, hvad hun skal sige, men da Vita puffer
 hende i Siden og sender hende et formanende Blik, tager hun
 tøvende mod Simpsons fremstrakte Haand,

128. Orkestret.

Paakl.

Pers. Rekv.

~~En Samling morsomme Typer paa Musikanter, som man træffer~~
 den Blags Steder. De spiller op til Dans,

129. Dansesalen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det første Par "vrikker" ud,

130. Ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson inklinerer for Maria, og da hun ikke kan finde paa noget Paaskud til at afslaa at danse med ham, finder hun sig sukkende i sin Skæbne. Vita ser med et kynisk Smil efter de to og bliver saa "prajet" af en pomadiseret "Vesterbrodreng", som hun danser ud med.

131. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der danses med Liv og Lyst hos alle, undtagen hos Maria, der ikke føler sig helt tryk.

132. Salen hos Etatsraadens.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man sidder over Kaffen og Likørerne. Frimod konverserer anstrengt sin snakkesalige Borddame, der ikke har sluppet sit Tag i ham. Men hans Tanker og hans Blik er hos Nina, der staar lidt længere tilbage og lader sig kurtisere af Williamson og et Par andre Kavallerer. I en Krog troner Professor Taagerup mellem en Skare ældre, beundrende Damer. Etatsraaden rejser sig og gaar hen mod Døren i Baggrunden.

133. I Døraabningen til den ryddede Spisesal.

Paakl.

Pers. Rekv.

Etatsraaden klapper demonstrativt i Hænderne, hvilket er et

Signal til Musikken om at begynde at spille.

134. Et Hjørne af Spisesalen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Musikken, der bestaar af Klaver, Violin og Cello, stemmer i.

135. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod lytter, skynder sig at række Tjeneren sin Kop og sit Glas og iler saa hen mod Nina.

136. Ninas Gruppe.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han inklinerer for sin Hjerterdame, men hun beklager:

Titel: "Jeg er optaget!"

Og med en yndefuld Bevægelse og et bedaarende Smil lægger hun sin Arm i Williamsons. Man læser i dennes Ansigt, der røber en svag Overraskelse, at det hele er en lille Manøvre fra Pigebarnets Side. Frimod trækker sig bedrøvet tilbage.

137. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han slaar sig igen ned hos ^{sin} Borddame, der har været noget alterere over hans pludselige Forsvinden.

De fleste af de unge hengiver sig til Dansens Glæde.

138. Nærbillede af Professor Gruppe.

Paakl

Pers. Rekv.

Professoren sidder og udvikler sine Theorier, og hans "Auditorium" lytter imponeret til. Han peger mod Døraabningen og siger hoveddrystende: "Og skal det Du, kaldes Dans. Saa uskønt saa ugraciøst det er.."

139. Nærbillede ved Fløjddørene.

Paakl.

Pers. Rekv.

gennem hvilke man ser Parrene glide forbi, i sære Vridninger og Bevægelser, der fuldstændigt berettiger Professoren til at komme med sin Bemærkning.

140. Professorens Gruppe.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren fordømmer i hårde Ord den moderne Dans, og han kritik falder i god Jord hos de Tilstedeværende. Han siger med Varme og Overbevisning: "Nej, tænk saa paa Riddertidens Dans." Og han fremmaner for sine Tilhørere Dansen dens Gang.

Billedet toner over i

141. Den grønne Vold uden for en gammel Borg.

Paakl

Pers. Rekv.

Sankt Valborgs Nat, hvor Borgens Folk træder Kadedansen i Fakkelskør og under afsyngelse af Folkevisen. (Billedet toner bort)

142. "...eller tænk paa Menuetten!"

Riddersal

Paakl.

Pers. Rekv.

Pudrede og parykb rende Damer og Herrer danser en graciøs og stilfuld Menuet.... (Bill. toner frem og toner bort)

143. "....eller tænk blot paa Dansen i vore Forældres eller Bedstefor ldres Tid!"

Sal i et velhavende Borgerhjem i første Halvdel af forrige Aarhundrede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Samtlige Familiemedlemmer: Den gamle Herre med sin korte Haar-pisk, de unge Herrer i stramtsiddende Pantalons og de unge Damer, klædt efter Tidens nedringede Mode, danser en hyggelig Turdans (Franzaise) . Billedet toner frem og toner over i:

144. Professorens Gruppe.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren henfalder til Veraab over den moderne Tid, og de ligesindede Damer giver ham i begejstrede Vendinger Ret.

145. Salonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der danses stadig i Salen bagved. Tjenerne serverer Forfrisk-

Han gaar stille hen mod Døren til Hallen.

150. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod kommer ud, bliver et Øjeblik staaende med Haanden paa Dørgrebet og forsøger at komme til Klarhed over sig selv og sin Sindstilstand. En Tjener iagttager ham forbavset og gaar saa hen til ham.

151. Nærb. af Frimod og Tjeneren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Da Frimod opdager Tjeneren, tager han sig med en Viljeanspændelse sammen og siger stammende:

Titel: "Jeg har det ikke rigtig godt, jeg tror, jeg vil gaa ned
lidt frisk Luft!"

152. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han gaar hen og tager sin Hat, det eneste "Overtøj" han har haft paa, og Tjeneren siger ærbødig:

Titel: "Vil Herren ikke laane et Par Galoscher! Det er et for-
færdeligt Føre!"

Frimod nikker ligegyldigt. Tjeneren bukker sig ned efter Galoscherne.

153. Nærb ved den karakteristiske Krog.

Paakl.

Pers. Rekv.

HR.

42.

Tjenerens Hænder, der griber Lykkens Galoscher.

154. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod tager Galoscherne paa, som Tjeneren stiller frem for ham. Den unge Student gaar hen mod Yderdøren, standser foran et Spejl, paa hvis Ramme der sidder et Par Lampetter. Tjeneren har trukket sig tilbage i Baggrunden.

Ende paa 2. Akt.

3. Akt.155. Nærbill. ved Spejlet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod betragter opmærksomt sit Spejlbillede og siger saa bittert:
Titel: "Du er saamænd lige saa køn som de fleste, - og havde du
blot de Penge, de forbandede Penge!"

Hansukker dybt og i det samme undergaar han en gaadefuld Forvand-
ling. Han og hans Spejlbill. toner over i en ny og forskønnet
Udgave af ham selv. Den Frederik Frimod, der nu staar for Spej-
let er en ulastelig-klædt Yngling med et ret selvsikkert Væsen.
Det er Lykkens Galoscher, der har gjort deres Pligt. Frimod be-
tragter et Øjeblik sig selv, saa ser han til Siden.

156. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren staar afvendende i Nærheden af ham. Frimod lader ham
skille ham af med sit Overtøj og bliver saa ført ind i Salonen.
Det er Dag nu, kun Lampetterne foran Spejlet i det ret mørke
Hjørne af Hallen er tændt, og der hænger ikke saa meget Overtøj
som i de tidligere Billeder.

157. Etatsraadens Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod bliver meget hjerteligt og ærbødigt modtaget af Etatsraa-
den og hans Frue.

158. Nærbill. af de tre.

Paakl.

Pers. Rekv.

Efter at nogle almindelige Bemærkninger er faldet, lægger Etatsraaden sin Haand paa den unge Mands Skuldre og siger venligt:

"Ja, vi ved jo Grunden til Deres Besøg, og nu kan De jo selv tale med Nina. Jeg personlig ser, Dem meget gerne som min Svigersøn nu, Da De kan byde vor Datter en sorgløs Fremtid."

Frimod takker rørt og trykker Etatsraadens Haand. Han bliver saa vist ind i Salonen ved Siden af. Han gaar gennem

159. Arbejdsværelset,

Paakl.

Pers. Rekv.

og forsvinder ind ad Døren til Salonen.

160. Salonen. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod kommer ind, bliver et Øjeblik staaende indefor Døren, ser:

161. Salonen. Nærbillede ved Divanen,

Paakl.

Pers. Rekv.

paa hvilken Nina skødesløs ligger henslængt og læser i en Bog. Hun ser op fra Bogen, nikker et forjættende Smil.

162. Salonen. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod bukker og er meget betaget af den unge Skønhed, han gaar gennem

J.P.

163. Salonen, og hen

Paakl.

Pers. Rekv.

164. Ved Divanen,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Nina rejser sig lidt op paa Albuen og rækker ham sin hvide Haand, som han trykker et glødende Kys, paa Han betragter den elskede med varme i Blikket, hun rødmer og faar pludselig travlt med at trække sin fodfri Kjole ned over sine blottede Smalben. Hendes Undseelighed virker ikke helt ægte, men Frimod ser jo paa hende med alt andet en kritiske Øjne. Han begynder stammende og usikkert at tolke hende sin Kærlighed.

165. Arbejdsværelset. Kort Nærbillede af Etatsraaden og Fruen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De drøfter hviskende det gode Parti, skæver hen mod Døren til Sideværelset, og Etatsraaden gnider sig fornøjet i Hænderne.

166. Salonen. Ved Divanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod slutter af, og stirrer med spændt Mine paa den unge Pige, der blidt og undseeligt lægger sine Arme om hans Hals. Han kysser hende stormende. (Billedet toner over i)

167. Trickbillede. En symbolsk Vægt med Frimod (levende)

Paakl.

Pers. Rekv.

med en Del Pengeposer ved sin Fod - paa den ene Skaal-- og med Williamson (levende), ligeledes "indhæget" af Pengeposer, paa den anden Skaal. Vægtskaalen med Frimod sænker sig langsomt. Williamson er blevet fundet for let! - (Bill. toner bort)

168 Titel: Men allerede kort Tid efter Brylluppet - - -

Spisestue hos de Nygifte.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bordet er dækket til to, men Frimod sidder alene ved Bordenden og indtager sit Morgenmaaltid.

169. Soveværelset. Nærb. af Nina,

Paakl.

Pers. Rekv.

der i et raffineret Neglige sidder i Sengen og nyder sin Morgenchokolade. Paa en lang Stang ved Siden af hendes Seng sidder hendes Yndling, Abekatten "Polly" og knækker Nødder.

170. Spisestuen. Nærb. af Frimod,

Paakl.

Pers. Rekv.

der slutter sit ensomme Maaltid. Han gør ikke Indtryk af at være nogen lykkelig Mand. Han drejer Hovedet lidt til Siden og kaster et Blik paa Taffeluret, der staar paa Anretterbordets Hylde.

171. Nærb. af Uret,

Paakl.

Pers. Rekv.

der viser Kl. 10,30.

172. Nærb af Frimod.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han smiler et træt og bedrøvet Smil og rejser sig langsomt.

173. Soveværelset. Nærb. af Nina,

Paakl.

Pers. Rekv.

Der skubber Choccoladebakken fra sig og giver sig til at kæle for "Polly".

174. Hele det luksuøse Soveværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod kommer ind, bliver staaende inden for Døren og betragter med mørk Mine sin Kone, der nikker nonchalant og leger videre med sin Kæledægge.

175. Nærb. af Frimod,

Paakl.

Pers. Rekv.

der et Øjeblik tavs ser paa hende og saa siger:

Titel: "Nina, hvor længe skal dette vare ved! Medens jeg er hjemme om Formiddagen, ligger du i Sengen, naar jeg vender tilbage, er du ude med en eller anden Veninde, og om Aftenen forlanger du Huset fyldt med Fremmede!"

176. Nærb. af Nina,

Paakl.

Pers. Rekv.

der vrissler ad ham, trykker "Polly" ind til sig og taler til den, - idet hun peger imodsin Mand: "Er han ikke lækker, Polly. Altid fuld af Alvor og Bebrejdelser, som man da heldigvis er for klog til at bryde sig om.

Og hun stopper leende et Stykke Chokolade i Munden paa Aben.

177. Nærbillede af Frimod.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han er ved at tage kraftigt til Genmæle, men indser det haabløse i det, og gaar hurtigt ud af Døren.

178. Nærbillede af Nina.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun vinker overgivent efter ham, og helliger sig saa igen "Polly" (Billedet toner bort)

179. "Men Nina er ikke alene lad og forlystelsessyg, men ogsaa ødsel og letsindig, og en Dag, da hendes Mand kom uventet hjem.....

Hall eller Entree hos de nygifte.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod lukker sig selv ind og skal til at tage Overtøjet af, da han hører Stemmer fra Dagligstuen. Han lytter, og gaar langsomt hen mod Døren til Stuen.

180. Hallen. Nærbillede ved Døren.

paakl.

Pers. Rekv.

Frimod lytter anspændt - gribes af bange Anelser og lægger varsomt Haanden paa Dørgrebet.

181. Dagligstuen. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Haandtaget bevæger sig, og Døren skubbes langsomt op. Frimods Ansigt kommer til Syne. Han ser:

182. Dagligstuen. Nærbillede ved Divanen,

Paakl.

Pers. Rekv.

paa hvilken Nina indtager en ret udfordrende Stilling. Williamson sidder paa en Stol ved Siden af hende, og de to kuntiserer, spørger og ler.

183. Stuen. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimods Ansigt faar et smerteligt Udtryk. Han lukker et Øjeblik Øjnene, - men saa fanges hans Opmærksomhed atter af de to.

184. Nærbillede ved Divanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nina driver sit Koketteri saa vidt, at Williamson drister sig til at kysse hende, - og hun gør ikke Modstand.

185. Stuen. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod knyter den ene Haend og løfter den truende. - Men saa betvinger han sin Harmen og trækker sig tilbage, - stille som han kom. Døren glider til efter ham.

186. Hallen. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod slipper Dørgrebet og stirrer frem for sig - med et Udtryk af Haabløshed. Han stryger sit fugtige Haar væk fra Panden og siger med et Suk:

"Jeg, Daare, der troede, at jeg ... ved hendes Side skulde finde Lykken. Gud give jeg kunde gøre det Skridt om."

Og hans Hoved sænker sig træt og tynget ned mod hans Bryst.

(Billedet toner over i)

187. Etatsraadens Hal. Nærbillede ved Spejlet - som 155.

Paakl.

Pers. Rekv.

Det giver et Ryk i Frimod. Han stirrer forbauset paa sit Spejlbillede - og tager sig til Hovedet. Han forstaar ikke, hvad det er, der er gaaet for sig.

188. Salonen. Nærbillede i en Krog,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Williamson og Nina sidder og sludrer og drikker Vin. Medens den unge Pige et øjeblik ser bort, gaber hendes Kavalier diskret, - ser paa sit Uhr og siger saa med en beklagende Mine:

"Jeg kommer desværre til at bryde op nu. Jeg skal nødvendigvis paa Banegaarden og tage Afsked med en Forretningsven."

Nina forsøger at holde ham tilbage, men Williamson beklager at han maa gaa. Men han vil gerne have Lov til at ringe efter en Bil, inden han tager Afsked. Nina følger med ham ud gennem

189. Salonen

Paakl.

Pers. Rekv.

og ud i

190. Hallen,

Paakl.

Pers. Rekv.

i hvis Forgrund Frimod staa. Da han ser de to komme - gaar han lidt til Side, - saa de ikke faar Øje paa ham. - Nina betyder Tjeneren, at hun kan godt kan forsvinde, hvilket han da ogsaa pligtskyldigst gør. Nina og hendes Kavalier gaar hen til et Kurvebord, paa hvilket der staar en Telefon.

191. Nærbillede ved Telefonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Under Skæmt og Latter "slaas" de to om hvem der skal ringe op.- Nina gaar af med Sejren. Williamson presse sine Læber mod hendes frie Haand, og da hun med en paataget streng Mine giver ham et straffende Dask paa Kinden, - griber han ^{om} hendes Hoved og kysser hende paa Munden, meder hun stadig staar med Røret for Øret. Hun vil irettesætte ham men faar i det samme Forbindelsen.

192. Nærbillede af Frimods Ansigt,

Paakl.

Pers., Rekv.

i hvilket man læser, at han nu fuldstændig har faaet Øjnene op for,

hvordan den unge Piges Karakter, - som han har bildt sig ind, han elskede.

193. Nærbillede ved Telefonen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nina taler i Telefonen - og venter saa den endelige Besked.

194. Ved en Droskehædeplads.

Paakl.

Pers. Rekv.

I Forgunden et Telefonskab, ved hvilken en uniformeret Telefonpasser staar og modtager Ordre. Lidt bag ved staar Jack Henderson og en anden Chaffeur og taler sammen. Jack faar Beskeden om at køre hen til Etatsraadens - og skynder sig hen til sin Vogn.

195. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nina lægger Røret paa gaar saa ud i Salonen sammen med Williamson, der lader som om han er meget brødefuld over den Frihed, han har taget sig.

196. Nærbillede af Frimod,

Paakl.

Pers. Rekv.

der eftertænkstomt ser efter de to. Han nikker langsomt:

"Godt var det, at han blem saa meget klogere."

197. Hallen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren vender tilbage - Frimod siger til ham, - idet han stiller Galoscherne fra sig i den hvor de stod; -

"Vær saa god at undskylde mig hos Deres Herskab. Men mit Hoved er helt tosset, saa jeg bliver nødt til at gaa."

Han stikker Tjeneren en Ducør og skynder sig ud. Tjeneren stirrer hovedrystende efter ham.

198. Frimods Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frimod kommer ind, tænder, river Kjoleklædningen af sig, faar Ild paa sin Shagpipe og sætter sig til at filosofere - paa Kanten af sit Skribord.

199. Nærbillede af Frimod,

Paakl.

Pers. Rekv.

der sender vældige Røgskyer ud og mumler:

"Gud være lovet at jeg fik Øjnene . op . Hun var ikke værd at spille sin Tid - og sin Kærlighed paa.

(Billedet blandes af)

200. Foran Etatsraadens Ejendom.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack holder med sin Vogn. williamson kommer ud, fra Gadedøren og gaar hen til Chaffeursædet.

201. Nærbillede af Williamson og Jack.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson siger med et tvetudigt Smil:

"Folkets Hus".

Jack nikker interesseret, og hans Passager sætter sig ind i Vognen.

202. Gaden foran Ejendommen. Bilen tøffer bort.

Paakl.

Pers. Rekv.

203. Dansesalen i "Folkets Hus" .

Paakl.

Pers. Rekv.

Dansen gaar lystigt.

204. Terrassen. Nærbillede ved et Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

ved hvilket Simpson, Marie, Vita og en opvættende Kavalier til hende; Stemningen er ret høj hos dem alle - undtagen hos Maria, der er ked af Situationen. - Simpson vil danse med hende, - men hun afslaar det under Paaskud af, at være træt, --- og heller ikke hans Forsøg paa at faa hende til at drikke noget lykkes.

205. Udenfor "Folkets Hus"

Paakl.

Pers. Rekv.

Hacks Bil kører frem, standser, Jack springer ned fra sit Sæde og lukker Williamson ud.

206. Nærbillede ved Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson betaler og vil gaa, da han pludselig faar en Indskydelse;

"Jeg vil forresten gerne have Dem til at vente paa mig. Gaa med ind, sa kan De spise et Stykke Mad, i Mellemtiden" siger han. Jack gaar tøvende ind paa Forslaget.

207. Foran Indgangen til "Folkets Hus".

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack beder en af sine Kolegaer holde Øje med hans Vogn, og gaar saa ind, efter Williamson.

208. Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der danses med Liv og Lyst.

209. Salen. Nærbillede ved Indgangsdøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson kommer ind, fulgt af Jack. Direktøren gaar straks videre, men Chaffeuren bliver et Øjeblik staaende og betragter de dansende.

210. Salen. Nærbillede

Paakl.

Pers. Rekv.

af en Del af de dansende panorerer forbi. - Det er hverken nogen stilfuld eller æstetisk Dans, der præsteres.

211. Nærbillede af Jack,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvis Ansigt faar et Udtryk af Væmmelse:

"Uha, - det er ikke noget for mig," mumlede han og gik.

212. En Krog af Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack snoer sig mellem de dansende hen til Terrassen, paa hvilken han søger sig et Fristed.

213. Terrassen. I Nærheden af en Dør,

Paakl.

Pers. Rekv.

der fører ind til et Separatkabinett. Jack kommer, gør en Bestilling hos en Tjener og slaar sig saa ned ved et af de ledige Bords.

214. Andet Sted paa Terrassen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson har lænet sig op mod et Bord og stirrer med forskende Øjne ud i Lokalet, om det ikke skulde være muligt at faa Kig paa et Pigebarn, der var værd at jage. Pludselig faar han Øje paa noget, der vækker hans Opmærksomhed. Han ser:

215. Ved Simpsons Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson vil hælde mere Vin i Marias Glas, - men den unge Pige hindre ham i at gøre det.

216. Nærbillede af Williamsons Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han stikker Monoclen i en Øjenkrog og stirrer med graadigt Blik paa Maria.

217. Nærbillede af Marias søde, uskyldrene Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Pige aner ikke, at hun har gjort Furore hos en meget kræsen Verdensmand.

218. Nærbillede af Williamson,

Paakl.

Pers. Rekv.

der nikker anerkendende:

"Død og Pine, hvor er hun dejlig."

Han gaar beslutsom hen

219. Ved Simpsons Bord,

Paakl.

Pers. Rekv.

og byder ærbødigt Maria op til Dans. - Den unge Pige nøler - men bare for at slippe bort fra den Mand, hun frygter og afskyer - tager hun rødmende mod Williamsons Invitation. De to gaar, Simpson farer rasende op, og Vita har Besvær med at hindre ham i at lave Skandale.

220. Ved Jæks Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack faar den bestilte Kaffe serveret og skal til at drikke den, da hans Opmærksomhed henledes paa Maria og Williamson.

221. Ved Terrassens Ballustrade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson fører Maria hen mod Nedgangen til Gulvet. Han konverserer hende let og utvungen, og hun betragter ham tillidsfuldt.

Fotografen følger dem et Par Meter.

222. Nærbillede af Jack.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Blik bliver alvorligt. - Han synes, det er Synd og Skam, at den unge Pige skal falde i Kløerne paa en saa utiltalende Kvindejæger som Williamson.

223. En Krog af Salen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson danser ud med Maria.

224. Ved Jacks Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

En ganske køn, men udfordrende, demimondain Skønhed kommer forbi, føler sig tiltalt af Jacks mandige Skønhed, og slaar sig ned ved det nærmeste Bord, saa hun kommer til at sidde ham ret nær.

225. Nærbillede af Damens Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun betragter stift og vedholdende den kønne Chaffeur, men da det ikke lader til at Interessen er gensidig, faar hendes Ansigt et ærgerligt Udtryk.

226. Nærbillede ved de to Borde.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun skubber sin Stol nærmere til Jacks, - indtager en nonchelent Stilling og kaster det ene Ben over det andet, saa hun derved kommer til at berøre Jack med Skosnuden.

227. Nærbillede af Jacks Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han drejer Hovedet og betragter med en ligegyldig Mine det entrepenante Pigebarn. Han ser:

228. Damens Ansigt i Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun smiler opmuntrende og imødekommende, - saa panoreres der nedefter, - til man ser et Par velformede silkeklædte Smalben.

229. Nærbillede af Jacks Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han ser atter op - betragter med et spodsk Smil Pigebarnet, - bøjer sig lidt frem mod hende og siger i en elskværdig Mine:

"Undskyld min Øristighed, men hvis jeg var Dem, vilde jeg svøbe mig lidt mere til forneden, man kan saa let forkøle sig"

230. Ved Bordene.

Paakl.

Pers. Rekv.

Damen er ved at flyve ⁱ Flint af Arrigskab, hvæser ham et "Fjols" i Hovedet, rykker Stolen saa langt væk fra ham som muligt og ynder demonstrativt Ryggen. Jack småler og ~~kaster~~ sig igen over sin Kaffe.

231. Salen, nærbillede af Williamson og Maria der danser.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson konverserer øvrigt sin Dame, - men hun svarer ikke og ser ned. Derved lægger hun ikke Mærke til det glødende Blik, med hvilket den erfarne Levemand betragter hende. (Fotografen følger de dansende et Par Meter)

232. Orkestret

Paakl.

Pers. Rekv.

slutter af, og de brave Musikanter kaster sig som vilde Dyr over deres Øfler.

233. Salen. Ved Opgangen til Terrassen.

Paak.

Pers. Rekv.

Williamson vil føre Maria op, men Angsten for at komme tilbage til Simpson, faar hende til at lægge sin Haand paa sin Kavalers Arm og til bønfuldende at sige:

"Jeg vil saa nødig tilbage til ... til ham, jeg sad sammen med"

Williamson nikker, - det passer ham udmærket, - og han fører hende op paa Terrassen.

234. Ved Jacks Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson kommer med Maria, faar hos en Tjener at vide, at Kabinettet er ledigt, og bestiller Champagne. - Jack iagttager interesseret og deltagende den søde unge Pige:

235. Ved Simpsons Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Formanden har faaet Øje paa Maria og hendes nye Kavaller og gør harmfnysende Vita opmærksom paa dem.

236. I Nærheden af Jacks Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren forsvinder bukkende, og Williamson lukker Døren til Separatkabinettet og vil have Maria til at gaa ind. Det er kun tøvende og angstelig, at hun gør det. - Williamson følger efter hende, og Døren lukker sig efter dem. Jack kan ikke rigtig lide den Tanke, at det tilsyneladende uerfarne og uskyl-
dige Pigebarn nu er i Klørne paa saadan en Udhaler som hans Passager.

237. Separatkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson faar Maria til at tage Plads i Sofaen og sætter sig ved Siden af hende. Den unge Piges Angst og Uro stiger.

238. Ved Simpsons Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson er rasende over, at hans Bytte er gledet over i andre Hænder, kommer med Trusler og Forbandelser—og gaar saa med usikre Skridt.

239. Kabinettet. Nærbillede i Sofaen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson er sledsk og indsmigrende, — rykker sit Bytte nærmere og forsøger at liste sin Arm om hendes Liv, men Maria faar det forhindret og kryber hen i den fjerneste Sofakrog.

240. Ved Javks Bord.

Paakl.

Pers. rekv.

Simpson kommer, river Døren til Kabinettet op og forsvinder ind i dette. Jack følger spændt, hvad der foregaar.

241. Separatkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson raver hen mod Bordet, Williamson rejser sig ærgerlig over Forstyrrelsen. Maria kryber angst sammen. Formanden bøjer sig ind over Bordet, — han mod Williamson.

242. Nærbillede af Simpsons Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

der er fordrejet af Raseri og Lidenskab. Han knytter trygende Hænderne og hvæser:

"Jeg skal lære ham, - saadan en Overklasseherre, der bare kommer her for at hugge vores Piger"

243. Separatkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Og den halvdrukne Simpson kaset sig over Williamson, der har svært ved at klare sig i Kampen mod den stærke og brutale Arbejdsmand. Maria flygter rædselsslagen hen i den fjerneste Krog af Værelset. Hun presser sine Hænder mod Kinderne.

244. Nærbillede af Maria Ansigt,

Paakl.

Pers. Rekv.

der ræber hendes Angst over Situationen og hendes Forfærdelse over at hun er kommen med i saadant noget.

245. Sapatarkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Williamson har intet Øjeblik mistet sin Ro og afpæret med en vis Overlegenhed Simpsons Udfald.

246. Ved Jacks Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack staar lyttende. Han forstaar, at der er Panik af en eller anden Art i Værelset bagved - og da Tjeneren kommer med Champagnen, gør han ham opmærksom paa spektaklet. Tjeneren sætter Køleren fra sig paa Jacks Bord, tilkalder en Kolega og gaar sammen med ham og Jack ind i

247. Separatkabinettet,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Williamson netop ved en Krafanstrengelse slaar sin Modstander i Gulvet. Tjeneren søger at holde den rasende Simpson nede, Maria løber - ude af sig selv af Angst og Fortvivlelse - hen til Jack.

248. Nærbillede af Jack og Maria.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun lægger sine Hænder paa hans Arm, vender sit blege Ansigt op mod ham, og da hun i hans Øjne kan læse Godhed og Retskaffenhed drister hun sig til at sige:

"De vil hjælpe mig - ikke - Redde mig ud af dette forfærdelige."

Han nikker:

"Jo, det vil han rigtignok."

Og fører hende ud af

249. Separatkabinettet,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Williamson er optaget af at sætte Tjenerne ind i Situationen.

250. Foran Separatkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv

Jack og Maria ud, han betænker sig et Øjeblik og siger saa i en bestemt Tone:

"Nu kører jeg Dem hjem. Det her er ikke noget for Dem."

Maria takker ham med et Blik og modsætter sig ikke han Forslag.

Hun nærer fuldstændig Tillid til sin nye Ven og Beskytter.

De gaar.

251. Separatkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjenerne har saa nogenlunde faaet beroliget Simpson, der trækker sig tilbage, skummende af Vrede over sit Nederlag.

252. Foran Separatkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson kommer ud, ser sig spejdende om efter Vita, og hans Raseri stiger, da han ikke kan faa Øje paa hende.

253. Udenfor "Folket Hus". Ved Jacks Bil.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack kommer sammen med Maria, der i Mellemtiden har faaet sit Overtøj paa. Han lukker Vogn døren, men idet hun sætter Foden paa Vogntrinet, vakler hun og er ved at besvime. Jack griber hende i sine Arme og betragter hende bekymret. Hun tager sig med en Viljeanspændelse sammen, stryger sig med Haanden over Panden.

254. Nærbillede af Marias Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun siger med et halvt forlegent, halvt træt Smil:

"Jeg ved ikke rigtig, hvad der gaar af mig. Men jeg tror, det er fordi jeg ikke har faaet noget at spise i Dag"

255. Ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Har De ikke faaet Noget at spise", mumler Jack og fatter med det samme en Beslutning. Han ~~h~~ikker hurtigt Vogndøren og siger paa sin sædvanlige bestemte Maade til sin Protege:

"Vi gaar ind i Restaurationshaven og faar os en Kop- The,
der er fredeligt nok."

Maria protesterer svagt, men hende Beskytter stikker sin Arm ind under hendes og fører hende hen mod Indgangen til Haven.

256 Ved Simpsons Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson hen til Vita og hendes Kavalier - ~~fortæller~~ arrig, at Pige-
barnet er væk. Vita beroliger ham:

"Det betyder intet, vi ved jo hvor vi har hende."

Simpson liver op igen og drikker videre.

257 Foran Separatkabinettet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren vil til at bære Køleren med Champagnen ind i Kabinettet, da Williamson kommer ud fra dette og betyder ham, at han godt kan lade den staa. Levemanden sætter sig, faar Øje paa Damen, som

J.P.

67.

tidligere paa Aftenen lagde an paa Jack. Paa et Vink fra William-
son, sætter hun sig nu over til ham.

258. Lysthus i Forsamlingsbygningens Have.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack, der sidder lige over for Maria, giver den ventende Tjener
Ordre til hurtigt at komme med noget Smørrebrød. Tjeneren for-
svinder, Jack bøjer sig over mod Maria og beder hende fortælle
lidt om sig selv. Den unge Pige begynder at fortælle. Afblandig.

Ende paa 4 Akt.

J.P.

68.

259. Hallen hos Etatsraaden.

Paakl

Pers. Rekv.

De sidste Gæster er ved at bryde op. Proffesoren staar i Billedets Forgrund og bliver af en Tjener hjulpet i sit Overtøj. "Og saa var der Galoscherne," mumlede han og stavrer hen efter dem.

260. Nærbillede ved den karakteristiske Krog.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Ben famler efter Galoscherne. — og det er foreløbig "Lykkens" han kommer i.

261. Hallen

Paakl.

Pers. Rekv.

Proffesoren bort fra Krogen, tager endnu en Gang Afsked med Etatsraaden og trisser saa af.

262 Nærbillede ved Etatsraadens Gadedør.

Paakl.

Pers. Rekv.

Proffesoren ud, — stikker sin Finger ud i Lufter for at konstatere om det regner, — hvad det ikke gør — og gaar saa beroliget videre.

263. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

En tyk og inponerende Politibetjent - Svale - kommer gaaende hen ad Fortovet. Taagerup kommer ind forrest i Billedet, hilser venligt paa Betjenten og standser.

264. De to's Hoveder.

Paakl.

Pers. Rekv.

Proffessoren udtaler sig om Vejret. Svale har samme Syn paa Sagen som han og siger dernæst:

"De kan jo sagtens gaa hjem i Seng, hvorimod en anden En ikke kender til at sove. "

Taagerup nikker og overrækker højtideligt Betjenten en Vigar.

265. Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to Herrer skilles, Proffessoren skraaer over Gaden.

266. Det andet Forotv.

Paakl.

Pers. Rekv.

En 4-5 lystige og ~~lidt anløbne, unge Mennesker~~ kommer dansende henad Fortovet Arm i Arm. Den arme Proffessor, søger radselslagen ud paa Kørebanen. De unge Mennesker forevinder.

267. Paa Kørebanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærbillede af Proffesorens Ansigt..

Han stirrer hovedrystende og forarget efter dem. Bludselig giver det et Chok i ham.

268. Større Billede af Kørebanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Bil stryger lige forbi ham og ~~passerer en Vandpyt, der er~~ ved Siden af ham.

269. Nærbillede af Proffessoren,

Paakl.

Pers. Rekv.

som bliver rigtig godt oversprøjtet og vandet. Han vrider sine Hænder og mumler:

"Var man dog blot kommet til Verden nogle Aarhundrede før, i den Tid, da Livet var værd at ,eve."

Og han falder hen i filosofiske Tanker. Proffessorens Skikkelse toner over til at blive Proffessoren, klædt som en værdig Bagermand fra det 17 de. Aarhundrede. Han g ar videre.

270. Gaden,

Paakl.

Pers. Rekv.

der er forvandlet til en halvmørk uhyggelig Gade fra samme Aarhundrede. Rendestenene løber rundt i Gaden. Nogle lystige unge Adelsmænd kommer, slutter Kreds om Proffessoren, haaner ham og gør Grin med ham, trækker deres Kaarder og lader dem spille for Nesen af ham. Proffessoren griber Flygten, men er i det

J.P.

71.

samme ved at snuble i Rødestenen.

271. Foran et gammelt Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren kommer gispende og rædselsslagen. Nu er han hjemme, mener han da, og giver sig til at rode efter sine Nøgler.

272. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han faar en Nøgle af kollosale Dimensioner i Haanden, — stirrer maabende paa den, stikker den ende i Døren, som straks giver efter. Professoren tumler ned i

273. en gammel Skænkestue, nærbillede ved Døren og Trappen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Professoren falder omtrent hovedkulds ind ad Døren og ned af Trappen.

274. Skænkestuen. Nærbillede ved et Bord.

Paakl.

Pers. Rekv.

ved hvilket der sidder et Par halvfulde Landsknægte og drikker Øl af store Krus. En af Svendene har en ikke alt for knibsk Opvartningspige paa Skødet og deler sin Opmærksomhed

mellem hende og sit Øl. Den anden Landsknægt brøler, idet han peger mod Proffessoren:

"Naa, der har vi endelig Bødskæren. Han rejser sig.

275. Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han gaar hen og hjælper Proffessoren paa Benene og anbringer ham med haard Haand ved ^{deres} dens Bord. Pigen bliver sendt hen til Disken efter mere Øl.

276. Ved Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Øllet bliver sat frem for ham, Opvartningspigen indtager sit gamle Stæde paa Skødet af den ene Landsknægt, og den ulykkelige Professor bliver draget ind i en ikke helt høvisk Samtale og

~~blivet tvunget til at drikke sammen~~ med de andre Svende, der har Førsteprieteten i Pigen, bliver pludselig klare over, at man skal spille Terninger og rejse sig for at hente dem.

Proffessoren beslutter sig til at benytte Lejligheden og bajer sig frem mod Pigebarnet.

277. Nærbillede af Proffessoren og Opvartningspigen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Proffessoren bønfalder Pigebarnet om at hjælpe ham ud af alle de Rædsler, han er kommet ind i.

278. Nærbillede af Landsknægten.

Paakl.

Pers. Rekv.

der er ved hente Terningerne. Han vender sig og betragter de to.

279. Kort Nærbillede af Proffessoren og Pigen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Proffessoren beder og trygler, men Pigebarnet forstaar ham slet ikke og ler bare

280. Nærbillede af Landsknægten.

Paakl.

Pers. Rekv.

der bliver jaloux.

281. Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Landsknægten drager sin Kaarde, styrter hen til Proffessoren, overdønger ham med ukvemsord og truer ham paa Livet. Proffessoren griber Flugten, men falder over en Stol - og bliver saa af Landsknægten, der assisteres af sin Kammerat, smidt ud af Værtshuset.

282. Gaden udenfor Værtshuset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Proffessoren kommer tumlende ud, havner midt i Rendestenen.

283. I. Bændestenen. Nærbillede af Proffessoren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der skrækslagen stønner:

"Gud, give, dette forfærdigelige Gøglerspil maatte holde op."

Og han griber sig til Hovedet.

284. Del af den gamle Gade,

Paakl.

Pers. Rekv.

der toner over i en moderne Gade.

285. Nærbillede af Proffessoren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der nu er sig selv igen og som ligger i en Vandpyt midt paa

Kørebanelen. Han begynder at samle sig op, medens han filosoferer:

"Du almægtige..... hvilket Mareridt. Jeg maa vist have drukket
en Cognac for meget."

Han rejser sig.

286. Nærbillede af hans Fødder.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den ene Galosche er gledet af, og idet han rejser sig, taber
han ogsaa den anden.287. Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Proffessoren skynder sig hjem uden at skænke Galoscherne en Tanke. Vor gamle Bekendt, Politibetejnten, kommer travende - nu i Selskab med en Vægter De to standser et Øjeblik.

288. Nærbillede af Betjenten og Vægteren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betjenten udvikler sin Livsfilosofi og sin Mening om Politik. Vægteren hører distraitt efter - peger pludselig ud mod Kørebanen.

289. Paa Kørebanen, Nærbillede af Eykkens Galoscher,

Paakl.

Pers. Rekv.

der ligger malerisk henslængt.

290. Nærbillede af Betjenten og Vægteren.

Paakl.

Pers. Rekv.

De gaar ud paa Kørebanen hvor Galoscherne ligger.

291. Paa Kørebanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to kommer, - Vægteren bukker sig efter Galoscherne, siger til Betjenten:

"Hvis jeg var Dig, vilde jeg skrybe i dem. Du kan dog ikke bringe dem paa Hittegodskontoret, førend i Morgen."

Betjenten betragter dem haanligt:

"De er virkelig alt for smaa"

Og han fremviser til sammenligning, en af sine ~~høgtige~~ Fødder. Vægteren faar ham dog til at prøve en af Galoscherne.

292. Nærbillede af Foden og Galoschen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Galoschen udvider sig og Foden glider let ned i den.

Trickbillede. "Lykkens Galoscher passer til enhver Fod.

293. Paa Kørebanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betjenten trækker ogsaa i den anden Galosche og gaar videre

med sin Sludrebroder.

294. Foran "Folkets Hus", Jacks Bil set forfra.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack og Maria kommer, man ser paa dem, at de er blevet Venner.

Jack sætter Motoren i Gang og faar Maria til at sætte sig ind i Vognen. Straks efter sidder han selv ved Rattet. Afgang.

295. Nærbillede af Maria i Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun har et roligt og lykkeligt Udtryk i Ansigtet. Efter at hun har lært Jack at kende, føler hun sig ikke saa ulykkelig mere, og pines ikke som før af bange Anelser for Fremtiden.

296. Foran Huset hvor "Tanten" bor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bilen kører frem, standser, - Jack springer ned fra Chaffeursædet og lukker Vogn døren op.

297. Nærbillede ved Vogn døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria stiger ud, og de to unge Mennesker tager Afsked. Jack sik-
re sig, at han har Chancen for at træffe den unge Pige en anden
Gang.

298. Foran Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria gaar hen til Gadedøren, og banker (eller ringer) paa. Jack
bliver staaende ved Vogen og afventer Begivenhedernes Gang.

299 Sideværelse hos "Tanten".

Paakl.

Pers. Rekv.

ved Siden af det oprindelige præsenterede Værelse. "Tanten" en "Dame"
af samme Type og to Mandfolk, der ikke gør et særligt Gentlemanlike
Indtryk, sidder og spiller Kort og drikke. "Tanten lytter, rejser
sig med en gnaven Mine, og gaar.

300. Foran Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Tanten aabner Døren for Maria.

301. Nærbillede ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria sender Jack et sidste taknemmeligt Smil - "Tanten" skæ-
ler interesseret hen til Bilen.

302. Nærbillede ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack tager hilsende til Huen.

303. Foran Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Tanten" forsvinder med Maria. Jack ser langt efter den og kører
bort.

304. Første Værelse hos "Tanten"

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria og "Tanten" ind. Den lidet talende Dame udtrykker sin
Forbauselse over, at Maria kommer alene, - og peger saa mod So-
faen og et Tæppe, der ligger der og siger:

"Jeg har Familiebesøg, men hvis De vil gaa til Ro, kan De lægge
Dem der." _ _

Og hun nikker til den unge Pige og forsvinder ind i

305. Sideværelset,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor hun hviskende giver sig til at refere.

306. Første Værelse Nærbillede af Maria,

Paakl.

Pers. Rekv.

der har sat sig ned og erindrer sig Aftenens Begivenheder. Et lykkeligt Smil spiller om hendes Mund, og hun giver sig langsomt til at tage sit Liv af.

307. "Folkets Hus". Ved Simpsons Bord.

Paakl

Pers. Rekv.

Simpson drikker stadig tæt, - bøjer sig hen mod Vita og siger:
"Hun nikker og giver ham en Nøgle. Han stikker den ned et triumferende Grin til sig - og gaar.

308. Hos "Tanten". Første Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria hænger Silkelivet fra sig, - som hun har taget af, - kan ikke faa sig selv, til at afføre sig mere af sit Tøj og lægger sig saa paa Divanen. Hun trækker Tæppet op om sig.

309. Foran Garegen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack kommer slentrende ud fra Garagen, hvor han har anbragt sin Bil, - nikker Godnat til et Par Koleger, der gaar videre. Han bliver selv et Øjeblik staaende.

310. Nærbillede af Jack.

Paakl.

Pers. Rekv.

der faar Ild paa en-Cigaret, og hvis Tanker stadig drejer sig om Maria. Han fatter en Beslutning.

311. Foran Garagen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack gaar hurtigt bort. - Han har besluttet at kaste et sidste
Elik til den Elskedes Vindue, inden han gaar hjem.

312. Foran "Tantens" Gadedør.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson kommer, - lukker sig ind og lader Nøglen sidde i Døren.

313. Første Varelse. Nærbillede ved Døren til Trappen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Døren aabnes forsigtigt og Simpsons skulente Ansigt, kommer til
Syne. Han bliver staaende inden for Døren. Ser:

314. Nærbillede ved Divanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria sover trygt og smiler lykkeligt i Sovne. Tæppet er gledet
ned om hende, og hendes Bryst er halvt blottet.

315. Nærbillede af Simnson.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Ansigt fortrækker sig i Ondskab og Begær. Han gaar lang-
somt gennem

316. Stuen, og hen mod Divanen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han betragter et Øjeblik den slumrende Skønhed, bøjer sig saad ned over hende og presser sine brændende Læber mod hendes Skuldre. - Maria farer op - bliver grebet af Skræk og Fortvivlelse, da hun ser, hvem det er der staar bøjet over hende. Hun skriger i Angst og forsøger at undslippe Simpsons favnende Arme.

318. Sideværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Tanten" lytter, lister hen til Døren og ~~griber om Nøglen,~~

319. Nærbillede af Nøglen og haanden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun læser Døren.

320. Sideværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun gaar bort fra Døren, siger med et modbydeligt Grin:

"Hvad der sker derinde, kommer ikke os ved. Dem om det."

De andre nikkør.

321. Første Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria har faaet revet sig løs fra Simpsons Tag, - styrter hen mod Døren til Gangen - men hendes Modstander spærrer hende Vej. Og hun søger saa hen til Døren til Sideværelset.

322. Ved Døren til Sideværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun river og slider i Haandtaget, ~~men Døren er laaset~~ og hun ræber om Hjælp - men ingen svarer.

323. Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Og den vilde Jagt fortsættes.

324. Udenfor "Tantens" Hus.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack kommer gaaende ~~standsør~~ uden for Gadedøren.

325. Førsteværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson har netop igen faaet fat i den unge Pige, - da det med en Krafanstrengelse lykkes hende at vælte ham over mod Bordet. - Som et jaget Dyr styrter hun hen mod Gangdøren og ud.

326. Foran "Tantens" Hus. Uden for Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack skal netop til at gaa, -- da Døren bliver revet op, og den tungt aandende Maria styrter ug og bogstaveligt talt havner i hans Arme.

327. Nærbillede af de to.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun ser op paa ham, - opdager først nu, hvem han er og siger med Glædestaarer i Øjnene:

"Gud være lovet, at det var Dem!"

Hun klynger sig ind til ham, og klapper ømt hendes Kind, da de pludseligt ser op mod Døren.

328. Foran Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den ophidsede Simpson kommer til Syne, - men da Jack gør en truende Bevægelse mod ham, trækker han sig øjeblikkeligt tilbage. Kryster som han er.

329. Nærbillede af Jack og Maria.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun opdager rødmende, hvor mangelfuld hendes Paaklædning er - og ordner med skælvende Fingre sit lange Haar, der er faldet ned om hende, saaledes, at det nogenlunde dækker hendes nøgne Hals og Skuldre. Hun fortæller Jack, at hendes faa Ejendele er i det Hus, hun nu har forladt. Jack gaar op

330. Foran Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

og dunderer paa.

331. Første Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson gaar fænderskørende op og ned ad Gulvet. Atter har den Fyr krydset hans Planer. "Tanten" kommer ind, - og spørger hvordan det er gaaet, - men inden hun faar Svar, hører de Jacks Banken.

332. Foran Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack dunderer paa Døren og siger i en truende Tone:

"Udlever øjeblikkelig den unge Figes Ejendele - eller jeg tilkalder Politiet.

333. Første Værelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Tanten giver sig arrig til at samle Maria Ting sammen.

334. Større Billede foran Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack og Maria venter. Gadedøren aabnes paa Klem og "Tanten" rækker de forskellige Ting ud. Maria begynder hurtigt at iføre sig sit Kjøleliv.

335. Nærbillede v d Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

"Tanten"s Ansigt skimtes i Døraabningen. Hun stikker Haenden ud, og tager Nøglen af Døren. Hun drister sig til at stikke

Hovedet noget mere ud ad Døren og siger ondt og arrigt:

"Saadan en utaknemmelig Tøs, som ikke skønner paa alt det gode,

man har gjort hende. De skulde nødigt tale om Politi, saa dan et Par Eventyrere.

336. Større Billede foran Gadedøren.

Paakl,

Pers. Rekv.

Jack gør en Bevægelse mod Døren, - og som et Lyn forsvinder Kvindemenneskets Hovede Jack hjælper saa Maria i hendes Trøje og siger til hende:

"Nu gaar De med hjem til min Moder. Hun har kun mig - og vil modtage Dem med aabne Arme."

Den unge Pige trykker taknemmeligt hans Haand, - han lægger sin Arm i hendes, og de gaar.

337. Første Værelse. Nærbillede af "Tanten" og Simpson.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han fortæller hende hvad der er sket og slutter med at sige:

"Og jeg helmer ikke, før jeg faar Ram paa den storsnude Tøs, og hendes Galan."

"Tanten nikker:

"Simpson er ogsaa blevet taget fælt ved Næsen."

Afblænding.

338. Foran Huset, hvor Jack bor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack og Maria kommer, forsvinder ind ad Gadedøren

339. Jacks gamle Hjem. Spisestue. Nærbillede af Jacks Moder.

Paakl.

Pers. Rekv.

En gammel Kone der sidder og strikker. Hun sidder og venter utaalmodigt paa Sønnens Hjemkomst. Et hyggeligt Thebord har hun arrangeret. Pludseligt farer et lys Smil over hendes Ansigt:

"Nu kommer hendes Dreng."

340. Hele Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Moderen rejser sig, og i det samme kommer Jack og Maria ind fra Entreen. Jack præsebterer med en vis Forlegenhed de to Kvinder for hinanden og forklarer med et Par Ord Moderen, at Maria staar ganske i Verden, og at hun trænger til hende. Den gamle Kone betragter opmærksomt den unge Pige.

341. Nærbillede af Jacks Moder og Maria.

Paakl.

Pers. Rekv.

Moderen byder i hjertelige Ord, Maria "Velkommen", og den unge Pige faar Taarer i Øjnene over den megen Godhed hun møder.

342. Hele Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ganle Madam Henderson faar Maria og Jack anbragt ved Bordet, faar et Par Kopper til frem og skænker The for dem.

343. I en Krog ved Kækkelovnen.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor der staaer en Kurv, der er Huskatten Residens. Katten ligger og sover, rejser nu Hovedet og springer ud af Kurven.

344. Nærbillede ved Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

De tre sidder i hyggelig Samtale. Katten kommer ~~spankulerende~~, standser foran Maria.

345. Nærbillede ved Maria Nederdel.

Paakl.

Pers. Rekv.

Katten kigger op paa hende og sætter saa i et Spring op paa hendes Skød.

346. Ved Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Katten lægger sig svindende til Hvile, - Jacks Moder rejser sig, bøjer sig ned over Maria og siger:

"Nu vel jeg at De er et godt Menneske, for saadant noget tager Pjews ikke fejl af."

Og hun kysser kærligt den unge Pige. Afblanding.

347. Gade foran en Beværtning

Paakl.

Pers. Rekv.

Betjent Svale og han Ven - Natvægteren kommer marcherende. Det er stadig Svale, der har Ordet. De gaar ind i en Port forrest i Bill. Sidegrund. Der panoreres saa meget, at man ser den standse inde i Porten uden for en Bagindgang til Beværtningen. Vægteren banker et bestemt Signal paa Døren og lytter saa gabende til Betjentens Foredrag.

348. Nærb. ved Døren, der aabnes paa Klem. En hvidærmot Tjenerhaand langer to Bajere ud. Betjenten og Natvægteren napper Øl-lerne, og Døren lukkes igen. Svale tørrer Ølskummet af sit Hvalrosseskæg og siger:

Titel: "Nej, Verden er uretfærdig! Tænk sig, at de Herrer i Ministeriet, der fører et idyllisk Slaraffenliv, skal bestemme, hvor meget, eller rettere hvor lidt vi andre Arbejdstrælle skal tjene!"

Vægteren nikker og drikker:

Titel: "Ja, det er saa sandt, - saa sandt!"

HR.

Betjenten sætter sig ned paa Dørtrinet.

349. Nærb. af den siddende Betjent,

Paakl.

Pers. Rekv.

som man ser har "Lykkens Galoscher" paa. Han kigger op mod sin Kammerat og siger i en drømmende Tone:

Titel: "Nej, man er kommet paa den gale Hylde! Man skulde have været Minister, skulde man! Ja, sikken en Tjans at være Justitsminister f. Eksp!!"

Og han hengalder til lyse Fantasier. (Bill. toner over i)

350. Deputeretkammeret. Nærbill. af Svale,

Paakl.

Pers. Rekv.

der nu er Justitsminister, og som sidder omtrent i samme Stilling som i Bill 349. Han lytter med en træt og melankolsk Mine til en Taler.

351. Større Bill. af Deputeretkammeret,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvis Medlemmer lytter til den ret øphidsede Taler, der tordne løs fra Talerstolen.

352. Nærb. paa Talerstolen.

Paakl.

Pers. Rekv.

en ianatisk politiker raser mod Ministeren:

Titel: "Den ærede Justitsminister er altsaa en Vendekæbe,
- en gemen Levebrødspolitikker, - en Polyp!"

353. Forsamlingen,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvis Meninger er stærkt delte.

354. Nærb. af Ministeren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der med paatagen Ro hører paa Talerens Uelskværdigheder.

Afblending.

355. Interviewere. Forværelse i Ministerialbygningen.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Flok Journalister venter paa at komme ind til Justitsministeren. De slaas som vilde Dyr for at komme til at staa nærmest ved den Dør, der fører ind til Helligdommen. Omsider lukkes en af dem ind i

356. Ministerens Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Svale rejser fra sit Arbejdsbord og stiller sig til Disposition for Journalisten. Denne begynder at udsperge ham.

357. Nærbill. af Ministerens Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han fumler sig i Skægget og svarer eftertænksomt paa de stillede Spørgsmaal.

358. Nærb. af Journalisten;

Paakl.

Pers. Rekv.

der energisk grifler Visdomsordene ned.

359. "Fyraften". Krog af Hallen hos Ministeren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren er ved at hjælpe Svale med Overtøjet og siger ærbødig:

Titel: "Fruen er taget til Selskab, og Børnene er komne i

Seng! Jeg har givet Ordre til, at Maden skal sættes

paa Bordet til Deres Ekscellence!"

Ministeren nikker og gaar ind i

360. Den store Spisestue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han har givet sin omfangsrige Mappe til Tjeneren. Han sætter sig i ensom Majestat ved Spisebordet.

361. Nærb. af Ministeren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der træt og uden Appetit giver sig i Lag med sit Maaltid.

Samtidig løber han Aviserne igennem og læser et gement Over-

fald paa sig selv. Han smiler bittert og kaster et Blik hen
paa

362. Det gamle Bornholmerur,

Paakl.

Pers. Rekv.

der viser 9 $\frac{1}{2}$. (Bill. blandes af)

363. Ministerens Arbejdsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv.

Svale kommer ind og sætter sig ved sit Arbejdsbord,

364. Nærb. ved Skrivebordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han giver sig med en træt Mine til at aabne for Mappen.

Der er mange Sager, han skal have sat sig ind i, inden han
kan gaa til Ro. Pludselig ser han irriteret mod Døren,

365. Arbejdsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hans Sekretær kommer ind med en Mæggde-Breve, der skal
besvares eller i al Fald underskrives.

366. Ved Skrivebordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sekretæren stiller sig afventende, men Ministeren betyder
ham utaalmødt, at han godt kan forsvinde. Han skal tage

sig af Korrespondancen siden! Sekretæren trækker sig bukkende tilbage. Ministeren fordyber sig i de mange Akter, han har taget frem fra Mappen.

367. Nærbill. af Ministeren,

Paakl.

Pers. Rekv.

der læser et Andragende fra Hovedstadens ~~Betjente~~ om Forbedring af deres Kaar. Svale læner sig tilbage i Stolen og siger med et Hjertesuk:

Titel: "Man skulde være Betjent, skulde man! Baade ~~ens~~ Arbejde og ens Ansvar vilde blive mindre!"

(Bill. toner over i)

368. Nærb. af Betjenten, som 349.

Paakl.

Pers. Rekv

Det giver et Ryk i Betjenten. Han ager sig til Hovedet og rejser sig forskræmt.

369. Nærb. af Betjenten og Vægteren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Svale støder nervøst sin Flaske mod Kammeratens og siger:

Titel: "Jeg tror, jeg drømte. Men godt var det, jeg vaagnede igen! Skaal! De drikker, og Bill. blandes af

5 A K T.

Nogen Tid senere.

370. Det indre af en idyllisk Forstadskirke.

Paakl.

Pers. Rekv.

Billedet blændes saa meget op, at man ser Marias og Jacks Ansigter helt i Forgrunden. Billedet blændes helt op, - saa man ser ud over hele Kirkerummet. Maria og Jack knæler ned forrest i Billedet, og man tænker sig at Præsten staar foren dem. Paa en Stol foran Kirkestolene sidder gamle Madam Henderson. En halvgammel, fedtglinsende Degn attar i Nærheden af hende. - Helt i Baggrunden, - lige inden for Kirkedøren - staar en af Jacks Kammerater - en Chaffeur, med Kasketten i Haanden.

371. Nærb. af Madam Henderson.

Paakl.

Pers. Rekv.

der smaagræder af Glæde og Rørelse. Der panoreres videre, - standes et Øjeblik ved den salvelsesfulde Degn, saa panoreres der videre forbi de tomme Korkestole, indtil der standses ved en af de bagerste. En Kvindeskikkelse skjuler sig i et Hjørne af Stolen. Skikkelsen rejser sig lidt og stirrer nysgerrigt op mod Koret, - og man ser, at det er Vita. Der panoreres videre og standses endelig ved Chaffeuren foran Kirkedøren.

372 Nærb. i Koret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den hyggelige Præst slutter med at sige:

"Søg ikke Rigdom, ikke Magt eller Ære - men den sande Lykke,
der bygges Kærligheden paa.

Og saa forretter hans Vielsen.

373. Nærbillede af Vita,

Paakl.

Pers. Rekv.

der ser op mod Koret med et blik, der baade røber en vis Betagelse af Situationen og en kraftig Misundelse over de to's Lykke.

374. Ved Koret.

Paakl.

Pers. Rekv

Præsten lykønsker de nygifte,- som den gamle Moder rørt omfavner.

375. Kirken.

Paakl.

Pers. Rekv.

De nygifte og gamle Madam Henderson forlader Kirken. Chaffeuren der stod ved Døren er gaaet ud i Forvejen.

376. Kort Nærbillede af Vita,

Paakl.

Pers. Rekv.

der dukker frem fra sit Skjul og stirrer efter den Hendersonske Familie.

377. Uden for Kirke.

Paakl.

Pers. Rekv.

En Bil holder og venter. - Chaffeuren ønsker de nygifte til Lykke,- og Jack siger saa:

"Og saa kører Du os nok hen til Regina Kaféen."

Chaffeuren nikker med et smøret Smil,- lukker Vognedøren i efter dem - og kører.

378. Barbillede ved Kirkedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita kommer ud,- stirrer efter de Bortkørende og skynder sig bort.

379. Foran Garagen.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor der holder en hel Del Biler. Brudebilen kommer,- og Chaffeuren styrer den gennem de aabne Porte ind i

380. Garagen.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor der staar dækket et festligt Bord med Vin og Kransekage, om hvilket en Mængde Chaffeurer - og ogsaa Phillips, der er iført en elegant Jaket,-staar. - Bilen standser.

381. Nærbillede ved Bildøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack springer forbløffet hg ud af Vognen, og bliver rørt over den Overraskelse, Kammeraterne har beredt ham. Han hjælper Maria og sin Moder ud af Vognen.

382. Større Billede i Garagen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De nygifte bestormes med Lykønskninger og føres saa hen til Festbordet. - Der skænkes op i Glassene,- og Phillip begynder at tale.

383. Nærbillede af Phillip,

Paakl.

Pers. Rekv.

der taler,

"Jeg synes, at jeg selv har gjort det ganske godt her i Verden,- og alligevel tror jeg, at Jack har faaet den bedste Del. Rigdom og Magt er dog ikke i Stand til at skabe den sande Lykke, og den har han fundet."

384. Nærbillede af Jack og Maria,

Paakl.

Pers. Rekv.

der ser paa hinanden med Øjne, der straalere af Kærlighed og Lykke.

385. Garagen. Omkring Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Philips udbringer et Leve for Brudeparret,- og Hurraraabene runger gennem Garagen.

386. Foran Indgangen til Fabrikken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson staar og ryger paa en Cigar. Han stirrer utaalmodigt hen ad Gaden,- og da Vita endelig kommer udspørger han hende ivrigt.

387. Nærbillede af Simpson og Vita.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Kvinde referer, og Formanden nikker eftertænksomt:
"Naa saa de var meget lykkelige," mumler han,

"men de skal ikke undgaa min Hævn."

Hans Ansigtsudtryk bliver mørkt og hadefuldt.

388. "I Mellemtiden var "Lykkens Galoshher" havnet paa Hittegods-kontoret.

Hittegodskontoret. Nærb. paa en Reol.

Paakl.

Pers. Rekv.

Opblanding med den runde Fortoner - Billedet blændes kun saa meget op, at "Lykkens Galoscher" ses alene. Lidt efter blændes Billedet helt op, - saa man ser nogle flere Galoscher, af et noget andet Udseende.

389. Hittegodskontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sæbjørnsen er ved at trække i sit Overtøj. Et Par andre Kontorister er ved at gøre klar til Opbrud. Sæbjørnsen skal til at gaa, - da han eftertænksomt standser:

"Gud ved, om man ikke kunde laane et Par Galoscher. Det er jo et forfærdeligt Føre i Dag."

En af Kontoristerne nikker:

"Det kan han da vist godt."

Sæbjørnsen gaar hen til Reolen med Galoscherne.

390. Nærbillede ved Reolhylden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sæbjørnsens Hænder fumler om de forskellige Galoscher, og det bliver "Lykkens Galoscher", der finder Næde for hans Øjne.

301. Hittegodskontoret.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han trækker i Galoscherne, og de passere ham storartet. Han gaar hen til Vinduet og kigger ud af Vinduet.

392. Nærbillede ved Vinduet med Udsigt til Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv.

En fornem Ekvipage ruller forbi, - og Sæbjørnsen ser et glimt af en ældre, distingveret Herre og en ung, smuk Dame. - Vognen forsvinder, og Kontoristen siger med en Mine, der røber hans Misundelse og Utilfredshed:

"Ja, saadan skulde man have det. En magelig Vogn at sidde i, en elegant Dame at underholde sig med, og en overdaadig Middag at tage hjem til."

Billedet toner over i

393. Ekvipagen. Nærbillede af Sæbjørnsen,

Paakl.

Pers. Rekv.

der nu har indtaget den distingverede Herrs Plads. Hans Ansigt-udtryk er dog hverken smilende eller lykkeligt. Han ser bleg og lidende ud. Han betragter kritisk sin Ledsagerinde.

394. Nærbillede af Sæbjørnsen og den unge Dame

Paakl.

Pers. Rekv.

Den forhenværende Kontorist ser paa den unge Dame og bliver lidt uhyggeligt til Mode, da han opdager, at det er en "Røde Kors" Søster.

395. Foran en elegant Ejendom.

Paakl.

Pers. Rekv.

Ekvipagen kommer - standser - En Tjener iler ud fra Huset.

396. Nærbillede i Vognen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sæbjørnsen vil rejse sig, men synker tilbage i Sædet, - stormende af Smerte. Sygeplejersken siger bebrejdende:

"De maa virkelig være forsigtig. Glem dog ikke, ... at De har Podogra."

Tjeneren og Kusken hjælper ham ud af Vognen.

397. Foran Ejendommen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han nærmest bæres ind, - og man ser, at hans ene Fod er omviklet med Bandager.

398. Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv.

i hvælken der staar dækket et pragtfuldt Bord. Sæbjørnsen bliver anbragt i sin Stol og Sygeplejersken sætter sig i Nærheden af ham.

399. Nærbillede ved Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sæbjørnsens Øjne skinner, da han faar Øje paa Vinkaraflen. Hun Han griber den og poster op i sit Glas, men Sygeplejersken siger forfærdet:

"Vil De da myrde Dem selv."

Og hun tager det fyldte Glas over til sig - holder et Par Draaber Rødvind op i et andet Glas, - fylder det med Vand for Resten og skyder det over til Sæbjørnsen. En lækker stegt Kylling bliver

sat paa Bordet, - "Patienten" tager den - men "Søsteren" river den fra ham og iredtesætter ham strengt. - Kyllingen forsvinder over paa hendes Tallerken, og Sæbjørnsen faar stukket en Tallerken Havregrød ud. .

400. Nærbillede af Sæbjørnsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

der nipper til Grøden - og saa stønner i Rædsel:

"Havregrød."

Han ser sig om i Værelset, - faar Øje paa

401. En stor, dansk Hund,

Paakl.

Pers. Rekv.

der ligger paa et Tæppe og sover.

402. Ved Bordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Sæbjørnsen giver Tjeneren Ordre til at servere Grøden for Hunden. Sygeplejersken protesterer, men hendes "Patien" vil ikke høre Fornuft, og Tjeneren maa parerer Ordre.

403. Nærb. ved Hunden.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tallerkenen bliver sat ned til den. Hunden snuser til den og lister saa væk med Halen mellem Benene.

Dagligstue. Ved et Vindue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Tjeneren kører en Rullestol, i hvilken Sæbjørnsen sidder, hen foran Vinduet og forsvinder. Sygeplejersken kommer og tyller noget Medicin i ham, hvilket han kun nødtvunget finder sig i. -----
Saa stirrer han med Fortvivlelse i Blikket ned paa Gaden gennem Gadespejlet.

405. Gadespejlsbillede.

Paakl.

Pers. Rekv.

I Forgrunden holder der en Kulvogn. En fattig klædt, beskidt, - men gemytlig Kulmand kommer hen til Vognen. Han har nogle tomme Kulsække under Armen og gnadsker paa et Æble. Sækkene kyler han op i Vognen og entrer selv op paa Kuskesædet. Han lægger Æblet fra sig et Øjeblik, medens han faar Ild paa sin Shagpipe.

HR.

406. Nærbill. af Kulmanden,

Paakl.

Pers. Rekv.

der skiftevis gnædsker Eble i sig og damper paa sin Pibe.
Han ser op, tænkes at faa Øje paa Sæbjørnsen ó Gadespejlet
og hilser forsorent med Eblet.

407. Dagligstuen. Nærb. af Sæbjørnsen,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvis Ansigt vender søg bort fra Gadespejlet. Han sukker:
Titel: "Ja, hvem der ikke havde ødelagt sit Helbred ved at
spise for meget eller drikke for meget! Hvem der var
rask, selv om man saa ogsaa var fattig!"

Bill. toner over i:

408. Hittegodskontoret. Nærb. af Sæbjørnsen ved Vinduet,som 392.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han misser med Øjnene, og farer saa forvirret ud af

409. Kontoret,

Paakl.

Pers. Rekv.

medens de andre Kontorister hovedrystende stirrer efter ham.

410. Titel: Lykke---

Spisestuen i Jacks Hjem. Nærb. af Marias Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Bill. blandes op med den runde Fortoner, og man ser den unge Hones glade og lykkelige Ansigt. Hun nipper til sin Kaffe og pludrer samtidig fornøjet med sin Svigermoder, som man dog ikke ser i dette Billede.

411. Større Billede af Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der vil vist ikke være noget ukorrekt i at lade denne Stue være den samme som den tidligere viste Stue i Jacks Hjem. Man maa altsaa tænke sig, at de Nygifte har slaaet sig ned i det gamle Hjem, i hvilket Moderen stadig bor. Maria rejser sig og gaar hen til gamle Madam Henderson, der sidder i en magelig Lænestol.

412. Nærbill. ved Lænestolen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria sætter sig paa Kanten af Stolen, lægger sin Arm om Svigermoderens Skuldre og siger i en indsmigrende Tone:

Titel: "Du har sagt engang, at du gemmer saa mange Minder fra Jacks Barndom. Vil du ikke gaa med op paa Loftet og vise mig dem!"

Den gamle Kone nikker mildt, og hun og Svigerdatteren gaar ud af

413. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De er neppe gaaet ud ad Døren, før Katten, der har siddet i Sofaen, entrer op paa Bordet og giver sig til at snuse til Flødekanden.

415. Pulterkammer.

Paakl.

Pers, Rekv.

Madam Henderson og Maria kommer ind, og den gamle Kone giver sig til at finde Jacks gamle Legetøj frem og falder i Rørelse ved hvert Stykke, hun faar i Haanden. En Legetøjshest, en Nisse en Sabel og mange andre mærkelige Ting faar hun fat paa.

Der staar ogsaa en morsom gammel Vugge deroppe. Maria drager Svigermoderen hen til Vuggen.

416. Nærb. ved Vuggen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria siger undseligt:

Titel: "Svigmor, kunde det ikke være morsomt at se, hvordan

Jacks gamle Vugge vilde tage sig ud i Soveværelset!"

Den gamle betragter Maria med et forskende Blik, smiler saa stille og kysser hende kærligt.

417. Pulterkammeret.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to bærer Vuggen ud.

418. Spisestuen. Nærb. af Katten,

den sidder paa Bordet og labber Fløde i sig... Flødekanden er væltet. Pludselig farer Dyret sammen. Den onde Samvittighed lyser den ud af Øjnene.

419. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

I et Spring er Katten ned af Bordet og inde under Sofaen. Marba og Madam Henderson kommer med Vuggen, som de bærer ind i

420. Soveværelset

Paakl.

Prrs. Rekv.

og stiller ved Siden af Marias Seng. ~~Fre Bunden af et Klædeskab~~ finder den gamle Kone Puder og Tapper frem.

421. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack, i Chauffeurdragt, ~~kommen smuggrinende~~ ind fra Entreen, finder til sin Overraskelse Stuen tom og lytter og ~~gaar saa~~ ind i

422. Soveværelset,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor han finder sin Hustru og sin Moder ivrigt optaget af at arrangere Vuggen. Maria bliver forlegen, men Jack lader som ingen Ting og siger:

Titel: "Jeg kom lige forbi med Vognen og vilde saa smutte
op for at faa en Taar Kaffe!"

Moderne skynder sig ud, og Jack gaar hen til Maria og lægger
sin Arm om hendes Liv.

423. Nærb. af Jacks og Marias Ansigter.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han spørger hende blidt:

Titel: "Er det virkelig sandt?"

Hun nikker rødmende og skjuler sit Ansigt ved hans Skulder.

Han kysser hende paa Panden, og saa ser de begge ned mod Vuggen.

424. Nærb. af Vuggen.

Paakl.

Pers. Re v.

Et yndigt Drengbarn toner frem i den, løfter sine buttede
Arme op mod dem - og toner saa atter bort.

425. Nærb. af Jacks og Marias Ansigter.

Paakl.

Pers. Rekv.

De ser atter op fra Vuggen, omfatter hinanden med et Blik,
der aander af Kærlighed og gaar saa stille ud af

426. Soveværelset

og ind i

427. Spisestuen,

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Moderen har skænket Kaffe op til Jack.

428. Foran Huset. Billedet taget fra Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gennem den aabne Yderdør, ser man Jacks Bil holde udenfor.

Vita kommer og gaar op ad Trappen.

429. Trappegangen foran Jacks Dør.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria følger sin Mand ud, kysser ham ømt til Afsked og gaar saa ind igen. Jack skynder sig ned ad Trappen, opad hvilken Vita netop kommer. Chauffeuren kender hende jo ikke, men tager dog til Kasketten og akynder sig saa videre. Vita stirrer eftertanksomt efter ham og ringer saa paa Maria lukker op.

430. Narb. ved Døren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den unge Kone er meget overrasket over det uventede Besøg,

og Vita siger med den hjerteligste Mine, hun kan anlogge:

Titel: "Jeg længtes saadan efter dig, og saa fik jeg opsporet
din Adresse!"

Maria beder "Veninden" ind.

431. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Madam Henderson er ved at tage af Bordet, da Vita og Maria kommer. Maria præsenterer og faar "Veninden" til at tage Plads.

432. Nærb. af Vita og Maria.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita er Elskværdigheden selv og bebrejder Maria, at hun aldrig har ladet høre noget fra sig. Den unge Kone kan ikke staa for den megen Elskværdighed og tør efterhaanden op. Afblænding.

433. Titel: Nogle Maaneder senere havnede "Lykkens Galoscher" paa Auktionsbordet

Nærb. af "Lykkens Galoscher",

der ligger paa Auktionsbordet sammen med en Del andre Rariteter. Man ser en Haand komme ned i Billedet og tage Galoscherne op.

434. Omkring Auktionsbordet,

Paakl.

Pers. Rekv.

der er tæt besat med Opkøbere af begge Køn. For Bordenden troner Auktionarius. Han rækker "Lykkens Galoscher" i Vejret. Madam Henderson, der som saa mange gamle Koner, har en Faible for Auktioner, har ogsaa Plads ved Bordet.

435. Nærb. ved Auktionarius,

Paakl.

Pers. Rekv.

der svinger med Galoscherne og i drastige Vendinger fremhæver deres Fortræffelighed.

436. Nærb. af nogle af Auktionsgæsterne.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der panoreres forbi forskellige Typer, der alle paa forskellig Maade rynker paa Næsen af Galoscherne. De standser ved Madam Henderson, der kommer med et Bud.

437. Auktionsbordet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Da ingen andre byder paa Galoscherne, bliver de tilstaaet Madam Henderson, som faar dem overrakt.

438. Nærb. af Madam Henderson,

Paakl.

Pers. Rekv.

der betragter Galoscherne, finder dem meget tiltalende og fornøjet mumler:

Titel: "Dem maa Jack da blive glad for!"

Hun har allerede købt et Shawl og en lille Staalampe.

439. Gadehjørne i Nærheden af Bilholdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson og ^{Vita} kommer gaaende, standser paa et Tegn af Simpson ved Hjørnet. Arbejdsformanden kaster et Blik omkring Gadehjørnet, nikker triumferende og giver saa sin Ledsager-

ske nogle sidste Instrukser. Vita forsvinder, Simpson trykker sin bløde Hat lidt længere ned i Panden og drejer saa om Hjørnet.

440. Ved Bilholdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack sidder paa sin Vogns Trinbrædt og sludrer med en Kollega, da Simpson kommer.

Titel: "Centralbanken!"

siger Formanden kort og sætter sig ind i Vognen, Jack sætter Bilen i Gang.

441. Nærb. af Simpson i Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han gennemtænker endnu en Gang sin Plan, tager sin Tegnebog, der strutter af store Pengesedler, op af Inderlommen og finder en Tikroneseddel frem af den.

442. Foran "Centralbanken"

Bilen kører frem og standser.

443. Nærb. ved Bildøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson staar ud, smækker Vogn døren i og betaler Jack med Tikronesedlen.

444. Foran Banken.

HR.

113.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson forsvinder ind i Banken.

445. Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Her staar Vita og venter. ~~Simpson ind og hen til hende.~~

446. Uden for Banken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack kører bort.

447. I Vestibulen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita skynder sig ud af Lokalet. ~~Simpson gaar ind i selve~~

448. Banklokalet

Paakl.

Pers. Rekv.

og hen til Skranken.

449. Nærb. ved Skranken.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han hilser paa Kassereren ~~som paa en gammel Bekendt og griber~~
saa efter sin Tegnebog. Den er væk!

Titel: "Jeg maa have glemt den i Bilen, for jeg havde den der!"
mumler han og skynder sig bort.

450. Ved Bilholdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack kører sin Bil ind paa dens sædvanlige Stade og skal netop til at staa ud af Vognen, da ~~hans Moder kommer med~~ sine Auktionsindkøb i Favnen. Jack hilser smilende paa hende.

451. Nærb. af Jack og Moderen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Madam Henderson viser med Stolthed sine nyerhvervede Skatte frem, rækker Sønnen Galoscherne og siger:

Titel: "Jeg har købt dem til dig, og glød mig nu med at tage dem paa... Det kunde da blive Regnvejrb!"

og Jack føjer sig godmodigt efter hendes Ønske.

452. Titel: Og saaledes vilde Skæbnen, at "Lykkens Galoscher" omsider tilfaldt et lykkeligt og tilfreds Menneske.

Nærb. ved Jacks Fødder

Paakl.

Pers. Rekv.

Han trækker Galoscherne paa.

453. Nærb. ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack viser med et godmodigt Smil Fødderne frem og Moderen nikker: Som de Galoscher tager sig ud.

HR,

115.

454. Gade i Nærheden af Holdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Formanden kommer forpustet løbende, standser og ser

455. Nærb. ved Jacks Bil.

Paakl.

Pers. Rekv.

Moder og Søn tager kærligt afsked, og ~~Madam Henderson tra-~~
ver hjemefter.

456. Nærb. af Simpsons Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han nikker triumferende: Det lille ~~Besøg af Moderen, som~~
Jack har haft, passer udmærket i hans Kram!

457. I Nærheden af Holdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson skynder sig hen til Jack.

458. Nærb. ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Formanden siger ophidset:

Titel: "Jeg har glemt min Tegnebog i Deres Bil!"

Jack aabner Vogn døren. Simpson og han forsvinder ind i

Bilen=

HR.

116.

459. Nærb. i Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De ser efter Tegnebogen, men den er der ikke! De gaar igen ud.

460. Ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson ser mistænksom paa Jack og spørger saa:

Titel: "Har De haft Tur, siden De kørte for mig?"

Jack ryster benægtende paa Hovedet. Formanden grunder et Øjeblik og skynder sig saa bort uden at sige noget. Jack ser med bange Anelser efter ham.

Ende paa 5. Akt.

=0=

6. Akt.461. Trappegangen uden for Jacks Lejlighed.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita ringer paa.

462. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Matia lægger en lille Barnestrømpe, hun har sidlet og strikket paa, fra sig og gaar ud for at lukke op.

463. Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun lukker Vita ind. i

464. Spisestuen

Paakl.

Pers. Rekv.

og faar hende til at tage Plads.

465. Politikontor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Simpson ophidset ind og anmelder Tyveriet.

466. Nærb. af Simpson og Politiassistenten.

Paakl.

Pers. R kv.

HR.

Formanden forklarer, at det kun kan være Jack Henderson, der har taget Tegnebogen, og han udtaler endvidere, at Tyven rimeligvis allerede har bragt sit Bytte i Sikkerhed. Assistenten nøtterer op og giver forskellige Ordre.

467. Jacks Spisestue.

Paakl.

Pers. Rekv.

Nærb. af Vita og Maria. Vita faar Øje paa en lille Barnestrømpe, og Maria forklarer med et lykkeligt Smil, at om en lille Mæned bliver der forhaabentlig. Brug for dem. - Vita bliver straks mere interesseret, men er dog samtidig noget urolig og nervøs. Hun ser sig stjaalent om i Værelset og faar saa Øje paa

468. Katten med samt dens Killinger,

der ligger paa en blød Pude i sin Kurv ved Kakkelovnen.

469. Stuen. Nærb. af Vita og Maria.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man aner, at Vita faar en Indskydelse, men straks efter siger hun med Henblik paa Barnestrømpen:

Titel: "Saa har du vel syet meget mere Udstyr!"

Maria nikker, rejser sig og gaar ud af

470. Spisestuen

Paakl.

Pers. Rekv.

og ind i Soveværelset. Vita rejser sig langsomt.

HR.

471. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria samler alt det fine Tøj, der skal smykke den kommende Verdensborger og gaar med det ind i

472. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor Vita staar ved enden af Spisebordet. De to unge Kvinder giver sig til at betragte de smaa Kunstværker.

473. Holdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

I Forgrunden Jack ved sin Bil. Telefonpasseren kommer i Løb hen til ham:

Titel: "Der er Tur til Dem, Jack Henderson! Vores gamle Kollega, Direktør Phillips, Palavej 19!"

Jack nikker. Afgang.

474. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita er stadig urolig og nervøs og kan ikke rigtig samle Interessen om Barnetøjet. Gamle Madam Henderson kommer ind med sine Auktionsindkøb, som hun glædestraalende fremviser. Mari bliver angstelig for, at Lampen og de andre Ting, Svi-

germoderen har anbragt paa Bordet, skal tilsmudske Babytøjet, og faar Vita til at hjælpe sig det ind i Soveværelset. Madam Henderson finder en Klud frem og giver sig nansomt til at pudse den nyerhvervede Lampe.

475. En Politiassistent og en Betjent kommer op, ringer op.

476. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Madam Henderson gemmer Støvekluden og skynder sig ud for at lukke op.

477. Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den gamle Kone aabner Døren og viger forfærdet tilbage, da hun ser, hvem det er, der kommer. De to Politimænd hilser høfligt og gaar ind.

478. Spisestuen.

Madam Henderson lukker Politiet ind. Assistenten siger i en halvt undskyldende Tone:

Titel: "Ja, det er desværre vor Pligt at foretage en Husundersøgelse! Deres Søn er nemlig mistænkt for Tyveri!"

Madam Henderson tumler tilbage, som var hun blevet ramt af et Slag. Vita og Maria kommer frem i Døren til Soveværelset.

479. Ved Sovekammerdøren. Nærb. af Marias og Vitas Ansigter.

Paakl.

Pers. Rekv.

Marias Øjne er vidt opspærret af Skræk. Hun stammer:

Titel: "Hvad siger De? Jack skulde have stjælet!"

Vita betragter hende med et Blik, der ikke er ondt eller triumferende, men nærmest svagt medlidende.

480. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita understøtter Maria og faar hende anbragt i en Stol. Madam Hendeŕson, der et Øjeblik har staaet som stivnet, tager sig med en Viljeanspændelse sammen og gaar frem og vender sig mod de to Politimænd.

481. Nærb. af Hendersons Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Den gamle Kone ryster med et svagt Smil paa Hovedet og siger inderligt og overbevisende:

Titel: "Jack skulde være en Tyv! Aldrig! Nej saa kender De ikke
min Dreng!"

482. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Assistenten trækker paa Skuldrene: Ja, de maa i al Fald gøre Deres Pligt! og de begynder at foretage Husundersøgelsen.

Maria græder, og baade Vita og Svigermoderen søger at berolige hende.

483. Holdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekvs.

To Betjente kommer hen og spørger efter Jack Henderson og får af en Chauffeur at vide, at han for lidt siden har faaet Tur. Betjentene venter.

484. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Husundersøgelsen har endnu ikke ført til noget Resultat. Betjenten er ved at underkaste Stølesæderne et grundigt Eftersyn. Assistenten kigger i Kakkelovnen. Saa vender han sig mod Kattens Kurv og bøjer sig ned over den.

485. Kort Nærb. af Vitas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hendes Ansigtsudtryk er spændt og uroligt.

486. Ved Kattens Kurv.

Paakl.

Pers. Rekv.

Assistentens Haand kommer ned i Billedet, og skønt Katten hvæser følt af hhm, fumler han under Pudens og finder Simpsons Tegnebog.

487. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han viser Tegnebogen frem. Maria udstøder et Skrig og synker

afmægtig tilbage i Stolen. Vita og Madam Henderson bøjer sig ned over hende, - Assistenten betragter Gruppen et Øjeblik og siger saa:

Titel: Ja, Sagen synes altsaa at være klar, og jeg haaber, jeg ikke forkludrer den for meget ved ikke at sikre mig de Tilstedeværendes Personer!"

Han nikker høfligt og medlidende til Madam Henderson og gaar saa fulgt af Betjenten. Vita og den gamle Kone hjælper Maria ind i

488. Soveværelset

Paakl.

Pers. Rekv.

og anbringer hende paa Sengen. Madam Henderson siger bydende til Vita:

Titel: "Hent øjeblikkelig en Læge! Jeg er bange for, at For-
skrækkelsen har foraarsaget en Katastrofe!"

Vita er saa stærkt betaget af Situationens Alvor, at hun ikke protesterer men skynder sig ud efter at have faaet Nøglen til Døren.

489. Foran Phillips Villa. Nærb. af Jack paa Chauffeursædet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack spejder utaalmodigt frem efter, lader Signalkørnet skingre og ser op mod Villaen, som tænkes at ligge i Forgrunden.

490. Phillips Villa set fra Vejen.

Paakl.

Pers. Rekv

Phillips og hans Kone, begge selskabsklædte, kommer ud fra Villaen og gaar ned mod Vejen.

491. Nærb. ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack springer ned fra Chauffeursædet og lukker Vogndøren op. Fru Phillips, en meget opstadset og vigtig Dame, bruser ind i Vognen, hvorimod Phillips standser og veksler et kammeratligt Haandtryk med sin gamle Kellegaar.

Titel: "Vil du sætte os af ved "Metropole", jeg skal desværre saa at sige bespises paa det Offentliges Bekostning!"

Med et lidt træt Smil forsvinder han ind i Vognen, som Jack saa sætter i Gang.

492. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jacks Moder har faaet Maria bragt til Sengs. Vita kommer forpustet ind med Legen, der hurtigt lægger sit Overtøj, og saa gaar hen til Sengen. Vita bliver staaende inden for Døren til Entreen.

493. Nærb. af Vitas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Medlidenheden med den unge lidende Kone begynder at tøj hendes Hjerte op.

494. Foran et mondaint Hotel.

Paakl.

Pers. Rekv.

Billedet taget fra Fortovet. Jacks Bil kører frem, standser og Phillips og Frue stiger ud. Direktøren betaler, tager ven- skabeligt Afsked med sin gamle Kammerat og følger saa efter sin Kone. Jack ser efter dem.

495. Neden for Hotellets Trappe.

Paakl.

Pers. Rekv.

Frue og straks efter Phillips op ad Trappen, øverst paa hvilken der staar nogle kjoleklædte, elegante Herrer og mod- tager dem.

496. Nærb. af Jacks Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Han stirrer eftertænkst efter de to, saa glider der et lykkeligt Smil over hans Ansigt, og han mumler:

Titel: "Nej, Phillips, jeg misunder dig ikke i al din Glans og Herlighed! Jeg er dog langt rigere end du!"

497. Nærb. ved Bremsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack sætter sin galoscheklædte Fod paa Bremsen.

HR.

498. Titel: Jack var en af de faa, der havde en Følelse af, at kun den Lykke, man selv skaber, er noget værd, og derfor var "Lykkens Galoscher" værdiløse for ham.

Bill. set forfra. Jack kører bort.

499. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria har født sit Barn, og Madam Henderson og Vita er optaget af at lægge den meget spæde Verdensborger i Svøb. Vita er saa betaget af det uvante og gribende, at Taarerne staar hende i Øjnene. Lægen bøjer sig ned over den unge Moders Seng.

500. Nærb. af Maria,

Paakl.

Pers. Rekv.

der stønner og ser sig om med feberskinnende Øjne. Hun jamrer:

Titel: "De maa ikke tage dig fra mig, Jack. Hører du, du skal komme. Jeg trænger til dig!"

og hun lukker Øjnene i Smerte.

501. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Lægen gaar hen til Madam Henderson og siger i en alvorlig Tone:

Titel: "Tror De ikke, De kunde prøve paa at finde Deres Søn og faa ham herhjem! Ellers tør jeg ikke staa inde for

HR.

Patientens Liv!"

Moderen nikker med Taarer i Øjnene og skynder sig ud. Vita er dybt rystet, tager varsomt den nyfødte i sine Arme og bærer den hen til Vuggen.

502. Neden for Ejendommen, hvor Jack bor.

Paakl.

Pers. Rekv.

Gamle Madam Henderson, der blot har taget et Shawl om sig, kommer ud og løber saa stærkt, som hendes gamle Ben formaar, hen ad Gaden.

503. Soveværelset. Nærbill. ved Vuggen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita pusler om den lille, ser hen mod Marias Seng.

504. Nærb. af Maria.

Paakl.

Pers. Rekv.

Maria kaster sig uroligt om, og hendes Læber mumler stadig Mandens Navn.

505. Ved Vuggen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita føler sig saa ubetydelig og foragtelig, og hun ser med Taarer paa det lille Menneskebarn, der ligger foran hende.

506. Gadehjørne i Nærheden af Holdepladsen.

HR.

Paakl.

Pers. Rekv.

Madam Henderson kommer løbende, standser og ser:

507. Ved Bilholdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De to Betjente holder stadig Vagt. Deres Kollega, den Betjent, der deltog i Husundersøgelsen, kommer og refererer.

508. Gadehjørnet. Nærb. af Madam Henderson,

Paakl.

Pers. Rekv.

der hverken ved ud eller ind. Pludselig lytter hun og ser til Siden.

509. Større Billede ved Gadehjørnet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jacks Bil drejer netop om Hjørnet. Madam Henderson raaber og gestikulerer og løber hen mod Bilen.

510. Chauffeursædet.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack faar Gje paa Moderen, bliver meget overrasket og brenser.

511. Ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

HR.

Moderen hen til Bilen og giver sig ophidset til at fortælle.

512. Ved Holdepladsen.

Paakl.

Pers. Rekv.

En af Betjentene faar Øje paa Jacks Bil, der er standset helt i Billedets Baggrund og gør sin Kollega opmærksom paa det. De tre Betjente løber hen mod Bilen.

513. Nærb. ved Jacks Bil.

Paakl.

Pers. Rekv.

Moderen siger:

Titel: "Du maa ikke lade dig opholde af noget, Jack. Marias Liv staar paa Spil!"

Jack nikker og gør saa Moderen opmærksom paa noget.

514. Gaden, set fra Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

De tre Betjente nærmer sig i Løb.

515. Ved Bilen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack trykker Moderens Haand og stikker saa af. Moderen er en Afmagt nær.

516. Gade, som 515.

Paakl.

Pers. Rekv.

HR.

Betjentene forandrer Retning.

517. Stark trafikeret Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack stormer over, hen mod et bestemt Hus.

518. Ved Huset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack flygter ind ad Gadedøren.

519. Den stærk trafikerede Gade.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betjentene forfølger Desertøren.

520. Gaard.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack ud, sætter over et Plankeværk(eller en Muur)

521. Kanalgade, til hvilken Plankeværket vender ud.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack springer ned.

522. Gaden, som 520.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betjentene hen mod Plankeværket.

523. Ved Kanalen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack kaster et Blik tilbage, ser Betjentenes Hænder fæ fæ
 om Plankeværkets Kant og fatter saa en Beslutning. Han smider
 sin Jakke og sin Kasket og stryger Galoscherne af sig, og lader
 dem plumpe i Vandet. Han vender sit Blik mod Himmelen og beder:
 Titel: "Gud i Himmelen, hør min Bøn! Lad mig ikke komme for
 sent!"

Saa springer han i Vandet.

524. I Vandet.

"Lykkens Galoscher" daler ned paa Bunden.

525. Ved Kanalen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Betjentene er komne over Plankeværket, ser Jack i raske
 Svømmetag nærme sig den anden Bred, og løber saa bort i en
 anden Retning.

526. Den anden Bred.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack klavrer op, fortsætter sin Flugt.

527. Soveverrelset

Paakl.

Pers. Rekv.

Lægen staar bøjet over den Syge, vender sig mod Vita og siger

HR.

sagte:

Titel: "Kommer han ikke meget snart, bliverc det for sent!"

Vita sænker Hovedet.

528. Foran Gadedøren.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack styrter ind.

529. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Der hersker dyb Ro. Pludselig hæver Vita Hovedet og lytter og sniger sig saa hurtigt ud.

530. Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Jack styrter op ad Trinene, og i det samme aabner Vita Entredøren. Han raver forbi hende uden at skænke hende et Blik og ind i

531. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

hvor han kaster et flygtigt Blik mod Vuggen og saa synker ned foran Marias Seng.

532. Nærbill. ved Marias Seng.

Paakl.

Pers Rekv.

HR.

Han kalder hende ved de æmteste Navne, og endelig slaar hun
Øjnene op.

533. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita kommer stille ind, bliver staaende lige inden for Døren.

534. Narbill. af Vitas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun kæmper mod den Bevægelse, der er ved at overvælde hende.

535. Trappegangen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Madam Henderson kommer træt og medtaget op ad Trappen og skal
netop til at lukke sig ind, da hun lyttende bliver staaende.

I det samme kommer Betjentene til Syne, og den gamle Kones
Bønner om at vise Skaensel nytter intet: De maa gøre deres
Pligt! Alle ind.

536. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Vita er den første, der aner, hvad der nærmer sig, men hun
bliver staaende ubevægelig. Døren aabnes, og Madam Henderson
kommer ind, forpint og ulykkelig. Bag hende i Entreen skintes
Betjentene.

Madam Henderson siger til Jack:

Titel: "Min Dreng! Du maa gaa! Sandheden kommer vel nok engang
for en Dag!"

537. Nærb. ved Sengen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Marb klynger sig ind til Jack og stønner:

Titel: "Jack! Du maa ikke gaa fra mig!"

Jack forsøger forgæves at berolige hende.

538. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

En af Betjentene træder ind: De maa jo have en Ende paa Sagen!

Jack vil rejse sig, men Maria slipper ham ikke. Betjenten gaar
tøvende nærmere mod Sengen.

539. Nærb. af Vitas Ansigt.

Paakl.

Pers. Rekv.

Man ser, hvor det arbejder i hende, og pludselig brister
hun i en voldsom Gæad.

540. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alle de Tilstedeværende vender sig overrasket mod hende.

541. Nærbill. af Vita,

HR.

Paakl.

Pers. Rekv.

der betvinger sin Graad og siger:

Titel: "Det er mig, der er den Skyldige, mig og saa en ~~anden~~,
som jeg skal sørge for ikke undgaar sin Straf. Det var
ham, der arrangerede Tyveriet, og det var mig, der
anbragte Tegnebogen her!"

Og da hun har skriftet, kommer der endelig Ro over hende.

542. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Alles Blikke er rettet mod hende. Hun gaar langsomt hen
mod Sengen og knæler ned.

543. Nærbill. ved Sengen.

Paakl.

Pers. Rekv.

Hun griber Marias Haand og hvisker:

Titel: "Tilgiv mig, om du kan, Maria! De har jo Raad til at
være god. Din Lykke vil dog inge kunne rokke!"

Maria nikker mildt, og Vita rejser sig og kysser hendes rene,
hvide Pande.

544. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv.

Saa overgiver Vita sig ø Politiets Hænder og lader sig føre
ud. Døren lukker sig efter dem. Lægen gaar hen til Patienten,

bøjer sig ned over hende og siger lidt efter:

Titel: "Svag er hun jo endnu, men der er ingen Fare længere!"

Og han forlader den lille, lykkelige Familie. Madam Henderson gaar hen til Vuggen, tager den Nyfødte op og bærer den hen til Maria.

545. Nærb. ved Sengen.

Paskl.

Pers. Rekv.

De unge Ægtefolk og den gamle Moder betragter med lykketindrende Øjne den lille Stamherre.

546. Kanalens Bund.

Paskl.

Pers. Rekv.

En Krabbefamilie entrer op i "Lykkens Galoscher".

547. Titel: Og saaledes endte "Lykkens Galoscher".

Nærbill. af Krabbefamilien i Galoscherne. Bill. toner bort.

Finis.

- 1 1 Sorgens Gudinde svæver over Bjergkammen.
 1 2 Nærb - Sorgens Gudinde.
 1 3 Fjærnb. - Sorgens Gudinde paa Klippetinden.
 1 4 Glædens Gudinde kommer svævende over Vandet.
 2 5 Sorgens Gudinde svæver ned.
 1 6 Glædens og Sorgens Gudinde mødes paa Stranden.
 1 7 " " " " svæver.
 2 8 Jorden og Vandet.
 2 9 Sorgens og Glædens Gudinde svæver.
 1 10 " " " " toner frem paa Klippetinden.
 1 11 Udsigt over Jorden.
 2 12 Nærb. Sorgens og Glædens Gudinde taler sammen.
 1 13 Byen toner over i Fabrikslokalet.
 3 14 Fabrikslokale Nærb Fru J.
 3 15 " - " - " Fjærnb Helsingreen hen til Fru J.
 3 16 " - " - " Frk. Schw.
 3 17. " - " - " Nærb. Helsingr. og Fru J - H. skriver
 3 18 " - " - " Frk. Schw. ser til.
 3 19 " - " - " Helsingr. giver Fru J. Sedlen - gaar.
 3 20 " - " - " Nærb. Helsingr. hen til Frk. Schw. taler med hende.
 3 21 " - " - " Nærb. Fru J. bedrøvet.
 3 22 " - " - " Fjærnb. Frk. Schw. - hen til Fru J.
 3 23 " - " - " Nærb Frk. Schw. og Fru J.
 2 24 Nærb - Sorgens og Glædens Gudinde taler sammen.
 1 25 Byen - toner over i Dagligstuen.
 4 26 Dagligstue - Frk. Spangsfeldt og Forældrene læser Brev.
 5 27 Værelse - Sommerfeldt ved Bordet.
 5 28 Nærb - Frk. Sp. ind af Døren.
 5 29 " - Sommerfeldts Hoved.
 5 30 Fjærnb. - Stuen - Frk. Sp. hen til Sommerfeldt.
 5 31 Nærb - Frk. Sp. og Sommerf.
 5 32 Fjærnb. Stuen Frk. Sp. gaar.
 5 33 Nærb. Sommerf. kommer i Tanke om at han ingen Kjole har.
 4 34 Dagligstue - Frk. Sp. ind til Forældrene.
 3 35 Stue - Bewer ved Skrivebordet - kalder.
 3 36 " - Husholdersken ind - tager Telefonen.
 4 37 Dagligstue - Nærb - Strøm taler.
 3 38 Stue - Bewer taler i Telefonen.
 4 39 Dagligstue - Strøm taler.
 3 40 Stue - Bewer lægger Telefonen.
 5 41 Værelse - Sommerf. rejser sig - gaar ud.
 6 42 Gang - Sommerf. hen til Døren.
 5 43 Nærb. Sommerf. ved Døren - banker paa.
 6 44 Værelse - L.O. ved Kogeapparatet.
 5 45 Nærb. Sommerf. ved Døren gaar ind.
 6 46 Værelse - Sommerf. ind til L.O. gaar hen til Skabet.
 6 47 " - Nærb Sommerf. tager Kjolen ud af Skabet.
 6 48 " - Sommerf. gaar fra L.O. med Kjolen.
 5 49 " - L.O. spiser Pølser.
 2 50 Nærb - Sorgens og Glædens Gudinde forsvinder.
 1 51 Byen toner over i Automobilgaragen med Montell.
 4 52 Jon Iversen hen til Bilen viser Kammeraterne Dokumentet.
 4 53 Montell vasker Bilen - gaar.
 4 54 Montell hen til Iversen - ønsker ham til Lykke.
 2 55 Nærb - Sorgens og Glædens Gudinde.
 7 56 " - Hænderne Galoscherne toner frem og bort.
 1 57 Glædens og Sorgens Gudinde paa Klippetinden - forsvinder.
 1 58 " " " " svæver over Byen.
 8 59 Stuen - de unge Piger og Tanten ved Bordet.
 8 60 Nærb - Mathilde Nielsen.
 8 61 Stuen - de unge Piger og Tanten ved Bordet.
 8 62 Balsalen - der danses.
 9 63 Musikerne paa Tribunen.
 8 64 Balsalen - der danses.
 8 65 Forhall - Fru J og Frk. Schw. ind.

- 8 66 Forhall Nærb de to ved Spejlet.
8 67 -"- Fjærnb. - de gaar.
8 68 Nærb de to ved Indgangen til Salen.
8 69 -"- Helsingr. ved Bordet - tager Hatten af.
8 70 -"- de to ved Indgangen til Salen.
8 71 -"- Helsingr. ved Bordet rejser sig - gaar.
10 72 Ved Indgangen - Helsingr. hen hilser paa Damerne.
9 73 Musikerne paa Tribunen.
10 74 Ved Indgangen - Helsingr. danser ud med Fru J.
11 75 Balsal - Helsingr. danser med Fru J.
20 76 Gaden - de to Gudinder kommer gaaende.
8 77 Salen - Helsingr. - Fru J. og Frk. Schw. ved Bordet.
12 78 Nærb. Fru J. ved Bordet.
II. 8 79 Selskab - Sommerf. taler med Frk. Sp. og Hanson.
13 80 Udenfor - Professoren gaar ind.
8 81 Vestibule - Professoren ind.
11 82 Galoscherne tages af Foden.
10 83 Vestibulen - Tjeneren lukker Døren op for Professoren.
8 84 Salon - Frk. Sp. og H. gaar fra Sommerf. - Sommerf. hen til
Værtinden med Kortet.
11 85 -"- - Sommerf. hen til Frk. Krygell - hun rejser sig.
10 86 -"- - Gæsterne gaar til Bords.
13 87 Udenfor - Gudinderne gaar ind.
11 88 Vestibule - Gudinderne gaar ind.
9 89 -"- - Nærb Gudinderne - Glædens Gudinde bukker sig ned.
14 90 Nærb - Hænderne sætter Galoscherne.
11 91 Vestibule - Gudinderne forsvinder.
10 92 Salon - Sommerf. i Forgrunden taler med Frk. Krygell rejser sig
gaar.
12 93 -"- - Sommerf. ser Frk. Sp. og Hanson danse.
15 94 Nærb - Frk. Sp. og Hanson danser.
12 95 -"- - " " " " " "
10 96 Salon - Bewer og Damerne ved Bordet.
10 97 -"- - Bewer taler.
10 98 -"- - Bewer og Damerne
12 99 -"- - Frk. Sp nægter Sommerf. en Dans - gaar med Hanson -
Sommerf. gaar.
10 100 Ved Døren - Tjeneren lukker Sommerf. ud.
11 101 Vestibule - Tjeneren hen til Sommerf. gaar.
11 102 Nærb. Sommerf.
11 103 Tjeneren tager Galoscherne.
11 104 Tjeneren hen til Sommerf. med Galoscherne.
11 105 Nærb Galoscherne tages paa.
11 106 Tjeneren gaar fra Sommerf. - Sommerf. gaar hen til Spejlet.
11 107 Nærb - Sommerf. foran Spejlet - ønsker - forvandles.
11 108 Vestibule - Tjeneren tager Sommerf's Hat og Stok - gaar.
11 109 Nærb Sommerf. frem ved Portieren.
10 110 Sofa Nærb Frk. Sp. nikker.
11 111 Nærb Sommerf. gaar fra Portieren.
11 112 Værelse Sommerf. gaar hen til Frk. Sp.
11 113 -"- Sommerf. frier til Frk. Sp.
4 114 Spisestue - Sommerf. ved Bordet.
4 115 Soveværelse - Frk. Sp. i Sengen.
4 116 Spisestue - Sommerf. tager Uret op.
16 117 Nærb. Haanden med Uret.
4 118 Spisestue - Sommerf. ved Bordet.
3 119 -"- - Sommerf. rejser sig fra Bordet - gaar.
4 120 Soveværelse - Frk. Sp. i Sengen tager Telefonen.
16 121 Nærb. Hanson telefonerer.
4 122 Soveværelse - Frk. Sp. taler i Telefonen.
16 123 Nærb - Hanson telefonerer.
4 124 Soveværelse - Frk. Sp. taler i Telefonen.
16 125 Nærb Sommerf.
4 126 Soveværelse - Frk. Sp. lægger Telefonen - Sommerf. ind.
16 127 Nærb Sommerf. taler.
4 128 Soveværelse - Nærb Frk. Sp. taler.
16 129 Sommerf. gaar ud af Døren.
16 130 Spisestue - Sommerf. ind - hen til Vinduet.
4 131 Sommerf. ved Vinduet - ønsker - forvandles - staar foran
Spejlet.

- 11 132 Vestibule - Tjeneren tager Galoscherne af Sommerf.
 11 133 Tjeneren sætter Galoscherne paa Bakken.
 11 134 Vestibule - Sommerf. gaar.
 11 135 -"- - Sommerf. gemmer sig - Frk. Sp. og Hanson hen til
 Telefonen.
 11 136 Vestibule - Nærb. Hanson kysser Frk. Sp.
 11 137 -"- - " Sommerf. serdet.
 11 138 -"- - Nærb Frk. Sp. og Hanson ved Telefonen.
 17 139 Gaden - Montell hen til Telefonen.
 11 140 Vestibule - Nærb. Frk. Sp. og Hanson ved Telefonen.
 17 141 Gaden - Montell ved Telefonen.
 11 142 Vestibule - Sommerf. lister ud - de to gaar fra Telefonen.
 19 143 Værelse - Sommerf. ind hen til Bordet.
 18 144 -"- - Sommerf. tænder Lampen.
 13 145 Udenfor. - Hanson ud til Bilen.
 20 146 Nærb ved Bilen - Hanson giver Montell Besked.
 20 147 Fjærnb. Bilen kører bort.
 18 148 Værelse - Sommerf. sætter sig i Stolen.
 11 149 -"- - Nærb. - Sommerf. ryger Pibe.
 19 150 Udenfor - Bilen standser.
 17 151 -"- - Hanson gaar ud af Bilen - Montell gaar med.
 10 152 Balsal - der danses.
 10 153 Indgangen - Hanson og Montell ind i Salen.
 15 154 Balkonen - Montell hen - sætter sig.
 10 155 Nærb. Hanson sætter Monoklen paa.
 15 156 -"- Fru J. ved Bordet.
 10 157 -"- Hanson gaar.
 10 158 Salen Hanson hen inklinerer for Fru J. - de danser ud.
 15 159 Nærb. Damen tiltaler Montell.
 15 160 Hanson og Fru J. gaar op af Trappen.
 10 161 Hanson og Fru J. op af Trappen til Bordet Helsengr. hen.
 10 162 Nærb. Montell rejser sig - gaar.
 10 163 Helsengr. angriber Hanson.
 15. 164 Nærb. Montell gaar med Fru J.
 15 165 Fjærnb. Hanson og Helsengr. kæmper - de skilles - gaar.
 15 166 Salen - Helsengr. hen til Bordet hos Frk. Schw.
 17 167 Udenfor - Montell og Fru J. ned til Bilen - Fru J. besvimer.
 17 168 Nærb. Fru J. og Montell.
 17 169 Fjærnb. Fru J. og Montell gaar fra Bilen.
 17 170 -"- " " " " " " hen til Bordet.
 12 171 Dansesal - Frk. Schw. giver Helsengr. Nøglen.
 17 172. Nærb Montell og Fru J. ved Bordet.
 III. 10 173 Vestibule - Gæsterne gaar - Professoren hen til Galoscherne.
 11 174 Nærb. Professoren faar Galoscherne paa.
 10 175 Vestibule - Professoren gaar.
 176)
 177) Udgaar.
 178)
 13 179 Gaden - de unge Mennesker omringer Professoren.
 13 180 Nærb. Professoren skælder ud.
 20 181 Gaden Bewer gaar frem - standser.
 20 182 Nærb. Bewer ser paa Uret.
 20 183 Gaden - Bilen kører forbi Bewer.
 20 184 -"- - Bewer ønsker - Gaden forvandles til den gamle By.
 20 185 Nærb. Bewer ser sig om.
 20 186 Gaden - de unge Mennesker omringer Bewer - han gaar hen til
 Døren.
 20 187 Nærb. - Bewer ser paa Nøglen.
 20 188 Gaden Fjærnb. Bewer gaar ind.
 18 189 Værtshus - Bewer ned til de to Mænd og Pigen.
 18 190 -"- - Nærb. den ene Mand og Bewer.
 18 191 -"- - Bewer sættes ned i Stolen.
 18 192 -"- - Nærb. Pigen sætter Kruset foran Bewer. - Manden
 tvinger ham til at drikke.
 18 193 -"- - Fjærnb. Manden gaar op i Baggrunden.
 18 194 -"- - Nærb. Manden ved Bordet ser.
 18 195 -"- - Nærb. Bewer taler med Pigen.
 18 196 -"- - Nærb Manden ved Bordet gaar.
 18 197 -"- - Fjærnb. Bewer smides ud.
 20 198 Gaden - Bewer smides ud - ønsker - Gaden forvandles.

- 20 199 Nærb. Bewer ligger i Rendestenen.
20 200 Fjærnb. Bewer rejser sig gaar.
21 201 Gaden - Betjenten og Vægteren kommer.
21 202 Nærb - Betjenten og Vægteren standser - ser.
21 203 -"- - Galoscherne.
21 204 -"- - Betjenten og Vægteren gaar.
21 205 Fjærnb -"- " -"- " hen til Galoscherne.
21 206 Nærb - Foden stikkes i Galoscherne.
21 207 Fjærnb. Gaden - de to gaar videre.
17 208 Gaden - Bilen hen - standser.
17 209 Nærb. Fru J. og Montell ved Bilen.
17 210 -"- de to ved Gadedøren.
17 211 Fjærnb. Fru J. ringer paa.
17 212 Nærb. Mathilde Nielsen lukker Fru J. ind.
17 213 Fjærnb. Montell sætter sig op i Bilen.
15 214 Værelse - Tanten viser Fru J. ind - gaar.
10 215 -"- - Tanten hen til Bordet hos Damerne.
22 216 Gaden - Betjenten og Vægteren kommer - standser - faar hver en Bajer.
22 217 Nærb. de to drikker - taler sammen.
22 218 -"- - Betjenten ønsker - forvandles til Ministeren.
23 219 -"- - Talerstolen - Lauritzen taler.
24 220 Balkonen med Syndikalisterne.
7 221 Nærb. Ministeren.
23 222 -"- Talerstolen - Lauritzen taler.
7 223 Fjærnb. Salen Ministeren rejser sig.
24 224 Balkonen med Syndikalisterne.
7 225 Nærb. Ministeren slaar ud med Haanden.
23 226 Fjærnb. Salen i Oprør.
7 227 Nærb. Ministeren forsvarer sig.
24 228 Fjærnb. Salen i Oprør.
7 229 Nærb Ministeren faar Papirerne i Hovedet.
24 230 Fjærnb. Salen i Oprør.
7 231 Nærb. Ministeren gaar.
7 232 Fjærnb. Salen - Ministeren gaar.
7 233 Herreværelse - Ministeren ind - sætter sig.
24 234 Nærb. Ministeren læser Breve.
7 235 Herreværelse - Sekretæren ind til Ministeren med Papirerne - gaar.
24 236 Nærb. Ministeren læser Ansøgningen.
15 237 Værelse - Fru J. klæder sig af - lægger sig.
17 238 Uden for Garagen - Montell ud.
17 239 Nærb - Montell tænder en Cigaret - gaar.
17 240 Montell gaar langs med Garagen.
15 241 Værelse - Nærb Fru J. sover.
17 242 Gaden Helsengr. kommer - gaar ind.
15 243 Værelse - Helsengr. ind af Døren.
15 244 -"- - Nærb Fru J. sover.
15 245 -"- - Nærb Helsengr. ser paa hende.
IV. 15 246 -"- - " " tager Hatten af.
15 247 -"- - Fjærnb. Helsengr. griber fat i Fru J.
15 248 -"- - Damerne ved Bordet - Mathilde Nielsen lytter - sætter sig igen.
15 249 -"- - Fru J. finder Dørene lukkede.
15 250 -"- - Helsengr. griber fat i Fru J. - hun skubber ham om - løber ud.
25 251 Gade - Montell kommer - standser - Fru J. ud fra Huset til ham - Helsengr. ud - gaar ind igen.
17 252 Gade - Nærb Montell og Fru J.
14 253 Nærb - Mathilde N. og Helsengr. taler.
25 254 Gade - Nærb - de unge gaar.
26 255 Værelse - Nærb Oda N. strikker.
19 256 Uden for Huset - de to unge gaar ind.
26 257 Værelse - Nærb. Oda N. lægger Strikketøjet.
26 258 -"- - Fjærnb. de to unge gaar ind til Oda N.
26 259 Nærb. Oda N. og Fru J.
26 260 Fjærnb. Oda N. serverer The for de unge.
12 261 Katten gaar fra sin Kurv.
12 262 Katten springer op paa Skødet af Fru J.
26 263 Nærb. Oda N. og de unge - Fru. J med Katten paa Skødet.
5 264 Kirken - Vielsen.
5 265 -"- - Nærb Oda N.

5	266	Kirken - Nærb - Iversen og Vennen.
5	267	-"- - Nærb. Brudeparret.
5	268	-"- - Nærb. Helsengr. og Frk. Schw.
5	269	-"- - Fjærnb. - Præsten velsigner de unge.
16	270	Galoscherne.
16	271	Hittegodskontoret - L.O. ser ud af Vinduet - gaar.
24	272	Nærb. Haanden tager Galoscherne.
16	273	Hittegodskontoret - L.O. tager Galoscherne paa.
16	274	-"- - L.O. hen til Vinduet.
16	275	-"- - Nærb. L.O. ser ud.
27	276	Gaden - Vognen kommer kørende.
16	277	Hittegodskontoret - Nærb L.O. toner over i Vognen.
27	278	Gaden - Vognen standser.
27	279	-"- - L.O. og Sygeplejersken ud.
16	280	Spisestue - L.O. hjælpes ind.
16	281	-"- - Nærb Sygeplejersken forbyder L.O. at drikke Vin og spise Kyllinger.
16	282	Nærb. L.O. spiser Havregrød.
16	283	-"- Hunden.
16	284	Fjærnb. L.O. befaler Tjeneren at give Hunden Grøden.
16	285	Nærb - Hunden vil ikke spise Grøden.
28	286	Dagligstue. L.O. hjælpes hen i Stolen faar Medicin.
28	287	-"- Nærb. L.O. faar Medicinen.
28	288	-"- Nærb. L.O. ved Vinduet - ser ned.
24	289	Nærb. Manden paa Vognen spiser Æble.
28	290	Dagligstue - L.O. ved Vinduet - ønsker.
5	291	Værelse Nærb Fru J.
5	292	-"- Fjærnb. Fru J. knæler hos Oda Nielsen.
5	293	-"- Nærb. de to.
5	294	-"- Fjærnb. de rejser sig - gaar ud.
29	295	Pulterkammer - Fru J og Oda N.
29	296	Nærb. Fru J. og Oda N. ved Vuggen.
29	297	Fjærnb. " " " " " gaar med Vuggen.
30	298	Soveværelse - Fru J. og Oda N. ind med Vuggen.
6	299	Værelse - Montell igennem.
30	300	Soveværelse - Montell ind til de to ved Vuggen.
30	301	-"- - Nærb - Montell og Fru J.
6	302	Værelse - Vuggen - Barnet toner frem og bort.
30	303	Soveværelse Nærb. Montell og Fru J.
27	304	Indgang - Frk. Schw. ind.
2	305	Trappegang - Montell tager Afsked med Fru J. - Frk. Schw. op banker paa.
2	306	-"- - Nærb. Fru J. lukker Frk. Schw. ind.
30	307	Værelse - Fru J. og Frk. Schw. ind til Oda N. - Oda N. gaar.
30	308	-"- - Nærb. Fru J. og Frk. Schw. taler sammen.
29	309	Nærb. Haanden tager Galoscherne.
29	310	Auktionslokalet - Galoscherne raabes op.
29	311	-"- - Nærb. Oda N. beholder Galoscherne.
29	312	-"- - Folk ser paa Galoscherne.
29	313	-"- - Nærb Oda N. beholder Galoscherne.
28	314	Vej - Helsengr. og Frk. Schw. kommer gaaende - gaar videre
27	315	Holdeplads - Helsengr. hen til Montell - kører bort.
28	316	Nærb. Helsengr. i Bilen undersøger Tegnebogen.
27	317	Uden for Banken - Bilen holder.
28	318	Nærb Helsengr. ved Bilen betaler.
28	319	Helsengr. ind af Døren.
24	320	Banken - Helsengr. ind til Frk. Schw.
V. 24	321	-"- - Frk. Schw. gaar fra Helsengr. - han gaar.
24	322	-"- - Helsengr. hen til Kassen opdager han har mistet Tegnebogen - gaar
27	323	Holdeplads - Oda N. hen - Montell kommer kørende med Bilen.
27	324	Nærb. - Montell staar af Bilen - Oda N. giver ham Galoscherne.
24	325	-"- - Montell tager Galoscherne paa.
27	326	Oda N. og Montell ved Bilen.
27	327	Gadehjørne - Helsengr. hen
27	328	Oda N. gaar fra Montell.
28	329	Nærb Helsengr.
28	330	Gadehjørne - Helsengr. gaar.

- 27 331 Holdeplads - Helsingr. hen til Montells Bil - de gaar ind i Bilen.
- 24 332 Nærb de leder efter Tegnebogen.
- 27 333 Helsingr. gaar fra Montell.
- 2 334 Trappegang - Frk. Schw. banker paa.
- 30 335 Værelse - Fru J. gaar ud.
- 24 336 Trappegang - Fru J. lukker Frk. Schw. ind.
- 30 337 Værelse - Fru J. og Frk. Schw.
- 29 338 Politistation - Helsingr. ind.
- 29 339 -"- - Nærb. Helsingr. anmelder Tyveriet.
- 30 340 Værelse - Nærb. Fru J. og Frk. Schw taler sammen.
- 6 341 -"- - Fru J. gaar fra Frk. Schw.
- 6 342 -"- - Nærb Frk. Schw.
- 30 343 -"- - Frk. Schw. ved Bordet - ser sig om.
- 6 344 -"- - Nærb. Katten med Killingerne.
- 30 345 -"- - Frk. Schw. rejser sig.
- 30 346 Soveværelse - Fru J. gaar ud med Tøjet.
- 30 347 Værelse - Fru J. ind viser Frk. Schw. Tøjet.
- 27 348 Holdeplads - Montell faar Besked - kører bort.
- 30 349 Værelse - Oda N. ind til Fru J. og Frk. Schw.
- 28 350 Trappegang - Opdagerne op - ringer paa.
- 30 351 Værelse - Oda N. gaar ud.
- 24 352 Trappegang - Oda N. lukker Opdagerne ind.
- 30 353 Værelse - " " og Opdagerne ind.
- 6 354 -"- - Nærb Fru J. og Frk. Schw. frem i Døren.
- 30 355 -"- - Nærb Oda N. og Opdagerne.
- 30 356 -"- - Fjærnb. Fru J. besvimer - hjælpes hen paa Stolen.
- 27 357 Holdeplads - Betjentene venter - to andre hen.
- 6 358 Værelset undersøges.
- 6 359 Værelse Nærb Frk. Schw.
- 6 360 -"- Betjenten bøjer sig over Killingerne.
- 6 361 -"- Nærb Haanden tager Tegnebogen under Killingerne.
- 6 362 -"- Politimanden viser Oda N. Tegnebogen - Oda N. og Frk. Schw. hjælper Fru J. ud.
- 6 363 Soveværelse - Oda N. og Frk. Schw. hjælper Fru J. hen paa Sengen - Frk. Schw. - gaar.
- 25 364 Gade. Montell venter ved Bilen.
- 25 365 Herren og Damen ud fra Villaen.
- 25 366 " " " hen til Montell gaar ind i Bilen.
- 14 367 Soveværelse - Lågen ind til Fru J.
- 14 368 -"- -"- - Nærb. Frk. Schw.
- 14 369 -"- -"- - Nærb. Fru J. i Sengen.
- 25 370 Gade - Bilen kommer kørende - Herren og Damen staar ud.
- 25 371 Nærb ved Bilen - Herren betaler - gaar.
- 25 372 Trappe - Herren og Damen op.
- 19 373 Nærb Montell ved Rattet.
- 25 374 Nærb. Foden paa Bremsen.
- 19 375 -"- Montell ved Rattet - kører bort.
- 14 376 Soveværelse - Oda N. lægger Barnet i Fru J's Arme
- 12 377 Nærb. Frk. Schw.
- 14 378 Soveværelse Nærb. Fru J. i Sengen.
- 14 379 -"- Lågen taler til Oda N. - gaar.
- 14 380. -"- Nærb. Oda Nielsen.
- 14 381 -"- Nærb Fru J. i Sengen.
- 12 382 Nærb. Oda Nielsen.
- 14 383 Soveværelse - Oda N. gaar fra Fru J. og Frk. Schw.
- 31 384 Værelse - Nærb. Frk. Schw.
- 19 385 Udenfor Huset - Oda N. ud.
- 25 386 Torvet - Betjenten venter - en anden Betjent hen.
- 25 387 Gadehjørne - Oda N. hen.
- 25 388 Torvet. - Oda N. standser Bilen.
- 25 389 Nærb. Montell staar ud af Bilen til Oda N.
- 25 390 Nærb. Betjentene - de gaar.
- 25 391 -"- ved Bilen - Montell gaar fra Oda N.
- 25 392 Betjentene løber forbi Oda N.
- 25 393 Montell løber gennem Porten.
- 25 394 Montell løber gennem Gaarden.
- 32 395 Plankeværk Montell kommer løbende springer op.
- 32 396 Montell springer fra Plankeværket ned i Vandet.
- 32 397 Betjentene løber hen til Plankeværket.

32 398 Vandet - Montell svømmer.
 32 399 Betjenten springer ned fra Plankeværket.
 32 400 Montell svømmer.
 33 401 Galosehefne synker ned gennem Vandet.
 32 402 Montell svømmer.
 32 403 -"- kryber op fra Vandet.
 14 404 Sovevarelse - Lågen og Frk. Schw. hos Fru J.
 19 405 Udenfor Huset - Montell løber ind.
 14 406 Sovevarelse - Lågen og Frk. Schw. hos Fru J. - Frk. Schw. -
 gaar.
 14 407 Trappegang - Frk. Schw. lukker Montell ind.
 14 408 Sovevarelse - Montell ind hen til Fru J's Seng. -
 26 409 Nærb Montell ved Fru J's Seng.
 12 410 Nærb. Frk. Schw.
 12 411 Trappegang Oda N. op.
 12 412 -"- Nærb. Oda N.
 14 413 -"- Opdagerne op til Oda N. - de gaar ind.
 12 414 Varelse - Oda N. og Opdagerne ind.
 12 415 -"- - Nærb. Oda N.
 14 416 Sovevarelse - Nærb Montell ved Fru J's Seng.
 26 417 Varelse - Fjærnb. Opdagerne gaar frem.
 12 418 Nærb. Frk. Schw. ved Skabet.
 14 419 Sovevarelse - Fjærnb. Frk. Schw. frem - tilstaar.
 14 420 -"- - Nærb. Frk. Schw. tilstaar.
 14 421 -"- - Fjærnb. Frk. Schw. hen til Fru J's Seng.
 12 422 Nærb. Frk. Schw knælende ved Fru J's Seng.
 12 423 Fjærnb. Frk. Schw. føres ud - Montell hen til Sengen.
 12 424 Nærb. Montell ved Fru J's Seng - Oda N. ved Vuggen.
 19 425 de to Gudinder ser ned.
 33 426 Galoseherne paa Bunden.
 19 427 de to Gudinder ser ned - Slutbillede.
 33 428 Galoseherne paa Bunden - Krabberne kryber hen over.

Slut.